2012 ALINIEREA HAOSULUI
PROFEŢII ALE SFÂRŞITULUI VREMURILOR
O ISTORIE TRAGICĂ A FRAUDEI, FALSULUI ŞI DEZAMĂGIRII

Traducerea: Cristian Mureşanu şi Isabela Corina Ştefan

PROLOG

Pe măsură ce se apropie anul 2012, o cantitate imensă de speculaţii asupra a ceea ce s-ar putea întâmpla pe Pământ, a explodat pe internet şi în toate formele media disponibile. Mulţi cred că Pământul va avea de înfruntat catastrofe de proporţii epice în urma cărora va fi ameninţată existenţa marii majorităţi a indivizilor speciei umane. Alţii cred că toate acestea vor fi însoţite de ridicarea nivelului de conştiinţă a omenirii la o magnitudine nemaiîntâlnită în istorie. Diversitatea profeţiilor e de-a dreptul năucitoare. În sala de spectacole a unui teatru din Washington şi a unei audienţe experte în asemenea chestiuni, Miceal Ledwith se pregăteşte pentru o prezentare profesionistă în care va analiza şi separa faptele de ficţiune pentru a

aduce la lumină adevăratele confruntări şi care ar trebui să fie adevăratele noastre pregătiri pentru viitor.

Înţelegere înseamnă înţelepciune şi cunoaştere înseamnă putere.

INTRODUCERE

Până acum, întregul fenomen al anului 2012 şi tot ceea ce atrage acesta, a cuprins o cantitate uriaşă de informaţie într-o diversitate imensă de subiecte ce par a fi independente câtă vreme nu studiaţi problema. Istorie antică, culturi globale, mai ales cele arhaice, catastrofe, tehnologii spaţiale şi astronomie, toate acestea şi altele sunt doar câteva din domeniile cunoaşterii care au fost atrase în această cacealma a anului 2012. Orice cercetare rezonabilă a acestor subiecte legate de anul 2012 trebuie să ţină cont de aceste aspecte. Anul trecut, probabil asemenea multor dintre dvs, am început să simt un lucru tot mai ciudat observând cantitatea de informaţii de pe internet, în numeroase publicaţii, reviste, cărţi etc., despre 2012. De multe ori mă refer la faptul că primele menţiuni legate de anul 2012 au apărut mult mai devreme decât aş fi pregătit să recunosc.

A apărut o carte în anul 1966 semnată de profesorul Michael D. Coe de la Universitatea Yale, numită „Mayaşii" şi el a făcut o remarcă subtilă, asupra căreia voi reveni ulterior, cum că ar putea exista posibilitatea ca ceva să se întâmple în jurul anilor '2012, 2013, 2014, undeva în acel interval. Apoi, am citit toate aceste predicţii catastrofice ale fiecărui medium, mistic şi profet din ultimii 2000 de ani care au servit „dogma" anului 2012. Nu am ştiut ce să fac cu toată această grămadă de informaţii care, evident, sunt foarte terifiante, mai ales pentru oamenii care alunecă uşor spre o mentalitate negativă aşa că m-am hotărât să merg spre esenţa problemei şi chiar până în urmă cu doar 10 zile în urmă, când Sandra, Eileen, Max şi Janet, şi cei care ne ajută, nu îndrăzneam să le spun că am scris toate acestea, ceea ce e o metodă bună de a-ţi clarifica gândurile, şi că a durat peste 7 ore. Relaxaţi-vă deoarece astăzi vom avea mult mult mai puţin de spus dar acesta e un subiect extrem, extrem de complex şi există un bagaj uriaş de dezinformare deoarece panica şi groaza sunt vandabile şi e vorba de foarte mulţi bani în această afacere după cum vă puteţi da seama bani care se scot din ceea ce promovează Media.

Primul lucru despre care vreau să vă povestesc sunt profeţiile despre un sfârşit al Vremurilor, deoarece dacă s-a făcut vreodată o

astfel de profeţie atunci cel mai bun exemplu e chestia cu 2012 şi anume 2000 de ani profeţii ale sfârşitului vremurilor, o istorie tragică a fraudei, falsului şi dezamăgirii. Predicţiile sfârşiturilor de lume nu sunt o noutate în istoria omenirii dar niciodată până acum nu au avut o influenţă atât de mare precum are cea cu 2012. Nicio dată apocaliptică nu şi-a întins umbra atât de mult asupra minţilor oamenilor de peste tot. Şi ştiţi ce ar putea face acest lucru dacă ne gândim la ceea ce ne spune fizica cuantică, şi anume, dacă toată lumea se focalizează asupra aceluiaşi lucru, peste tot în lume, un lucru impregnat cu frică şi teroare, ce ar putea să genereze?

Aşadar, există sute de web-uri în multe limbi, nenumărate cărţi, reviste şi articole, DVD-uri, şi forumuri de discuţie care aşi pun problema implicaţiilor acestui eveniment şi a posibilelor legături cu aşa-numitul calendar mayaş.

2012 ŞI „CATASTROFELE DIN TRECUT".

Unul din cei cu care am fost în contact în ultimii doi ani pretinde că a aflat cheia unor texte mayaşe şi egiptene antice… şi ştim de existenţa mai multor cataclisme care au devastat complet planeta în anul 21312 înaintea erei noastre şi este un fapt dovedit istoric şi că a existat un cataclism asemănător în anul 9792 înaintea erei noastre, ceea ce înseamnă o pauză de 11520 ani între ele. Nu e atât de simplu să adaugi 11 mii de ani la anul 9792 a.e.n. şi să se obţină 2012, deoarece se obţine, de fapt, 1728, ceea ce reprezintă un decalaj de 300 ani faţă de profeţie, dar acest om pretinde că aceste super-catastrofe sunt periodice dar nu se repetă perfect la acelaşi interval de timp ci „undeva" pe acolo şi el a „calculat" că următorul super-cataclism este chiar în faţa noastră.

El a spus că se va inversa câmpul magnetic al Pământului şi vor fi cutremure şi valuri mareice formidabile şi că marea majoritate a populaţiei neprotejată nu va supravieţui şi că acesta a fost ceea ce s-a întâmplat în urmă cu peste 9 mii respectiv 21 de mii de ani înainte de Cristos. Evident, toate acestea sunt corelate cu scufundarea Atlantidei şi migraţiile popoarelor atunci când s-a întemeiat Egiptul ca o colonie a Atlandei, dar oricum, acest cercetător afirmă ca acestea sunt cunoscute de foarte multă vreme.

HERODOT – PĂRINTELE MINCIUNILOR

Istoricul grec Herodot, părintele istoriei aşa cum o ştim noi, el a fost renumit în secolul 5 a. C., şi el spune că în acel moment egiptenii

i-ar fi povestit evenimente legate de două perioade istorice foarte vechi în care Soarele ar fi răsărit dinspre vest şi ar fi apus la est şi cred că nu e nevoie să fii un specialist pentru a înţelege care ar putea fi cauza acestui fenomen.

Aceasta ar însemna o inversare a axei de rotaţie a Pământului. Totuşi e interesant de consemnat faptul că Herodot şi-a numit cărţile sale „HISTORIAE" care de fapt sunt primele cărţi de istorie scrise vreodată şi de aici provine termenul utilizat astăzi şi anume „istorie", adică „investigări". Primul mare geograf roman Pomponius Mela a scris în anul 43 d.Hr., citând în analele autentice ale Egiptului faptul că traseul pe cer al stelelor s-a schimbat de 4 ori şi că, în trecut, Soarele a apus, în două perioade istorice, de două ori din locul unde astăzi răsare iar această consemnare datează din anul 43 d.Hr. Ar mai trebui să menţionez că Herodot, pe lângă faptul de a fi recunoscut părintele istoriei, el a mai fost poreclit de către contemporanii lui drept „părintele minciunilor", deoarece spuneau că a inventat multe printre care şi aceea că egiptenii i-ar fi spus despre aceste evenimente.

2012 UN MARKETING MODERN

Prima dată când am aflat despre această idee cum că ceva important se va întâmpla în 2012 era cu 44 de ani în urmă, mulţi dintre dumneavoastră nu eraţi încă născuţi dar am luat un citat din cartea lui Coe care spune că „se sugerează faptul că Armageddon-ul va ajunge la popoarele degradate ale lumii" aşa că putem respira liniştiţi că noi nu ne aflăm în acea categorie, continuând cu „precum şi la toată creaţia în cea din urmă zi al celui de-al 13-lea boktun" (boktun e o perioadă de timp a calendarului mayaş), „aşa că Universul nostru va fi anihilat pe data de 23 decembrie 2012 atunci când marele ciclu al lungii numărători va fi complet", referindu-se la cel mai lung ciclu al calendarului şi altele.

Dar moda despre mayaşi este aceea că oamenii care vorbesc, scriu şi fac interviuri despre chestiunea 2012 în calendarul mayaş nici măcar nu s-au obosit să consulte calendarul sau sursele ci doar se copiază unii pe alţii devenind tot mai vehemenţi în exagerări odată cu trecerea timpului. Am descoperit recent o declaraţie a unei doamne profesoare de la Universitatea Cornell care e moderatoarea unui website curios numit „întrebaţi un astronom" în care spunea: „e foarte rău faptul că acum primim e-mail-uri de la oameni îngrijoraţi care ne spun că sunt prea tineri ca să moară" şi ne scrie exemplul unei mame

cu doi copii tineri care se teme că nu va apuca să ai vadă crescând.

Cum spuneam mai devreme panica se vinde bine iar oamenii speriaţi se „vând" şi mai bine. Este ca în filmele de groază. 2012 a devenit cea mai mare groază posibilă şi cel mai bine vândut subiect. De aceea m-am hotărât aproximativ cu un an în urmă să realizez o cercetare lungă, amănunţită şi ştiinţifică pentru a afla ce spun aceste surse antice de informare, ce spun aceste profeţii şi multe multe altele care acoperă acest subiect atât de intens şi extins, de fapt ce anume ne spun ele cu adevărat şi fără ascunzişuri?

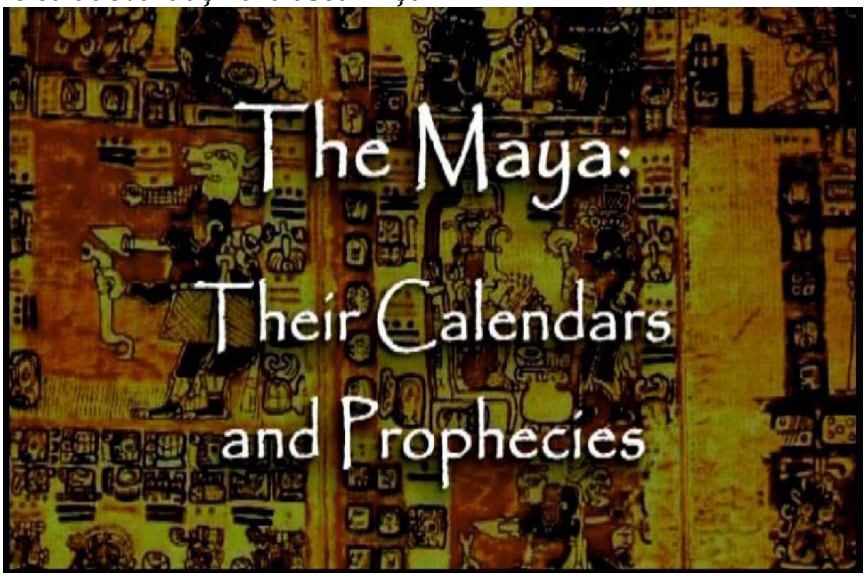

Un alt motiv a fost acela de a arunca o altă privire profundă asupra posibilelor pericole care ar putea să apară la magnitudine catastrofică, adică nu suntem ca struţul cu capul în nisip şi nici nu suntem fanatici situându-ne la cele două extreme ale scalei. Suntem undeva la mijloc atunci când înţelegem cu adevărat ce anume se întâmplă şi ce ar trebui să facem. Aşa că această expunere se va focaliza pe ceea ce am aflat despre asta.

Revenind la mayaşi, de fiecare dată când obişnuiam să aud profeţii despre sfârşitul vremurilor, de obicei rămâneam cu un gust amar. De fapt descopeream că cei mai mulţi dintre colegii şi prietenii mei simţeau exact acelaşi lucru. Evident, predicţii despre sfârşituri de lume ne sunt foarte familiare din numeroase versiuni creştine extremiste care nu pot aştepta să se producă un sfârşit de lume aşa că răzbunarea lui Dumnezeu cade exact asupra duşmanilor şi de obicei ei

leagă împreună toate elementele care ulterior devin combustibil ce alimentează toate aceste propovăduiri.

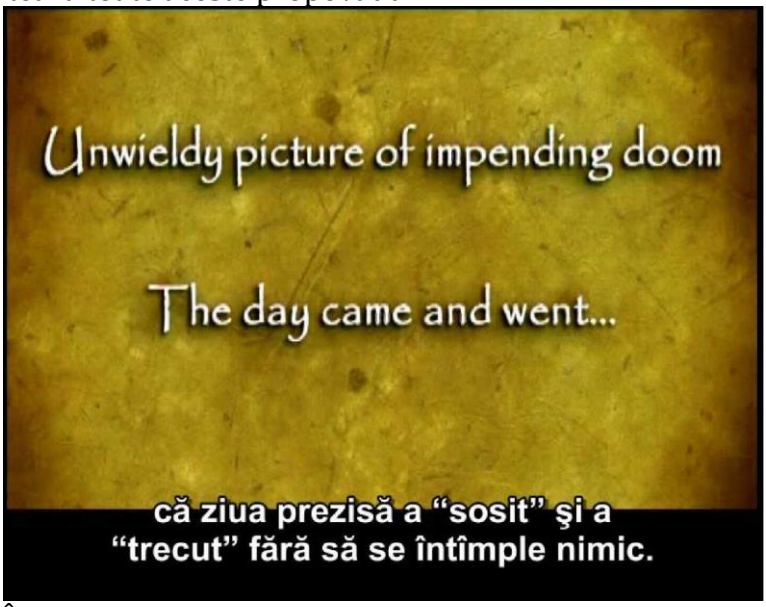

În primul rând avem sosirea pe Pământ a lui Anticrist, apoi avem marea răpire a oamenilor buni care vor fi salvaţi înainte ca evenimentele catastrofice să lovească, apoi marele necaz urmat de războiul Armageddon-ului în care toate lucrurile vor fi îndreptate de însuşi Dumnezeu, după care, evident, va urma cea de-a doua sosire a lui Cristos şi mulţi oameni nu ar putea accepta faptul că Iisus nu s-ar mai întoarce, deoarece o dată a fost deja mai mult decât suficient…

Dar, asta nu e limitat doar la fundamentalismul extrem din creştinism deoarece există o abundenţă mare de predicţii islamice şi evreieşti de acest tip la care se adaugă bineînţeles o cantitate imensă de predicţii ale cultelor şi mediumurilor, aşa că acestea sunt acele feluri de informaţii cu care ne-am obişnuit văzându-le pe la colţuri de stradă sau pe ambalajele anumitor produse, care de obicei includ afirmaţii urmate de mai multe semne de exclamare.

Nu e greu să faceţi o listă cu cel puţin o sută de asemenea predicţii din trecutul istoric şi nu am putut să mă abţin în a studia măcar două din ele, spre delectarea voastră şi a mea, deoarece ele ne comunică foarte multe lucruri care ne-ar putea ajuta să înţelegem, cum ar trebui să reacţionăm la situaţia din prezent. Ei bine, toate aceste peste 100 de profeţii, staţi liniştiţi că nu le vom analiza pe toate ci doar

două din ele, dar toate au două elemente comune şi anume: primul e o imagine incomodă şi voluminoasă a unei catastrofe iminente care e valabilă pentru întreaga omenire şi al doilea este că ziua prezisă a sosit şi a plecat fără să se întâmple nimic.

Deci, îngrijorarea mea este că această modalitate de elaborare a profeţiilor sfârşiturilor de lume din trecut ar putea pune oamenii într-o poziţie de completă inacţiune (inactivitate) în „contradicţie" cu orice altceva care ar sugera că am putea să ne confruntăm cu vremuri dificile chiar în zilele noastre. Aceasta ar fi o atitudine lipsită de înţelepciune. În acelaşi timp frica şi panica cu privire la aceasta sau atitudinea de a pune totul deoparte până în ultimul minut, ceea ce cu toţii facem, mai ales când e vorba de ceva neplăcut sunt în egală măsură opţiuni inacceptabile.

Deci eu cred că ceea ce se întâmplă cu aceste două profeţii este că vor servi ca ilustraţie foarte bună a lecţiilor de care eu şi dumneavoastră avem nevoie ca să ne menţină treji.

PROFEŢIILE EŞUATE ALE SECOLULUI 16

Pentru prima dată când în secolul 16 pluteau literalmente o mulţime de profeţii ale unor astrologi şi clarvăzători de toate categoriile, acelea erau vremuri tulburi când oamenii se confruntau cu boli pe o scară uriaşă. În secolele anterioare, populaţia Londrei a fost decimată de ciumă, iar la 20 ani de la acel moment o nouă epidemie a ucis 20.000 de persoane, peste 10 ani 25.000, iar peste alţi 10 ani încă 30.000, raportat la un oraş a cărui populaţie număra între 200.000 şi 250.000 de locuitori.

Deci ei erau vulnerabili la boală într-un mod care astăzi ne-ar şoca pe toţi, aşa că din acest punct de vedere puteţi înţelege mai bine de ce londonezii de la începutul sec. 16 erau mult mai creduli decât am putea fi noi azi în ceea ce priveşte profeţiile şi pericolele.

Un grup de astrologi au calculat că o inundaţie de proporţii va distruge Londra în prima zi a lunii februarie anul 1524. În mijlocul lui ianuarie 1524 deja peste 20.000 de locuitori au părăsit Londra mutându-se în zone deluroase mai înalte. Vă sună cunoscut acest fapt? Ceea ce a fost jenant pentru astrologi şi clarvăzători, cum s-a întâmplat de fiecare dată, a fost faptul că 1 februarie 1524 a sosit şi a trecut fără să se întâmple nimic. Aşa că au refăcut „calculele" cerându-şi scuze, afirmând ulterior că sfârşitul lumii de fapt urmează să aibă loc la 1 februarie 1624, nu 1524. deci era mai multă acurateţe pentru o

previziune 100 ani în viitor, înainte ca cineva să le mai poată verifica „calculele”.

Nu e nevoie să mai adaug faptul că anul 1624 de asemenea a sosit şi a trecut iar lumea nu s-a sfârşit nici de această dată.

MAREA PROFEŢIE EŞUATĂ A ANULUI 999

Al doilea exemplu se situează exact la mijlocul distanţei dintre perioada prezenţei lui Iisus şi timpul prezent. Este foarte jenant, când eşti naufragiat şi în aşteptarea fluxului care nu mai apare şi rămâi cu barca pe uscat, exact la fel e atunci când nimic din ceea ce a fost prezis nu se întâmplă. Pentru acea dată memorabilă a sfârşitului lumii de la finele anului 999, după calendarul evreiesc, scrierile menţionează că turme întregi de pelerini fanatici de pe întreg cuprinsul Europei au hotărât, conform propriilor lor interpretări din Apocalipsa după Ioan, că Iisus se va reîntoarce la miezul nopţii în data de 1 ianuarie anul 1.000, un număr rotund. Evident că nu exista nicio îndoială asupra faptului că Creatorul Universului a „planificat” toate acestea după calendarul roman.

Aşadar, ziua judecăţilor era „prevăzută” pentru 21 decembrie 999 iar acestea se vor derula în Ierusalim, pe muntele Sion, ceea ce are o mulţime de semnificaţii legate de evenimente din trecut. Aşadar mii de bărbaţi, femei şi copii, chiar şi din rândul nobililor au pornit la drum, mulţi murind de foame şi alte pericole care ai aşteptau pe un traseu atât de lung şi orice fenomen meteorologic care avea loc precum descărcări electrice, furtuni sau stele căzătoare erau interpretate în cel mai rău şi apocaliptic mod posibil.

Aceasta a creat o stare de panică şi credincioşii erau îndemnaţi să se căiască şi să fie generoşi, deoarece era ultima lor şansă de a-şi „asigura” un ultim loc în Rai înainte de căderea cortinei. În cele din urmă ei ajuns la Ierusalim într-un număr impresionant în seara zilei de 21 decembrie 999 şi au urcat Muntele Sion în Ierusalim, locul unde se bănuia că va veni Salvatorul pentru judecată.

Dar drumul lung continua şi noaptea trecea treptat, devenind clar faptul că Iisus nu aşi va face apariţia. Şi astfel, odată cu zorile noului mileniu, supravieţuitorii s-au forţat să ajungă acasă de la Ierusalim, nu e nevoie să spun ce jenant a fost pentru ei, iar cei suficient de norocoşi care au reuşit să ajungă la casele lor şi-au descoperit locuinţele abandonate şi în ruine şi o mulţime de oameni şi-au donat proprietăţile la Biserică, înainte de a pleca, pentru a-şi

asigura salvarea în mod „garantat”.

Dar odată întorşi înapoi au observat că Biserica era şovăitoare în a le înapoia bunurile. De fapt ea nu le-a înapoiat nimic. Aşa că e mai degrabă dureros să vezi că cenuşa ta îţi va fi „împrăştiată” atât în această lume cât şi în cealaltă, toate acestea datorându-se aceloraşi „erori de calcul”.

CONCLUZII

Este foarte jenant să ăţi pui toată credinţa în profeţii despre sfârşituri de lume şi nimic nu se întâmplă. Iar aceasta s-a întâmplat foarte des în istorie, aşa că nu cu mult după aceasta aceiaşi oameni au avut de îndurat o judecată de un alt tip şi anume invazia barbarilor din nord, urmată apoi de foamete şi ciumă.

Un număr mare dintre cei care şi-au corelat profeţiile cu calendarele mayaşe mie mi se pare că niciodată nu le-au studiat cu adevărat, ci le-au folosit ca pe o trambulină pentru a vorbi despre metamorfozarea acestui subiect, cu ingrediente alese de ei. Şi desigur profeţiile despre un sfârşit al timpurilor sunt întâmpinate cu entuziasm de membrii anumitor secte din societatea noastră de azi.

Pentru majoritatea populaţiei cred că atunci când auziţi despre profeţii ale sfârşiturilor de lume, simţiţi un gust amar în gură. Dacă învăţăm ceva din cele în jur de 150 de profeţii din ultimii 2000 de ani vom avea două lecţii care se desprind de aici: Feriţi-vă de cei care prezic date precise, sper că are vreo importanţă în ceea ce priveşte 2012, data de 21 decembrie, şi al doilea este, înainte de toate, feriţi-vă de cei care prezic, nu contează ce, legat de fenomene dramatice religioase. Asta e cu adevărat un semn rău. Este oare 2012 într-adevăr ultimul element în acea listă lungă de predicţii apocaliptice eşuate de-a lungul istoriei sau e mai mult de atât? Este vreo dovadă ştiinţifică validă despre ceea ce s-ar putea întâmpla în anii imediat următori şi dacă are ceva în comun cu 2012? sau e vorba doar de o focalizare a atenţiei noastre în mod exclusiv asupra anului 2012, sau decembrie 2012, sau chiar asupra zilei de 21 sau 23, deoarece există o incertitudine asupra ei, unii autori menţionează întâmplător chiar anul 2011. Lăsând deoparte chestia religioasă cu judecata de apoi ce anume s-ar putea întâmpla şi din greşeală ar putea fi trecut cu vederea de către marea majoritate a oamenilor care pur şi simplu ignoră tot, pe motiv că o mulţime de alte „judecăţi de apoi” au eşuat deja de atâtea ori în trecut?

2012 ŞI MAYAŞII

Ei bine, ni s-a spus că ne apropiem de o perioadă a unor transmutări radicale a întregii planete care va implica apariţia unor schimbări de magnitudine catastrofică. Dar mayaşii au subliniat tot timpul despre această perioadă, indiferent dacă ai fixăm precis intervalul, au subliniat tot timpul că nu e vorba de o distrugere ci intrarea într-o perioadă de evoluţie a conştiinţei şi transmutaţiei care va urma.

Dar acest fel de „ştiri" nu se vinde bine, însă mayaşii nu au legat niciodată vreo distrugere cu încheierea ultimului foarte lung ciclu al acestui calendar în 2012, ci ei au pus întotdeauna accentul pe ridicarea nivelului de conştiinţă şi transmutare şi o eră de aur ce ar urma şi asta e în mare măsură lăsat la o parte din mai multe motive. Dar în ce fel se vor întâmpla toate acestea se întind de la pericole reale despre care ştim că se află în atenţie acum precum posibila inversare a polarităţii câmpului magnetic al Pământului care e deja foarte foarte „scadentă"… furtuni solare intense care ar putea, cel puţin, arde dispozitivele electronice de peste tot, dacă nu mai mult de atât, ar putea perturba comunicaţiile, resursele de apă potabilă, închiderea porturilor navale ceea ce ar paraliza comerţul şi toate acestea s-ar putea întâmpla instantaneu iar noi credem că aceste lucruri sunt permanente şi ireversibile dar de fapt noi avem sisteme extrem de fragile care pot să dispară odată cu apariţia unuia din aceste evenimente.

SOSIREA EXTRATEREŞTRILOR

Pe urmă mai avem acele prognoze extrem de speculative privind apariţia pe Pământ a unor fiinţe galactice şi sosirea extratereştrilor din zone îndepărtate ale Universului care vor face totul pentru noi. Sclavia din zilele noastre, de abia am reuşit să ne debarasăm de sclavia antică, noi inventăm forme moderne şi exotice a exact aceluiaşi tip de sclavie. Ceea ce vom face în continuare este să privim asupra acestor chestiuni fizice puţin mai târziu şi mai întâi să revenim asupra calendarului mayaş şi ce anume ne spune el. Nu uitaţi faptul că 95% despre ceea ce am găsit despre 2012 pe piaţa de produse, YouTube şi altele sunt extrem de nereprezentative cu privire la faptele reale pe care ar trebui să le ştim despre acest an.

CALENDARUL MAYAŞ

Deci este adevărat că se încheie un ciclu al calendarului în 2012? şi atunci în al doilea rând ce semnificaţie are aceasta, dacă e adevărat?

Maya, a căror civilizaţie a înflorit în perioada anilor ’200 – 900 a devenit foarte cunoscută în prezent şi la fel de greşit înţeleasă. Ea era o societate primitivă, mistică şi superstiţioasă. Ei nu foloseau roata şi nici unelte din metal, nu aveau maşini, nu aveau animale de povară în schimb aveau un calendar care e mai precis cu 18 secunde decât calendarul din zilele noastre. Lipsa roţii ar putea sugera faptul că au primit multe informaţii de la alţii care nu foloseau roţi. A existat o cantitate masivă de literatură descoperită în zona Yucatán, Mexic şi Guatemala când spaniolii au ajuns acolo în jurul anilor 1500. Evident, toate erau scrise cu caractere ciudate dar era o literatură sofisticată. Din motive cunoscute cel mai bine doar de către ei înşişi, preoţii spanioli şi Inchiziţia (care funcţiona bine în Mexic) au decis că civilizaţia estică era asociată unei religii care venera Diavolul şi din acest motiv masiva colecţie de scrieri mayaşe a fost în mare parte distrusă în mai puţin de doi ani sub conducerea lui Eduardo Alanda care a devenit al doilea episcop de Yucatán. Au supravieţuit focului Inchiziţiei spaniole doar mai puţin de un sfert din documentele mayaşe, altele se presupune că au fost ascunse de către mayaşi în locuri necunoscute nici astăzi. Oare calendarul mayaş despre care sursele actuale terifiante de informare, ne spune cu adevărat faptul că sfârşitul acestui calendar este în 2012? şi dacă da, atunci această dată ne anunţă o apocalipsă sau judecată de apoi? Oricare ar fi reperele faţă de care ne-am raporta, aceste întrebări produc cea mai mare senzaţie şi teamă din toate timpurile. Dintr-un anumit punct de vedere, aş putea spune că lumea dintotdeauna s-a comportat în acest fel. Azi avem ceva diferit, aşa cum am menţionat mai devreme, şi anume faptul că fiecare om din lume cu ajutorul comunicaţiilor se gândeşte la acelaşi lucru. Orice lucru la care ne gândim intens şi pe care ai acceptăm în profunzime (şi ce ar putea fi mai uşor de acceptat decât ceea ce ne îngrozeşte) va deveni realitate şi nu ar trebui să fim surprinşi că se întâmplă astfel.

Dar oricare ar fi scenariul ce ne aşteaptă în 2011, 2012 sau mai departe, realistic vorbind chiar mayaşii au căzut victime deoarece în mijlocul sec. 20 se spunea despre civilizaţia maya că era bazată pe o cultură a păcii şi iubirii, probabil singura de acest fel care a existat vreodată pe suprafaţa globului, dar această prezumţie s-a dovedit a fi complet nefondată. Am afirmat mai devreme faptul că calendarul lor a fost extrem de precis iar scrierile lor extrem de profunde. Ei scriau pe

papirusuri foarte lungi, datând din sec al 9-lea iar paginile lor erau îndoite asemenea jaluzelelor de la geamuri iar documentele erau foarte lungi, iar aceste tipuri de documente le numim astăzi prin termenul „codex". Acele codex-uri care au supravieţuit focului Inchiziţiei spaniole au primit numele localităţilor unde au fost păstrate. Cele mai importante dintre ele şi pe care le prezentăm în aceste imagini este Codex Dresdensis, un document format din 39 de pagini îndoite şi scrise pe ambele părţi.

Şase pagini erau rezervate calculării foarte precise a poziţiei planetei Venus, care era enorm de importantă pentru mayaşi, şi conţine de asemenea o secţiune rituală şi astrologică. Codexul Madrid, păstrat în oraşul Madrid, a fost probabil adus de Cortez, unul din spaniolii cuceritori care au ajuns în Mexic. Acesta are 112 pagini iar al treilea codex numit codex Paris s-a păstrat în condiţii vitrege şi e mai puţin voluminos. Există însă observaţii despre existenţa a încă cel puţin 10 codex-uri care ar fi scăpat focului dar cum spuneam mai devreme, au fost păstrate în zone îndepărtate care au rămas necunoscute până azi. Calendarul e mai precis decât calendarul nostru de azi chiar dacă ei nu au folosit niciun fel de roţi şi unelte şi totul era limitat strict la ceea ce era capabil să facă un om cu mâinile lui, nu aveau animale pentru transport, nici maşinării (căruţe n.t.) şi nici măcar unelte dure de metal. Oamenii de ştiinţă din prezent au calculat anul solar tropical (nu are nicio legătură cu clima), tropical provine de la cuvântul grec „tropico" care înseamnă o rotaţie, deci o rotaţie a Pământului în jurul Soarelui, care înseamnă un an tropical. Ei au calculat că un an tropical are 365, 2422 zile. Mayaşii nu aveau unităţi de măsură mai mici de o zi dar anul lor calendaristic este mai precis decât cel gregorian pe care ai folosim azi, cel puţin în teorie, deşi în practică nu folosim sistemul gregorian, doar spunem că o facem. Calculele actuale ale anului tropical are cifrele 2422 după virgulă. Anul conform calendarului gregorian este de 365, 2425 zile iar calendarul mayaş ne oferă un an cu 365, 2420 zile. Pe scurt, calendarele diferă între ele cu 44 secunde pe an, calendarul gregorian e mai lung cu 28 secunde iar cel mayaş e mai scurt cu 16 secunde faţă de cel contemporan. Aşadar am putea spune despre calendarul mayaş că e mai precis cu 12 secunde decât cel gregorian şi va avea o vechime de 430 ani în 2012. Din moment ce durata rotaţiei Pământului în jurul Soarelui nu se amparte exact la durata în care el se roteşte în jurul

propriei axe, toate calendarele din toate timpurile au numeroase elemente de compromis. De exemplu cel gregorian pentru anul 4.000 va fi în urmă cu o zi faţă de anul solar tropical, numeroase măsurători ar putea determina o revizuire a acestora. Dar din cauza incertitudinii rotaţiei, pentru că nu tot timpul Pământul se roteşte perfect în acelaşi ritm, este impropriu să se ajusteze calendarele pentru a fi precise pentru perioade de timp foarte mari. Aşadar trebuie să ne reamintim faptul că nu e corect să vorbim despre calendarul mayaş sau mayan deoarece ei au avut 20 de calendare dintre care unele sunt încă utilizate în ţinuturile înalte ale Guatemalei şi Yucatán. Trei calendare au fost importante în mod deosebit pentru mayaşi. Primul este cel în care aveau 360 zile şi era calendarul sărbătorilor, răspândit în America Centrală din cele mai vechi timpuri. Versiunea mayaşilor este cunoscută sub numele de calendarul Tzolkin în care cele 5 zile şi 6 ore, care completau anul, erau rezervate în scopuri religioase.

Al doilea calendar important pentru mayaşi a fost Haab, care avea 365 zile şi a început să fie utilizat pentru prima dată în anul 550 d.Hr., cu menţiunea că toate aceste calendare aşi aveau originile în mijlocul primului mileniu după Cristos. Cele două calendare, Haab şi Tzolkin au fost combinate de mayaşi pentru a alcătui o rotaţie sincronă a timpului care încadrează perfect 52 de ani Haab. Acesta a fost numit de către cercetătorii contemporani, din ultimii 50 – 60 ani, drept Calendarul Rotund şi aceasta vine în contradicţie cu indiferent ce aţi citit până acum despre maya şi anume această referinţă la Calendarul Rotund. Calendarele Haab şi Tzolkin nu numără ani, adică atunci când vorbim despre cunoaşterea mayaşilor despre calendare şi timp şi dacă le comparăm cu înţelegerea noastră este ca şi când ai compara mere cu portocale, deoarece ei nu ar fi înţeles niciodată conceptul (atitudinea) noastră faţă de timp şi e extrem de greu pentru noi să înţelegem conceptul (atitudinea) lor faţă de timp. Însă un al treilea calendar a fost utilizat pentru a memora perioade lungi de timp. Adică nu avem nicio idee ce nume avea acest calendar dar cercetătorii contemporani l-au numit „Numărătorul Lung" şi se bazează pe numărul de zile, de la începuturile vremurilor din trecutul îndepărtat pe care mayaşii l-au datat în 11 august anul 3114 a.c. C., care marchează începutul erei actuale sau după cum spuneau ei „Soarele de azi", încercaţi să ţineţi minte aceasta pentru mai târziu… „Soarele de azi" care a început în anul 3114 a.c. C., a fost considerată data apariţiei civilizaţiei pe care o

ştim noi. Mayaşii însă credeau că au existat încă 3 alte „ere" înainte de aceasta şi că cea a noastră, a celui de-al 5-lea Soare va ajunge la un final când „Numărătorul Lung" se încheie. Încercarea de a corela împreună datele mayaşe cu cele europene e o sarcină foarte grea, deoarece majoritatea documentelor au fost arse de conchistadorii spanioli pe lângă faptul că mayaşii nu le-au mai utilizat când spaniolii au ajuns în America centrală. În cele din urmă, cercetătorii au descoperit inscripţii mayaşe care au fost consemnate şi în arhivele spaniole. Şi de aici, fără a mai lungi vorba, s-a tras concluzia că datele mayaşilor din „Numărătorul Lung" 1116.000 a fost echivalentul a fie 12 fie 14 noiembrie 1539 deci aici e locul unde se încinge totul. Fie că privim la Ziua Judecăţii de Apoi în 21 sau 23 decembrie 2012 sau la cealaltă dată, nimeni nu e sigur asupra acurateţii acestor interpretări. Deci cea de-a 4 eră sau cel de-al 4-lea Soare se presupune că s-ar fi încheiat în 11 august 3114 a.c. C., şi se presupune că s-ar fi derulat până la sfârşitul celui de-al 13-lea Baktun iar aceasta ne-ar fi prezis data încheierii calendarului „Numărătorul Lung" undeva între 20 şi 23 decembrie după sistemul gregorian. Cu toate acestea, microbiologul suedez Carl Johan Calleman a subliniat cu tărie faptul că finele „Numărătorului Lung" este de fapt 28 octombrie 2011 şi nu decembrie 2012.

A crescut tot mai mult sprijinul pentru această idee în ultimii 2 ani şi nu pentru decembrie 2012. Dar cum spuneam mai devreme, sincronizarea calendarelor este ca şi când ai compara mere cu portocale deoarece ei nu ar fi înţeles concepţia noastră despre timp şi noi pe a lor.

„Numărătorul Lung" de azi se bazează pe unităţi de 20 în timp ce noi utilizăm baza 10, adică aveau 20 de cifre pentru o numărătoare în timp ce noi avem 10, adică nu apărea o coloană nouă pentru cifra a doua decât după 20 de unităţi. Dar de asemenea ei au folosit sistemul **zecimal,** adică 20 zile formau 1 uinal sau o lună mayană, iar 18 uinale formau 1 tun adică un an de 365 zile, ceea ce se presupune a fi un an mayan aşa cum am mai explicat. 20 tun formează 1 katun, acesta e cuvântul la care ne vom referi parţial aici deoarece esenţa profeţiei mayaşă se numea profeţia Katun şi nu a calendarului şi cred că multor oameni acest fapt le-a scăpat din atenţie. Deci 20 katun formează 1 Boktun care înseamnă 400 ani mayaşi respectiv 395 ani gregorieni şi după fiecare Boktun numerele sunt resetate. Aşa că în 21 decembrie

2012 „Numărătorul Lung" va număra din nou de la zero.

Calendarul mayaş a fost adus în această formă de utilizare înainte de a veni spaniolii. Astăzi există 440 triburi printre mayaşii din Guatemala şi Yucatán în America Centrală. Ei nu susţin niciun fel de date referitoare la finalul celui de-al 13-lea Boktun, dintr-un motiv bine întemeiat, şi anume acela că nu ştiu. Un grup crede că nu e vorba de 21 decembrie 2012 ci în octombrie 2011 şi bineînţeles, calcule diferite au oferit mai multe date oriunde între 2010 şi 2016, unele chiar mergând până în 2024, 2029, sau chiar 2038. Dar haideţi să presupunem că balanţa opiniilor ar evidenţia anul 2012 şi dacă aceasta ar fi cu adevărat cea mai semnificativă dată pentru mayaşi, cu toate acestea e imposibil să descoperim vreo legătură substanţială, între ceea ce spun tradiţiile Maya şi ceea ce s-a dezbătut într-o manieră exhaustivă în zilele noastre în arhivele foarte slab documentate ale Evului Mediu descoperite peste tot. De asemenea e de notat faptul că data precisă a anului 2012, finele unui baktun, apare doar într-un singur loc din toate inscripţiile mayaşe descoperite în prezent prin toate siturile arheologice şi asta era în monumentul nr. 6 din Toquero, provincia Tabasco, Mexic, dar în acest text nu există nicio menţiune a vreunui eveniment apocaliptic, atât de larg discutat în zilele noastre. Şi din păcate orice alte investigaţii al acelui site arheologic, singurul unde s-a descoperit vreo referire despre anul 2012 nu s-a făcut până la capăt deoarece acolo s-a construit o fabrică de ciment în urmă cu vreo 20 ani. Şi astfel întreaga muncă referitoare la anul 2012 a devenit mult mai uşor de explicat de către acei investitori.

Multe dintre colecţiile substanţiale ale profeţiilor mayaşe de pe internet sunt în mare parte creaţii new age care nu au niciun fundament în tradiţiile mayaşe. Mulţi oameni care promovează semnificaţii asociate anului 2012 nu sunt mayaşi şi se pare că de fapt au foarte puţine legături chiar şi cu societatea mayaşilor de azi şi cu atât mai puţin cu adevăraţii mayaşi. De exemplu, se cunosc 30 de dialecte lingvistice mayaşe care se mai vorbesc azi în America Centrală iar aceşti „experţi" nu cunosc nici măcar un cuvânt din aceste limbi. S-a mai afirmat faptul că calendarul nu s-a mai utilizat încă dinainte de sosirea cuceritorilor spanioli conform celor descoperite de către cercetătorii acreditaţi cu peste 120 ani în urmă şi el a ajuns la foarte puţini dintre cei 10 milioane de mayaşi care mai trăiesc în prezent în America Centrală. Valorile tradiţionale ale mayaşilor şi moştenirea lor

nu e menţionată nicăieri în manualele şcolare de azi din acele regiuni, pe care se bazează educaţia mayaşilor acum. Evidenţierea datei de decembrie 2012 pare cel mai probabil să provină din surse complet diferite de mayaşi. Şi din moment ce mayaşii au vorbit de foarte multă vreme de perioade ale unor schimbări precum acestea „suplimentul" cu 2012 este doar foarte recent „adăugat" în încercarea de a corela sfârşitul calendarului „Numărătorul Lung" cu dezastre.

ALINIEREA CU CENTRUL GALAXIEI

Probabil deja aţi auzit despre acest eveniment celebru care se află pe agenda tuturor grupărilor new age şi anume alinierea Soarelui cu centrul galaxiei. Aceasta se va întâmpla „tocmai" pe data de 21 decembrie 2012, nu-i aşa? Această aşa-numită aliniere galactică este atunci când în solstiţiul de iarnă, Soarele se aliniază cu ecuatorul sau cu riftul întunecat al galaxiei. Cu toate acestea, problema e că de fapt Soarele nu se va alinia precis cu centrul galaxiei noastre în acea zi iar aceasta e doar o mică parte din dezinformarea care s-a dezvoltat în jurul ideii stabilirii precise a acestui moment în timp. „Experţii" care mai întâi au propus că acel eveniment va avea loc la solstiţiul de iarnă din 2012 de fapt nu au făcut altceva decât să aşi revizuiască „ideile". Dar noi nu am auzit prea des acest lucru în Media. Iată centrul galactic în această imagine, făcută de CNN în „excursiile" recente în zone îndepărtate ale galaxiei. Avem aici 3 puncte, care sunt importante din următorul motiv: principalul motiv al acestei schimbări a punctului de vedere legat de alinierea Soarelui la Centrul Galactic, a fost publicarea unei cărţi de către astronomul belgian Jean Meeus, care a calculat cu atenţie intervalul real de timp când s-ar putea produce această aliniere şi a prezentat acest calcul în „Mathematical Astronomy Morsels" (1997) şi el a spus că alinierea galactică are nevoie de 36 ani să se producă. Cu alte cuvinte, undeva între anul 1980 şi 2016. Aşadar, aceasta e poziţia Soarelui în urmă cu 3.000 ani (pct. A), acesta e ecuatorul galactic (care traversează centrul galaxiei), şi trece printr-o gaură neagră, aceasta era alinierea în urmă cu 1500 de ani (pct. B) la solstiţiul de iarnă şi aceasta (pct. C) e alinierea din prezent despre care cercetătorii vorbesc, în urma publicării acestei cărţi, fiind numită „era 2012". Au fost doar „adăugate" 365 zile la fiecare an din acei 36. Dar cum anume se poate determina o aliniere precisă. Dacă acesta e ecuatorul galaxiei, ceea ce e destul de neregulat, îmi reaminteşte de vorbele celor care au calculat dimensiunile exterioare ale piramidelor

de la Giza, care au fost, evident, vandalizate într-un grad avansat şi toate pietrele de la suprafaţă au fost luate şi prin urmare nu se poate face o măsurătoare precisă a exteriorului marii piramide, decât dacă te lansezi în speculaţii de „aproximare". Conform lui Jean Meeus, intrarea iniţială a Soarelui în zona ecuatorială galactică a început în anii 1980 iar cea mai îndepărtată zonă a Soarelui nu va părăsi acea zonă mai devreme de 2016. E un proces care durează 36 ani. Cu alte cuvinte, această aliniere cu Centrul Galactic despre care s-a făcut atâta tam tam, nu ne spune absolut nimic despre anul 2012, NIMIC, adică N, I, M, I, C,. Bineînţeles, câţiva au dat înapoi în faţa acestei descoperiri, afirmând că Ziua Judecăţii va sosi în acest interval de 36 ani dar numai atunci când va avea loc cea mai precisă aliniere a Soarelui cu centrul galactic (şi vă daţi seama oare cât de precis se poate determina centrul unei structuri cereşti atât de neuniforme), dar să spunem că există această posibilitate şi că aceea ar fi Ziua Judecăţii celei din urmă şi a apocalipsei. Din nefericire (pentru prezicători) acea aliniere ultraprecisă a Soarelui cu centrul absolut al riftului întunecat s-a petrecut deja în 1998, şi atunci au zis că de fapt data critică va fi aceea în care Soarele se va alinia cu riftul întunecat al Galaxiei, dar aceasta a început să se întâmple în 2007 şi Soarele va ieşi complet din această aliniere până în 2012. Aşa că nu există nimic care să poată fi legat cu alinierea galactică din păcate deşi aţi auzit atât de multe în tot felul de programe de televiziune, filme documentare, interviuri şi cărţi. Totuşi, îngrijorarea mea este aceea că focalizarea exclusivă pe un singur an, poate chiar mai puţin, pe o singură zi, nu e un lucru înţelept şi ne-ar putea orbi complet faţă de alte lucruri în legătură cu care mayaşii erau îngrijoraţi.

CONCLUZII

Cum spuneam mai devreme, doar un sfert din codex-urile mayaşe au supravieţuit focului Inchiziţiei spaniole dar au fost descoperite încă două cărţi sacre care au supravieţuit şi anume faimoasa epopee Popol Vuh, şi Chilám Ilan Chumayel, Cartea Preotului Jaguar. Acestea două au fost traduse de mayaşi şi au apărut în arhivele europene deoarece ei ştiau că orice au scris ei acolo va fi privit ca fiind lucrarea Diavolului aşa că le-au tradus în engleză (pentru a le salva n.t.). Episcopul Diego de Landa Calderón a încercat să obţină de la mayaşi echivalentul spaniol al alfabetului mayaş, dar ele nu corespund unor litere, ci unor sunete, fraze sau cuvinte întregi şi apoi i-a ordonat

unui scrib să scrie împotriva voinţei sale, i-a ordonat să scrie o propoziţie în limba mayană dedesubt şi care nu a putut fi tradusă decât foarte recent şi am aflat 400 ani mai târziu că ceea ce a scris scribul a fost: NU VREAU SĂ SCRIU ABSOLUT NIMIC.

Acestea fiind faptele, aceste două cărţi, Popol Vuh şi Cartea Preotului Jaguar sunt la baza înţelegerii noastre a credinţelor mayaşe precum şi a înţelegerii a ceea ce s-ar putea întâmpla la sfârşitul calendarului „Numărătorul Lung". Sursa nu este calendarul mayaş ci sunt aceste două cărţi. Ele ne oferă referinţe la calendare, astrologie, profeţii, plante medicinale şi altele. Ele au supravieţuit doar în copii care au circulat în secolul 19, dar se crede că ele datează încă din perioada anterioară invaziei spaniole. Câteva din părţile de la început unde se vorbeşte despre profeţii trec în revistă lucruri care se învăţau în transă în vremurile antice. Se vorbeşte despre un timp al dificultăţilor şi al morţii, dar care, de asemenea, oferă noi oportunităţi. Darurile erau oferite de zei, ceea ce, în acele vremuri, aducea iluminare şi după aceea a început era de aur a mayaşilor. Iată aşadar de unde provine toată această informaţie. Ea nu provine de la calendarul mayaş ci de la alte profeţii.

Mayaşii şi profeţiile katun

Aşa că e complet inutil să vorbim despre calendarul mayaş care aşi finalizează ciclul în 2012 când în realitate avem peste 20 de calendare mayaşe şi în niciunul din ele nu există nicio menţiune despre niciun fel de evenimente catastrofice care să se întâmple în decembrie 2012. Este acesta un sfârşit al unui ciclu? Da şi se poate spune cu aceeaşi convingere că e începutul unui nou ciclu. Mayaşii erau foarte obişnuiţi să gândească şi să trăiască în această ciclicitate şi ar fi fost total neobişnuit ca un ciclu să se încheie (şi să nu continue cu un altul n.t.), mai ales atunci când luăm în considerare câteva inscripţii mayaşe ce au înregistrat perioade de timp cu durate de mii de ani în viitor. Aşa că pentru ei nu exista nicăieri vreun sfârşit al lumii sau indiferent ce altceva. Cum spuneam mai devreme, singura inscripţie cunoscută ce menţionează data exactă pare să indice faptul că anul 2012 indică începutul unui nou „cosmos" adică o nouă perioadă de transformări. Avem 13 profeţii asupra cărora ne vom orienta atenţia peste câteva momente, dar focalizându-ne asupra lui 2012 eu cred că din start e o focalizare greşită.

De fapt, atenţia noastră ar trebui îndreptată asupra profeţiilor

Katun, Cartea Preotului Jaguar care menţionează cronologic o serie de evenimente ce se înrăutăţesc gradat începând cu anii 1993 până în 2033, deci acesta e locul unde ar trebui să privim dacă chiar vrem să ştim cu ce ne-am putea confrunta. Aşa cum am menţionat mai devreme, termenul „katun" este un termen mayaş ce descrie o perioadă de timp echivalentă cu aproape 20 ani. Profeţiile despre aceste două katune, unul e cel în care ne aflăm acum iar celălalt e cel ce va urma începând cu 2013 au fost realizate în transă în antichitate şi ele ne vorbesc despre circumstanţele unui dezastru din istoria noastră recentă şi că în ultima perioadă iluminarea va fi atinsă de către mulţi oameni şi spre finele celui de-al doilea katun, adică undeva prin 2025 – 2035 ar putea începe o eră de aur. Haideţi să vedem puţin ce ne spun profeţiile despre primul katun şi anume perioada 1993 – 2012. Schimbări care se intensifică gradat determină apariţia altora mai dramatice precum schimbări geologice masive, epidemii, furtuni, cutremure, molime şi foame în lume. Guvernele aşi vor pierde credibilitatea, la fel şi preoţii şi profeţii care vor fi ignoraţi. Se va pierde întreaga încredere în religii, în guvern, în oficiali şi preoţi. Sunt prezise furtuni care vor devasta totul în jur consumând pământul, care s-ar putea referi la erupţii vulcanice. Pământul se va răsuci invers, ceea ce ar putea fi înţeles ca o posibilă schimbare a axei de rotaţie sau a polilor. Deci acestea sunt profeţiile despre care ne vorbeşte Cartea Preotului Jaguar referitoare la primul katun (aici nu le-au nimerit bine n.t.).

Dacă ne referim la al doilea katun, adică perioada 2013 – 2033, în calendarul mayaş se numeşte katunul al II-lea, care de obicei se referă la schimbări profunde ale terenurilor şi a mai existat un katun 11 tocmai în perioada invaziei spaniole, în sec 16.

E o vreme a dispariţiei tradiţiilor şi a începutului invaziilor şi ceea ce ni se spune în acest al doilea katun este o perioadă cu mari dificultăţi dar şi o perioadă de noi perspective, zeii vor aduce darul iluminării în această cea de-a doua perioadă şi va fi fructificat înainte de încheierea ei. Ei ne vor învăţa despre adevăratele chestiuni de după moarte iar vechile credinţe vor dispărea pentru pregătirea celor noi. Aceasta e necesar în echilibrarea între extremele care devin tot mai accentuate, odată cu trecerea timpului, şi confruntările vor fi mult mai dramatice.

PROFEŢII MAYAŞE DIN 2007

Dar spre sfârşitul acestuia va începe o nouă eră de aur a omenirii şi asta se va întâmpla înainte de încheierea celui de-al doilea katun. De asemenea mai există o declaraţie a înţelepţilor vârstnici mayaşi care a fost făcută public în anul 2007 de către Drunvalo Melchizedek, despre care aţi auzit, a contribuit mult în aducerea acestui mesaj către public. Această declaraţie a înţelepţilor mayaşi din 2007 se referă la o fereastră a vremurilor celor din urmă şi nu un an ci o perioadă despre care se presupune că ar fi început în mijlocul anului 2007 şi va dura până în 2015. Aceasta e perioada despre care ei cred că vor avea loc schimbări dramatice.

Conform cu cele declarate de către înţelepţii vârstnici care nu au mai scris nimic de vreo 455 ani până în prezent (!!), se vor întâmpla o serie de lucruri, precum schimbări atât ale polilor geografici cât şi a celor magnetici, de asemenea câmpul magnetic al Pământului va ajunge la zero, gheaţa din Antarctica care nu e centrată perfect pe centrul de rotaţie va aluneca sub pol şi va face ca pământul să aşi schimbe direcţia de rotire şi că magma din centrul planetei, în combinaţie cu exploziile solare, deja s-a lichefiat suficient de mult ca aceasta să se întâmple: axa Pământului se va înclina brusc.

Ei mai spun că vom avea 30 de ore de întuneric complet datorită acestor anomalii şi că cea mai mare parte a populaţiei globului va fi absolut terifiată, dar tot ei ne spun că trebuie să intrăm în panică deoarece va trece în aproape o zi. Aşadar acestea sunt schimbările „prezise" pentru fereastra de timp 2007 – 2015.

Dar există şi o parte optimistă a lor şi că ei subliniază faptul că aceasta e de fapt o renaştere şi nu un haos distructiv iraţional ci e o perioadă de renaştere la alte vremuri. Discuţiile contemporane despre mayaşi şi tradiţiile lor de fapt au fost complet neînţelese în această parte extrem de importantă şi se referă într-un mod pur simbolic. Este ca şi când cineva ar dori să explice naşterea unui copil unei alte persoane care nu a văzut niciodată naşterea unei alte fiinţe. Se aud o mulţime de ţipete, se vede sânge peste tot, pare că au avut loc tot felul de atrocităţi, dar câteva momente mai târziu întreaga atmosferă se schimbă şi un nou copil se naşte pe lume şi totul e scăldat mă bucurie. Este acelaşi lucru ceea ce vor ei să ne spună despre fereastra timpurilor din urmă. Ar putea părea haotic dar nu e vorba decât despre naşterea unor vremuri noi.

PROFEŢII MODERNE

Dar să privim asupra acestor 13 profeţii deoarece ori de câte ori le priveşti, ele parcă favorizează un eveniment catastrofic care „trebuie" să se întâmple în anul 2012. Le-am împărţit în două categorii şi anume profeţii care sugerează apocalipse în vremurile noastre şi profeţii care nu au absolut nimic de comunicat despre dezastre din prezent chiar dacă se fac referiri pentru a sprijini un anumit punct de vedere. Iată aşadar 5 dintre ele şi anume I-Ching, Webbot, Hopi, Edgar Cayce şi Judecata islamică cea din urmă. Mai ales cele din ultima categorie sunt foarte foarte periculoase deoarece au stat la baza majorităţii radicalismelor din Orientul Mijlociu.

Am auzit o glumă la o nuntă într-o zi de sâmbătă, despre o doamnă care se plimba pe plajă şi găseşte o lampă („fermecată" n.t.) îngropată în nisip. A luat-o şi a curăţit-o şi puff, un duh al lămpii iese afară şi ai spune doamnei: „eu sunt duhul lămpii" iar doamna ai răspunde „deci îmi pot pune 3 dorinţe?"... Duhul ai spune, „Oh nu, datorită crizei economice şi reducerii fondurilor vă pot fi de folos numai cu una, aşa că alegeţi-o cu grijă". Întâmplător, doamna avea o hartă întunecată în mână şi ai spune: „uite aici la aceste ţări, în Orientul Mijlociu, mie mi-ar plăcea dacă ar fi pace în Orientul Mijlociu". Duhul a spus atunci: „doamnă, oi fi eu capabil dar nici chiar aşa". a adăugat apoi, „vă rog alegeţi-vă o altă dorinţă". Atunci ea a spus: „se pare că nu sunt în stare să atrag bărbatul potrivit în viaţa mea, aşa că aş vrea ca să îmi vină acel bărbat care să fie soţul meu, care mă va iubi, va fi bun, generos, îmi va aduce flori aşi va aduce aminte de ziua mea de naştere, se va înţelege excelent cu mama, nu va sta toată ziua întins pe canapea să bea bere şi nu se va uita la programele de sport". Auzind aceasta, duhul a spus atunci: „te rog, mai arată-mi o dată acea hartă întunecată cu Orientul Mijlociu".

O mare parte din aceste lucruri se împletesc captivant de bine cu fundamentalismul creştin. Ele privesc spre aceleaşi idealuri. E o alianţă profană. Cred că asta va avea ca destin generarea multor probleme mult mai departe decât ziua de azi. În fine, acestea, sunt profeţii care şi ele au ceva de spus despre anul 2012 sau cel puţin despre această perioadă.

I-CHING ŞI SFÂRŞITUL LUMII

Prima dată când am întâlnit I-Chingul, una dintre cele mai vechi cărţi chinezeşti, datând probabil de peste 3.000 de ani, însă doar de puţin timp I-Chingul a început să fie considerat un oracol al Judecăţii

de Apoi. În trecut a fost utilizat pentru arta divinaţiei personale pentru a atinge diverse subiecte precum succes, afaceri, relaţii interumane şi altele, cum să descoperi semnificaţii şi fericire în viaţă, precum şi ca o metodă de ghicit. Metoda divinaţiei înseamnă de a pune o întrebare dintr-un text şi apoi să arunci 3 monezi. În urma aruncărilor se extrag nişte rezultate pe baza cărora se citeşte ceva dintr-un text ca fiind răspunsul la întrebarea ta. Însă numai foarte recent I-Ching a început să fie utilizat ca oracol al judecăţii de apoi. Această „ispravă" se datorează lui Terence McKenna, controversatul cercetător, cunoscut pentru utilizarea halucinogenelor pentru a-şi induce stări alterate ale conştiinţei. El a fost prezentat la un moment dat de către „faimosul" Timothy Leary ca fiind unul dintre primele 5 cele mai faimoase şi importante persoane de pe această planetă, evident această ipoteză este încă supusă dezbaterilor. El pretindea, oricum acum este mort, că a ajuns la textul celor 64 de hexagrame şi că a dezlegat misterul acestora şi a trasat un grafic ce a revelat diverse evenimente istorice precum căderea Imperiului Roman, invazia spaniolă din Lumea Nouă, primul şi al doilea război mondial şi în cele din urmă a afirmat că harta sa a arătat că linia temporală ajunge la un sfârşit în noiembrie 2012. El a afirmat toate acestea în iunie 1983 în cadrul unor conferinţe din Santa Cruz, California şi a spus că originea alegerii anului 2012 a fost foarte interesantă. El a spus că toate acestea au legătură cu distanţa în timp de la prima bombă atomică aruncată asupra Hiroshimei până în zilele noastre. Deci e vorba de o perioadă specifică. S-a pretins faptul că atunci când afirma toate acestea Terence McKenna în luna noiembrie cu mai bine de 25 ani în urmă, a pretins că el a descoperit existenţa acestor teorii ale judecăţii de apoi despre decembrie 2012 şi astfel a „grăbit" data prezisă anterior cu încă o lună şi ceva pentru a „deveni" decembrie 2012. Evident că el s-a negat complet pe el însuşi, dar cu toate acestea, atunci când şi-a publicat „lucrările" precum aceasta, numită Ţinutul Invizibil în anul 1978, ei bine, prima ediţie a cărţii se referea la noiembrie 2012 numai de două ori şi de fapt el nici nu introduse luna noiembrie la început. Dar ediţia „revizuită" din 1983 a apărut după ce mai întâi el a citit o carte despre civilizaţia mayaşă şi atunci a „început" să menţioneze atât luna decembrie cât şi anul 2012 şi toate acestea le-a prezentat în ediţia „revizuită" a cărţii „Ţinutul Invizibil". Aşadar, ce concluzii putem trage despre I-Ching prin prisma interpretărilor lui McKenna? Oare ne spune ceva valid despre

decembrie 2012? în primul rând el a luat o dată de la începutul I-Chingului şi care e extrem de speculativă deoarece nimeni nu ştie când a început, iar 2012 a fost aleasă într-o manieră la fel de arbitrară pe baza unei distanţe în timp calculată de la bombardarea Hiroshimei. Aşa că nu poţi avea niciun sentiment cu privire la faptul că timpul va dispărea spre finele anului 2012 decât acela că traseul graficului său a fost doar o coincidenţă norocoasă pentru Terence McKenna. Aşadar profeţiile I-Ching sunt deseori citate în aceste discuţii. Oare ne spun ele ceva cu adevărat important despre 2012? După umila mea părere nu ne spun absolut nimic.

PROIECTUL WEB-BOT

Următorul lucru care este mult mai bine localizat şi structurat aici în Washington este proiectul Webbot. Bot e prescurtarea de la robot adică un robot care execută o sarcină asupra internetului şi proiectanţii au utilizat un software care se pretinde a detecta viitorul sau evenimente mondiale prin menţinerea urmăririi a peste 350.000 de cuvinte cheie care sunt utilizate pe internet. Sistemul a fost iniţial creat în 1997 pentru a prezice variaţiile bursei de valori datorită influenţei foarte mari a evenimentelor globale asupra comerţului. Cu toate acestea, cei care au creat Webbot au început să observe că datele culese ofereau informaţii şi în alte domenii de interes. Ei au pretins faptul că proiectul Webbot poate chiar prezice catastrofe cu două sau trei luni în avans. S-a pretins de asemenea faptul că conştiinţa colectivă a omenirii este accesată pentru a extrage această informaţie. Aşadar proiectul nu a fost doar despre urmărirea internetului descoperind care sunt cele mai utilizate cuvinte ale utilizatorilor, ci de a descoperi dincolo de aceasta, ce anume, preocupă (cred că acesta e termenul cel mai potrivit) în mod deosebit marea masă de oameni prin utilizarea acestor cuvinte şi interpretarea unui viitor apropiat.

Evident, una din caracteristicile Webbot-ului a aceea că are de-a face cu evenimente apropiate, spre deosebire de alte profeţii care prezic evenimente în viitorul îndepărtat. Deci cu Webbot putem afla foarte repede dacă profeţiile au fost valide sau nu. Iar tehnica pretinde a fi produs câteva evenimente notabile în cele deja înregistrate în trecut precum atacul din 9 noiembrie la World Trade Centre, prăbuşirea navetei Columbia, tsunami-ul din 2004 din Oceanul Indian, uraganul Katrina, şi prăbuşirea unui avion de călători american în apropierea localităţii Queens, Statul New York care a luat vieţile a 265

oameni, în noiembrie 2001, cea de-a doua dintre cele mai mari catastrofe aeriene din istoria aviaţiei SUA. Trebuie subliniat totuşi că Webbot a „consemnat" o mulţime de predicţii care nu s-au împlinit precum un cutremur masiv în Vancouver şi în Nord-Vestul Pacificului prezis pentru 12 decembrie 2008 care nu a avut loc, o un alt eveniment la scară globală în zonele de coastă în mijlocul anului 2009 care nu s-a împlinit, colapsul total al dolarului american spre finele anului 2009, o catastrofă prezisă pentru perioada 5 noiembrie – 25 octombrie 2009 ce s-a crezut că va fi provocată de virusul HIN1 care ar atinge un nivel (pandemic) semnificativ. Pe urmă s-a mai prezis că în octombrie 2009 dolarul american va intra într-un colaps total şi că la numai câteva luni după aceasta Israel va face pregătiri pentru un atac asupra Iranului, care de asemenea, din fericire, nu s-a întâmplat. Au mai prezis căderea bursei de valori spre finele lunii septembrie 2008 urmată apoi de o recesiune care va fi extrem de severă. În perioada noiembrie-decembrie 2009, Pakistan şi Iran aşi vor uni forţele în atacul asupra Israelului, care din fericire nici aceasta nu s-a împlinit. Cu toate acestea, o mulţime de notificări primite de Webbot în ultimii ani, în ciuda acestor profeţii eşuate, sunt despre ceea ce au de spus legat de perioada anului 2012: a prezis cataclismul care va devasta Pământul, care ar putea include şi schimbarea polarităţii câmpului magnetic al Pământului, sau câteva atacuri serioase cu bombe nucleare mici culminând cu un atac major. De asemenea a prezis revolte masive peste tot în lume datorită răspândirii unor nemulţumiri generale. Webbot continuă să prezică colapsul dolarului american şi dificultăţile care vor urma în SUA datorate incapacităţii de a mai folosi dolarul în comerţul internaţional. Cu toate acestea, predicţiile Webbot-ului pentru anul 2012 include o apocalipsă şi sistemul pretinde că ar fi vorba mai degrabă de un salt evolutiv a unui progres de un anumit fel decât un dezastru iminent.

PROFEŢIILE HOPI

Acum ne vom îndrepta atenţia spre profeţiile Hopi. Hopi se consideră ca fiind păstrătorii arhivelor tuturor triburilor indienilor nativ-americani, iar credinţa lor fundamentală este că lumea a fost „curăţită" de 3 ori până acum. Prima dată a fost „curăţită" prin foc, a doua oară prin gheaţă şi a treia oară prin apă, în perioada marii inundaţii pe care o numim Potopul lui Noe care datează undeva în anul 8498 a.d.Hr., şi de atunci noi trăim în ce-a de-a 4 „vârstă" a speciei

umane care acum se apropie de un sfârşit. Ei nu cred că lumea se va sfârşi în 2012, ci ei cred că a 5-a „vârstă" a omenirii e pe cale să răsară, numită era iluminării. După cea de-a cincea „lume", vor mai fi încă două de experimentat şi anume „lumea a 6-a" ce va fi cunoscută drept „era profeţiei şi revelaţiei", şi a 7-a lume numită „lumea desăvârşirilor".

În ce priveşte aspectul practic al 2012 şi al scopului indienilor Hopi ideea este că încă 3 lumi, numite şi ere, trebuie să mai fie traversate înainte de sfârşitul timpurilor o „ocazie" ce ne oferă încă cel puţin 2000 ani în viitor, conform „calculelor" acestora. Hopi şi-au păstrat predicţiile sacre şi secrete de altfel, mai multe secole dar ei cred că acum a sosit momentul atenţionării restului lumii despre ceea ce ştiu ei. Ei afirmă că li s-a cerut să ne transmită acest avertisment. Şi astfel, după numeroase încercări nereuşite, reprezentanţii Hopi au avut succes în cele din urmă şi mesajul lor a fost primit de Naţiunile Unite pe data de 18 septembrie 1992, chiar dacă au fost prezenţi, din păcate, doar foarte puţini delegaţi în camera de întruniri, dar vârstnicii înţelepţi Hopi au afirmat faptul că: „dacă popoarele acestui Pământ vor face un nou război mondial, Hopi cred că noi oamenii vom arde până la moarte cu cenuşă". Acesta e citatul exact „până la moarte cu cenuşă". Creşterea fenomenelor climatice precum inundaţii, uragane, cutremure, erupţii vulcanice, sunt schimbări ce au făcut parte dintotdeauna din ceea ce s-a profetizat în tradiţiile lor. Spuneam că Hopi şi-au păstrat profeţiile în secret timp de mai multe secole dar că acum a sosit momentul să fie communicate. În mod particular ei subliniază pericolele unui alt război mondial. Ei spun că semnele sunt deja prezente. Ei nu pot înţelege cum poate fi specia umană atât de oarbă şi să nu „citească" semnele. Ei spun că animalele, păsările deja ne avertizează prin comportamentele ciudate precum plajele cu balene eşuate şi ei se întreabă că dacă păsările şi animalele pot „citi" semnele problemelor Pământului cum se face că oamenii acţionează ca şi când nu ar şti nimic? Hopi cred că Pământul va trece curând printr-o mare purificare. Poate fi schimbată? Da. Deoarece ei spun că profeţia este o afirmaţie de tipul „fie astfel său". iar scopul profeţiei este de spune „asta e ceea ce urmează după cum merg lucrurile" iar dacă sunteţi înţelepţi atunci puteţi face schimbări profunde pentru a reversa sau ameliora ceea ce urmează să vină, dar o mare purificare deja soseşte şi e pe punctul de a se produce şi e la alegerea cetăţenilor de pe Pământ

pentru a corecta aceasta. Ei au mai spus că principala cheie în toate acestea este de a opri toate relaţiile nesatisfăcătoare dintre diverse naţiuni şi toate formele de discriminare religioasă şi de a încerca să trăim împreună ca fraţi şi surori pentru a corecta abuzurile asupra naturii. Acestea ar fi „remediile" pentru schimbările profunde care pe cât sunt ele de simple pe atât de greu sunt de îndeplinit în practică.

PROFEŢIILE LUI EDGAR CAYCE

Edgar Cayce a fost cel de-al 4-lea care spune ceva despre sfârşitul vremurilor şi cum ştiţi a fost poreclit „profetul adormit" şi a fost unul dintre cei mai renumiţi profeţi contemporani, născut în Kentuchi în 1877 şi a murit în oraşul Virginia Beach în 1948, dar timp de peste 40 ani, Cayce aşi provoca aproape zilnic o stare modificată a conştiinţei, ieşind din starea de veghe şi realiza un alt fel de comunicare asupra unor subiecte extrem de variate şi a oferit mai mult de 14.000 de „lecturi", cum au fost ele numite, în timpul vieţii sale iar secretara acestuia le scria (la dictare). Ar fi foarte dificil să negăm faptul că Edgar Cayce nu a putut prezice viitorul cu acurateţe deoarece cu mult timp înainte de a se întâmpla el a prezis cu succes lucruri precum căderea bursei în 1929, marea depresie care a urmat, a văzut revoluţii în mai multe ţări străine, câştigarea independenţei în India, ascensiunea şi căderea lui Adolf Hitler, intrarea Americii în cel de-al doilea Război Mondial urmată de distrugerea portului Pearl Harbor, renaşterea naţiunii Israel, şi descoperirea planetei Pluto şi chiar şi-a prezis ziua morţii sale. Deci nu există îndoială asupra faptului că Edgar Cayce a văzut viitorul şi l-a văzut cu suficientă precizie. A mai oferit informaţii despre o întreagă perioadă din istoria omenirii, de la începuturile ei până spre un viitor destul de îndepărtat când oamenii vor evolua spre entităţi ce vor avea puteri supranaturale iar aceasta va fi normal pentru acea eră a iluminării care va răsări pe Pământ. Aceasta a numit-o, folosind un citat al lui Iisus, „Ampărăţia lui Dumnezeu" ce se va împlini pe Pământ. Dar înainte de a se realiza şi menţine aceasta, trebuie mai întâi să fie o perioadă intensă de purificare pentru că altfel în niciun fel nu se putea întâmpla aceasta într-o lume, despre care el ne vorbea cu peste 50 ani în urmă. Va fi un Mare Necaz, şi vor fi dezastre naturale care vor modifica drastic suprafaţa Pământului, vor fi războaie, colapsuri economice, turbulenţe politice şi instabilitate. Cu toate acestea, asemenea cu Hopi, Cayce a susţinut ideea că toate acestea nu sunt gravate în piatră, adică există

lucruri ce pot fi înfăptuite de omenire şi chiar dacă nu vor fi complet ampiedicate să se producă, cel puţin ar putea fi redusă severitatea sau magnitudinea cu care se vor produce acele evenimente. Cele mai frapante predicţii ale sale au legătură cu schimbări dramatice ale Pământului pe o perioadă de 40 ani cuprinsă începând cu anul 1958, care „evident" era apocaliptică. Pentru a descrie acele schimbări, Cayce a fost cel ce a bătut moneda prin fraza „earth changes" (schimbări ale mediului şi societăţii), termen des întâlnit în discuţiile de tip new age începând de atunci. Cel din urmă motiv al acestor schimbări ale mediului şi societăţii va fi o înclinare a axei de rotaţie a Pământului. El a spus că va începe în anul 2000 şi se va finaliza în 2001 determinând schimbări dramatice. Cele peste 14.800 de „lecturi" pe care le-a oferit în timpul vieţii, doar 8 prezic locuri şi perioade de timp foarte exacte cu privire la schimbări ale mediului şi societăţii în viitor, aşa că e un număr extrem de redus. El nu a prezis niciodată în mod direct o înclinare a axei de rotaţie, ci doar a pomenit-o succint printre alte subiecte fără să o menţioneze în mod special. Dar el a greşit asupra multor predicţii, precum aceea prin care el profetiza că spre sfârşitul secolului 20 va fi distrugere mare în Los Angeles, San Francisco şi pe ţărmul vestic al Americii care va fi complet distrus spre sfârşitul secolului. Schimbări catastrofice precum cele amintite vor avea loc în anumite regiuni centrale ale SUA, precum şi în Georgia, Carolina, dar durate de timp le vor separa de schimbări în New York şi zona Boston. El a prezis marea distrugere a Japoniei care se va scufunda în ocean, iar apele Marilor Lacuri (din SUA) se vor vărsa în Golful Mexic, ei ăsta da proiect, nu glumă. Nordul Europei se va schimba într-o „clipire de ochi" în ceva foarte foarte diferit de ceea ce ştim astăzi. Chiar dacă o bună parte din profeţiile sale s-au împlinit, o altă „bună" parte din ele nu s-au împlinit. Eu cred că multe dintre schimbările mediului şi societăţii despre care vorbea el ar fi trebuit să se întâmple până cel târziu în anul 1998 şi evident că nu sau întâmplat.

CONCLUZII

Cred că acum e momentul să ne focalizăm atenţia asupra unor aspecte ale profeţiei despre care suntem deja conştienţi cu toţii. O profeţie validă din ceea ce ştim de la fizica cuantică este aceea că nu există un viitor fix şi permanent, bătut în cuie, ci doar potenţialităţi. Ce fel de viitor urmează să apară eventual în faţa noastră este extrem de dependent de modul în care noi modificăm potenţialităţile. Asta e ceea

ce mă îngrijorează cel mai mult, în legătură cu concentrarea prezentă excesivă asupra dezastrelor legate de 2012 deoarece toată lumea, la o magnitudine fără precedent, în aceste zile, simte şi se teme de acelaşi lucru, indiferent dacă acea frică e justificată sau nu, ea va modifica realitatea. Deci, din acest punct de vedere trebuie să fim precauţi. Tot ceea ce există sunt potenţialităţi şi atunci când cineva prezice că ceva se va întâmpla peste 10 ani undeva în viitor, acela nu e decât ACEL VIITOR, care se vede în acel moment şi asta e de fapt TOT CEEA CE E (şi nimic mai mult n.t.). Pot interveni o mulţime de lucruri între timp care pot să modifice acel viitor. Cu cât ne apropiem mai mult de acel eveniment fizic, cu atât mai puţine schimbări vor fi posibile pentru a-l evita. Dar a existat dintotdeauna un potenţial de schimbare şi cu cât e mai mare distanţa dintre profeţie şi eveniment cu atât e mai mare potenţialul apariţiei unor schimbări care să intervină. Faptele ar putea să se dovedească corecte iar dacă datele vor fi precise sau greşite atunci faptele vor fi diferite, deci în acel consens Cayce e un bun exemplu şi scopul unei profeţii apocaliptice este acela de a avertiza oamenii asupra consecinţelor dacă acele lucruri continuă aşa cum sunt acum. Dacă oamenii se hotărăsc să aducă o schimbare ca răspuns la aceste avertismente atunci, evident, este posibil ca evenimentul să nu se mai producă deloc sau să fie redus substanţial ca manifestare. În acest context noi trebuie să fim atenţi atunci când se fac aprecieri asupra unor profeţii care s-au împlinit sau nu, deoarece aceasta nu înseamnă că exact aceleaşi amprejurări prezise s-ar putea întâmpla şi dacă nu se întâmplă atunci profeţia e eşuat. Nu. Dacă evenimentele prezise AU LOC atunci profeţia a eşuat. Rolul profeţiei este doar acela de a atrage suficient de mult atenţia oamenilor pentru a se induce o schimbare. Deci ceea ce pare o nereuşită a unei profeţii de fapt e un semn că ea a avut succes. Din cele aproape 15.000 de „lecturi" doar un număr foarte mic dintre ele se referă la „earth changes" (schimbări ale mediului şi societăţii n.t.). Doar 8 dintre ele pot fi legate de o dată şi un loc precis. Ceea ce e important pentru noi să ştim azi este aceea că deşi numele lui Edgar Cayce este foarte des folosit la profeţiile despre sfârşitul vremurilor, 2012, semnificaţia solstiţiului de iarnă din acel an, toate acestea sunt subiecte ce lipsesc complet şi cu desăvârşire din „lecturile" lui Edgar Cayce. El nu are absolut nicio frază care să spună ceva despre cataclismele din 2012 iar ceea ce a oferit ca scrieri apocaliptice sunt deja creditate unui timp ce ţine de trecutul nostru.

Dacă viitorul este într-o continuă schimbare atunci ar fi foarte ciudat ca mayaşii să prezică sfârşitul lumii ca un fapt bătut în cuie într-odată atât de precisă undeva cu 2000 ani viitorul lor. Acest fapt pur şi simplu nu se potriveşte cu ceea ce ştim noi despre funcţionarea conştiinţei umane care e o structură ce modelează permanent realitatea, cu singura excepţie, evident, dacă ne referim la o specie de roboţi a căror capacitate de a schimba ceva e extrem de limitată. **JUDECATA ISLAMICĂ**

Următoarea chestiune este ziua islamică a judecăţii de apoi, care e cea mai înspăimântătoare dintre toate, deoarece nu inspiră cea mai mare parte a aripii radicale a Islamului din lume în prezent. Ei privesc spre aceasta în felul în care cu cât mai repede poate sosi această catastrofă cu atât e mai bine. E o chestiune complicată şi cum spuneam mai demult e o alianţă „sfântă", poate „profană" ar fi mai bine zis, în acord cu vederile fundamentaliste creştine. Musulmanii cred că Dumnezeu va face o „cea din urmă evaluare" a creaţiei sale în Ziua Judecăţii, în ziua sfârşitului lumii, şi e un moment în care toată lumea va fi premiată sau pedepsită. Această credinţă în Ziua Judecăţii este, evident, pilonul credinţei musulmane care, în prezent, influenţează profund multe grupuri din Orientul Mijlociu. Este la fel de evident cât de apropiată este relaţia dintre acest tip de gândire şi fundamentalismul occidental. Apocalipsa este un lucru foarte seducător pentru oamenii care preferă să vadă lucrurile în „alb" şi „negru". E normal şi inevitabil să vadă realitatea în acest fel. În Islam, Ziua Judecăţii, implică distrugerea tuturor creaturilor, învierea trupurilor morţilor, şi judecata universală asupra întregii umanităţi, urmată apoi de o recompensă în Rai, sau o pedeapsă în Iad. Numai Allah „ştie" când se vor întâmpla toate acestea, dar există semne care vor apare când vom fi foarte aproape de Ziua Judecăţii. Aceste semne pot fi de două feluri, semne minore şi semne majore din preajma sfârşitului zilelor. Semne minore sunt interpretate drept evenimente obişnuite profetizate de Mohamed ce vor avea loc pe o perioadă lungă de avertismente pentru a servi drept semnale de alarmă ce anunţă că Ziua Judecăţii e în pragul din faţa uşii. El menţionează unele dintre semne ca fiind apariţia multor vorbitori şi lectori care vor spune minciuni în mod liber. Aceasta va crea nemulţumiri şi unele femei vor fi nefericite deoarece vor avea copii iar altele vor fi foarte fericite deoarece nu au avut copii. Iată, acestea sunt „semnele": asuprire,

gelozie, lăcomie vor deveni lucruri obişnuite, dar deja se ştie de ceva vreme încoace că ele nu sunt semne, atunci când oamenii vor cădea pradă patimilor şi viciilor iar revoltele, luptele şi anarhia va fi un fapt obişnuit şi atunci când imoralitatea conduce lipsa de pudoare şi va fi promovată public. Semnele includ de asemenea: practica homosexualităţii, abundenţa copiilor nelegitimi şi drept consecinţă ipocriţii vor controla direct afacerile comunităţii (citat direct) şi oamenii **imorali** vor fi numiţi în funcţii de conducere a afacerilor şi pe lângă toate acestea se va consuma vinul în exces iar acesta e un semn categoric al iminentei apropieri a zilei judecăţii; cântatul muzicii şi dansul vor fi lucruri firești, dar foarte periculoase, iar muzica şi instrumentele muzicale se vor auzi în toate casele. Oamenii de jos vor începe să construiască clădiri foarte înalte, (precum World Trade Center).

Pentru a înţelege gândirea musulmană de azi cât şi alte lucruri care au loc în diverse zone ale Islamului, precum atacuri cu bombe umane sinucigaşe şi tot felul de forme de împotrivire faţă de occident este important de recunoscut că de departe o majoritate dintre ei privesc evenimentele ca fiind SEMNE ale sfârşitului vremurilor ce tocmai s-au manifestat.

Iar cea din urmă linie a gândirii islamice e lupta împotriva creştinătăţii ce pare că începe să se contureze. Aceasta e o dorinţă fermă a sectorului radical islamic deoarece la origini, religia islamică este paşnică, dar pentru această grupare această dorinţă de distrugere a creştinătăţii este doar o demascare, triumful final şi stabilirea religiei islamice în toată gloria ei asupra întregii lumi, „evident" aceasta fiind voinţa lui Dumnezeu. Scenariul occidental 2012 se încadrează perfect în acest tipar de gândire şi formează un amestec extrem de „inflamabil".

Semnele majore sunt fenomenale prin natura lor, şi că 10 din ele trebuie să se împlinească înainte de Ziua Judecăţii, aşa că depinde de alegerea fiecăruia ce fel de evaluare asupra celor deja împlinite. Primul semn este Marele Război, adică războiul dintre musulmani şi creştini şi sunt mulţi oameni în lumea occidentală care au văzut conflictul dintre Orientul Mijlociu şi sunt convinşi că el deja a început. Al doilea semn este Mahdi adică profetizarea Salvatorului Islamului care va veni să „locuiască" pe Pământ, funcţie de obligaţiile sociale, timp de 9, 7 sau 19 ani. Mahdi este cel mai mare salvator şi Iisus va reveni şi va fi unul din

discipolii lui. Al treilea semn este, „fireşte", revenirea lui Iisus, el va deveni discipolul lui Mahdi, şi de asemenea al profetului Mohamed. Aşa după cum ştiţi Coranul afirmă că Iisus nu a fost niciodată crucificat, şi că de fapt altcineva a fost adus acolo în vreme ce Allah la urcat pe Iisus la „ceruri". Al 4-lea semn este revenirea lui Gog şi Magog, aţi auzit vreodată de ăştia doi? Oh, da, aţi auzit… Daaa… Ei sunt cu mult înaintea lui Jacque Chirac, este de pe vremea când George Bush al numea, în scopul de a forma o alianţă, al celor „adevăraţi şi corecţi" împotriva a ceea ce se întâmpla în Orientul Mijlociu, el se referea la faptul că „Gog şi Magog se plimbă prin Orientul Mijlociu" iar preşedintele Chirac a trebuit să întrebe un teolog, cred că de la Universitatea Lausanne, profesorul Thomas Roumer, ca să ai explice „recomandările". Aceasta s-a publicat într-o carte din 2009 (numită: Dacă repeţi aceasta, o voi nega…) dar în Cartea Genezei se scrie faptul că Gog şi Magog sunt forţele apocalipsei despre care s-a profetizat că vor sosi din Nord şi vor distruge Israelul, dacă nu vor fi oprite. Cartea Apocalipsei a preluat acel text din profeţiile Vechiului Testament. Invazia lui Gog şi Magog reprezintă nişte persoane care vor conduce o armată în zona Mării Caspice, care în prezent e foarte islamică; profeţia spune că aceştia vor urma să ai reunească pe evrei în ţara mamă. În Ezechiel Cap. 38 sunt date numele a 10 naţiuni care vor participa la atacul Israelului odată ce evreii se vor reîntoarce în ţara mamă.

Anticristul va conduce (cele 10 naţiuni din Cartea Apocalipsei, Cap. 17) şi va fi format un **guvern mondial în** Orientul Mijlociu care va avea capitala la Jerusalim. Apoi, ţinutul lui Magog va ieşi la iveală şi va cuceri Israelul şi Occidentul în totalitate. Ei spun că această confruntare e voinţa lui Dumnezeu care vrea să profite de acest conflict pentru a şterge de pe faţa Pământului pe duşmanii aleşilor Lui şi să înceapă o cu totul altă eră nouă. Am descoperit un lucru curios atunci când făceam aceste cercetări şi acesta e de ce dl, senior de la Universitatea Yale, George W. Bush, recentul preşedinte, era membru al grupării secrete şi exclusiviste „Craniu şi Oase"? Tatăl său a fost de asemenea un membru al acestei grupări, iar cei iniţiaţi sunt porecliţi „K-Gog" iar numele de poreclă al lui George W. Bush senior a fost „Magog". Al cincilea semn este Marele Nor de Fum şi se spune că „un fum imens va răsări şi va acoperi întreaga lume" şi se spune că va dura vreme de 40 de zile şi nopţi. Fumul ai va „afecta" atât pe credincioşi cât

şi necredincioşi. Al şaselea semn este acela că Soarele va răsări dinspre Vest, ceea ce presupune că Pământul aşi va schimba sensul de rotaţie. Pe urmă vor urma 3 mari alunecări de teren în ziua judecăţii, aşa cum nu au mai fost văzute vreodată, una va fi în est, o alta în vest şi una în Arabia. Şi pe urmă avem apariţia Bestiei care e semnul major, Allah spune în Coranul că o Bestie aşi va face apariţia şi le va vorbi pe limba oamenilor deoarece omenirea nu va mai avea credinţă în revelaţia noastră. Bestia va „face" distincţie între credincioşi şi necredincioşi şi la data la care Bestia aşi va face apariţia deja nimic din ceea ce e profetizat nu se mai poate schimba. Ultimul semn major care mai e aşteptat să apară este Marele Incendiu care va izbucni undeva în Yemen şi va aduna oamenii în locul de organizare. Acestea sunt marile „aşteptări" ale islamicilor legate de sfârşitul vremurilor şi nu e greu de văzut cât de bine se „încadrează" toate acestea în gândirea fundamentalistă occidentală şi cât de „grozav" sunt „întărite" cu ajutorul speculaţiilor despre 2012.

profeţiile din apocalipsa sf. Ioan

Să vedem acum ce spun profeţiile sau revelaţiile Sfântului Ioan. Ei bine acestea sunt profeţii care nu spun nimic despre nicio judecată de apoi în zilele noastre. Apocalipsa după Ioan este o vânătoare fericită pe terenul entuziaştilor sfârşiturilor de lume. Ea conţine cele mai bune elemente, vremea Marelui Necaz, bătălia Armageddon-ului, apariţia Regatului lui Iisus de 1.000 ani de pace, a doua venire a lui Mesia, izgonirea credinţelor pentru totdeauna într-un lac de foc şi cea din urmă judecată a omenirii, sfârşitul lumii, crearea Noului Ierusalim, ce precede un Nou Cer şi Un Nou Pământ. Oare cine şi-ar dori mai mult? Ca să fim sinceri, gândirea de tip „sfârşitul lumii", din prezent, este „datoare", probabil în mare măsură, „Apocalipsei după Ioan" decât oricărei alte surse. Aşa că ea „merită" să i se acorde ceva mai multă atenţie. Titlul de pe carte este „Descoperirea (revelaţia) lui Ioan", care este şi titlul cel mai des întâlnit pe manuscrisele despre revelaţie şi utilizat de către teologi. În Biblia după Regele James, acolo e scris „Ioan divinul" în sensul de „Ioan teologul" un cuvânt utilizat în acea perioadă a istoriei care descria calitatea de teolog şi nu faptul că ai avea o natură îndumnezeită. Povestea apocalipsei este cu adevărat ilustrată în capitolele 4, 22: „o bătălie mare între forţele binelui şi răului, atât fizice cât şi spirituale şi mai întâi un mare necaz se va abate prin războaie pe o scară inimaginabilă şi numeroase dezastre naturale. Mielul va veni

apoi pentru a salva aceşti oameni de la Marele Necaz, inaugurând o nouă eră a păcii. După aceasta va apărea o a doua perioadă de dificultăţi mult mai mari în urma cărora vom fi pentru totdeauna izgoniţi de pe Pământ. Pământul e apoi distrus, cei buni sunt „duşi" spre un Nou Pământ, un Nou Cer, unde vor trăi veşnic în fericire şi pace. Bineînţeles, în zorile secolelor, apariţia acestor apocalipse a fost aşteptată de mai multe ori; cea mai dramatică dintre toate fiind pelerinajul la Ierusalim din decembrie 999. Cartea este evident „înfăşurată" în apocalipse dintr-un anumit punct de vedere dar ea pare să se refere la o apocalipsă din perioada în care au trăit scriitorii acestora. Şi este clar că acea perioadă a trecut demult şi nu s-a întâmplat nimic. Dar chiar şi dacă ne-am raporta la acel nivel, ar fi o adevărată provocare să încerci să aplici cartea apocalipsei la vremurile noastre. Cu atât mai puţin la anul 2012. Dar mai degrabă ar fi util de punctat validitatea ei deoarece de fapt Apocalipsa după Ioan este o versiune occidentală a filosofiei indiene legată de chakras (centrii energetici ai fiinţei umane n.t.). Ea nu are absolut nimic în comun cu dezastrele. Referinţele ce vorbesc despre „deschiderea celor 7 sigilii" ar trebui adusă în practică prin fapte cum reiese din menirea (scopul) autorului. Dacă asta e adevărat, atunci argumentul este dacă apocalipsa după Ioan se referă la ceva care a avut loc în trecutul îndepărtat sau undeva în viitorul nostru şi e o chestiune amplă. Ceea ce este ea cu adevărat, e un manual de dezvoltare spirituală şi în niciun caz unul de istorie sau profeţie a sfârşitului unei lumi exterioare fie ea antică sau modernă. Ea are legătură cu dezvoltarea interioară a fiinţei, o evoluţie spirituală. Ceea ce descrie cartea apocalipsei este călătoria spirituală a individului care începe la nivelul personalităţii, „Eu, Ioan" şi trece prin fazele dificile ale dezvoltării spirituale precum aşa-numitul sacrificiu „RAM", chiar acesta e termenul adevărat, şi în cele din urmă atinge ţelul acelei călătorii care e de fapt starea de Cristos. Aşadar calea de la personalitate la aceea de Cristos este dificilă care constă **în** distrugerea imaginii false de sine pe care cartea o foloseşte pentru a o transmite admirabil mai departe. Apelul, rugăciunea la Cristos de a veni rapid este de fapt un ajutor pentru finalizarea procesului prin iluminare şi înnobilare, în caz contrar aceasta ar necesita mai multe vieţi umane. Moarte-naştere mereu înlănţuite, trebuind să ne încarnăm des. Cuvântul grec folosit pentru „miel" este „arnion" care a fost incorect tradus prin „miel". Semnificaţia

adevărată este „tânărul RAM" iar RAM este iniţiatul a cărui Sine se trezeşte şi ar fi fost supus la mai multe etape de iniţiere. Cuvântul „apocalipsă" din limba greacă înseamnă de fapt „dezvăluire" sau „dezvelire". Este un substitut pentru „popteia" care înseamnă „întrezărire", sau „cunoaştere" cuvânt ce din punct de vedere tehnic sugerează o iniţiere în Marile Mistere. Cartea Apocalipsei este o consemnare proprie iniţierii lui Ioan pe care el a numit-o „ungerea lui Iisus" care e de fapt propria sa iluminare şi trezire a intelectului, minţii sau conştiinţei iar mielul susţine (apără) centrii chakras sau „sigiliile". Este culmea ironiei faptul că această carte e despre ceva complet diferit de ceea ce oamenii s-au aşteptat să fie. Cele 7 oraşe ale celor 7 „biserici" despre care vorbeşte şi scrie Ioan nu sunt în niciun caz biserici ci simboluri ale centrilor (de energie) în corpul uman. Cele aşa-numite „biserici" reprezintă cele 7 sigilii iar cele 4 creaturi leul, taurul, îngerul şi vulturul sunt cele 4 semne cardinale zodiacale. Acestea reprezintă corpul uman şi mielul sacrificat reprezintă iniţiatul care atinge viziunea interioară. El poate deschide cele 7 sigilii în ordine şi acesta e scopul. Acesta e un text exclusiv despre iniţiere personală şi nu are nimic de spus despre nicio judecată de apoi din trecut sau contemporană. Pe măsură ce sigiliile sunt deschise, apar 4 armăsari (ai „apocalipsei") pe rând, cel alb când primul „sigiliu" se deschide, apoi cel roşu când se deschide cel de-al doilea şi călăreţul are o sabie mare având puterea de a lua pacea de pe Pământ, apoi al treilea „sigiliu" se deschide şi apare un cal negru, călăreţul acestuia ţinând în mână o balanţă care semnifică semnul zodiacal al Balanţei şi al 4-lea „sigiliu" se deschide şi apare un cal gălbui şi călăreţul lui este moartea însoţit de Hades, care reprezintă regatul psihicului. Vulturul semnifică dorinţele şi pasiunile înşelătoare **ale conştiinţei devastatoare a Pământului** şi astfel povestea de iniţiere a lui Ioan continuă cu repetarea cunoscutului vast simbolism istoric. Deci e foarte ironic faptul că documentul care a inspirat cele mai multe profeţii despre ziua judecăţii de apoi azi, nu doar în creştinism încât până şi numele său „apocalipsă" care înseamnă „revelaţie" pentru toată această clasă a literaturii de fapt nu are nimic de-a face cu vreo judecată sau deprimare (întunecare n.t.) şi sfârşituri de vremuri sau chiar cu lumea exterioară ci de fapt e exact opusul acestora. Este vorba despre dezvăluirea puterii interioare umane pe măsură ce personalitatea se contopeşte treptat cu starea de Cristos interior. Există două procese de

regenerare, răscumpărare care sunt exprimate prin mituri şi simboluri în toate marile religii ale antichităţii. Şi aceasta e adevărul Apocalipsei după Ioan, **profeţiile lui merlin**

Profeţiile lui Merlin (magicianul n.t.) sunt deseori amintite în discuţiile despre 2012. Profeţiile sunt foarte întunecate şi obscure. Mulţi oameni au afirmat că Merlin a prezis o înclinare a axei Pământului şi că rotaţia sa se va modifica ca atare, că vor fi dezastre nucleare şi atacuri teroriste peste tot în Europa. Nu am nicio idee cum a putut cineva să pună asta pe seama lui Merlin. Mulţi oameni simt că profeţiile sunt legate de data 21 decembrie 2012 în raport cu calendarul mayaş dar nu au nicio explicaţie despre cum anume poate fi realizată o asemenea conexiune. Unul dintre marii romancieri medievali care era episcop în Anglia la începutul anilor 1100 Geoffrey of Monmouth şi datorită lui Geoffrey aflăm despre eroicul Rege Arthur, curtea lui şi Cavalerii Mesei Rotunde, şi reşedinţa magică Camelot şi dispariţia lui pe insula misterioasă Avalon care e de fapt Glastenburry. Lucrarea sa cea mai celebră este Istoria Regilor Britaniei al cărei scop era de a glorifica poziţia şi moştenirea regilor britanici antici în detrimentul cuceritorilor de mai târziu. Geoffrey a fost cel care l-a „salvat" pe regele Lear şi care a fost „salvat" mai târziu de William Shakespeare şi „imortalizat" de cel din urmă. Dar înainte de a publica Istoria Regilor Britaniei, Geoffrey a scris o carte numită „Profeţiile lui Merlin" care a fost o colecţie de predicţii extrem de obscure (neclare n.t.) care i-au fost atribuite personajului extrem de mitic din folclorul welsh numit Myrddin. Geoffrey a inventat acest personaj, şi a făcut asta fără nicio scuză pornind de la o legendă despre doi oameni din folclorul provinciei Wales. Myrddin, era numit Merlinas Caledoniances sau Merlin The Welshman. Aurelian Ambrosias este, în primul rând, o personificare fictivă a unui lider războinic din trecut. S-a crezut că Geoffrey a schimbat numele magicianului din Myrddin în Merlin datorită asocierii neplăcute cu un cuvânt franţuzesc vulgar. Oamenii din acea regiune de pe vremea lui Geoffrey erau normanzi, deci vorbeau limba franceză medievală iar în acea limbă cât şi în franceza contemporană, una dintre cele mai vulgare expresii utilizate este merde („la naiba!" n.t.) şi evident el nu voia ca magicianul său să fie cunoscut sub numele Myrddin care înseamnă omul de rahat. Aşa că l-a schimbat în Merlin care era mult mai „elegant". Marea majoritate a profeţiilor lui Merlin par a fi legate de casa regală britanică şi în

aparenţă sunt ameninţări care nu l-au descurajat pe Geoffrey of Monmouth. Nu l-au descurajat în a scrie o istorie într-o poveste. Dick William Newborn, contemporan cu Geoffrey a spus-o probabil mai bine decât oricine altcineva, atunci când a evaluat munca lui Geoffrey şi spunea: „cea mai mare parte despre Arthur şi Merlin a fost inventată de el sau împrumutată din alte poveşti inventate, dar oricare ar fi adevărul, noi am rămas azi cu Profeţiile lui Merlin, foarte frecvent citate pe internet. Casa regală britanică a fost de asemenea foarte familiară, nu e nevoie să adaug, cu născocirea şi profeţiile lui Merlin, şi vă amintiţi regina Victoria care a apărut pe lume în anii 1820 la numai câteva luni înainte de moartea bunicului ei, Regele George al 3-lea, cel care a pierdut coloniile americane, şi ea a fost botezată Alexandra ca şi bunicul ei, ţarul Rusiei şi mamă, deci acesta era numele ei real. Un alt nume al ei de pe listă era Victoria, numită astfel după mamă.

dar cum succesorul Regelui George care era fratele său, nu a avut copii, şi urmaşul său nu a avut copii, cel puţin nu legitimi, pe măsură ce şansele reginei Victoria la coroană deveneau tot mai evidente, numele Alexandra sub care a fost cunoscută a început în mod misterios să nu mai fie auzit nicăieri. Şi ea a fost numită Victoria; de ce? deoarece Merlin a „profetizat" că aşi va face apariţia o mare regină pe nume Victoria cândva şi bineînţeles că ei puteau scrie cu litere mari faptul că spuseseră adevărul. Deci numele Alexandra nu a mai fost auzit iar Victoria a crescut împlinind toate „visele" lui Merlin. Cam atât despre Merlin, şi profeţiile sale ce nu cred că au nevoie să fie prezentate mai departe şi care evident nu au nimic de spus despre această perioadă de timp sau 2012. **ORACOLUL SIBYLLIEI**

O altă profeţie mult citată este Oracolul Sibylliei. Acestea erau colecţii de viziuni profetice „alcătuite" de Sybillia pe care le-a vândut ultimului rege al Romei. A oferit cărţile sale la preţuri exorbitante dar el le-a refuzat, atunci ca ars o parte din ele şi a cerut pe cele rămase acelaşi preţ dar regele a refuzat din nou. A mai ars încă o carte. Şi în fine, povestea e că în cele din urmă a rămas o singură carte pe care ea a vândut-o regelui la preţul tuturor la un loc. Relaţiile statului roman din acea vreme erau întotdeauna reglate prin consultarea cărţii. Aceasta era situaţia lor în anul 405 a.d.Hr. când generalul roman creştin, consul al imperiului vestic a început să distrugă cărţile deoarece a crezut că povestea a fost folosită împotriva guvernului său. Deci pentru ultimii 1600 ani îmi pare rău să spun dar este imposibil ca să extrag indiferent

ce informaţie despre vremurile noastre din Cărţile lui Sybillia despre nicio perioadă, oricare ar fi aceasta, nu e nevoie să spun că inclusiv 2012. Fără nicio opoziţie veţi afla că au fost citate de multe ori pe forumurile de discuţii de pe internet.

PROFEŢIA ROMANULUI PONTUS

9

Mai există o profeţie numită „Profeţia Romanului Pontus", marelui Pontus. Acesta era un set de profeţii foarte cunoscute în Evul Mediu, deseori citate în prezent, mai ales în anumite filme filme documentare de pe canalele de televiziune specializate. Ea prevede dezastre care sunt „în drum" spre noi şi vor ajunge foarte curând. Dacă tragem o linie, acest set de profeţii au fost scrise pentru a influenţa alegerile papale în perioada Evului Mediu şi aveau rolul de a bloca alegerea candidatului familiei Orsini în funcţia de Papă. Aşadar această colecţie de profeţii era legată numai de papi şi chiar şi acea perioadă scurtă de timp ele de fapt nu au nimic de spus despre vremurile noastre, şi absolut nimic de spus despre 2012, indiferent la ce perioadă de timp se referă filmele de pe History Channel în această privinţă.

PROFEŢIILE FARSORULUI NOSTRADAMUS

9

Următorul „personaj al benzilor desenate" care urmează este, evident, Nostradamus, la care mă voi referi prin titlul onorific de marele plagiator. S-a născut în 1503 în Franţa, a publicat cartea numită „Profeţiile" în 1555, la vârsta de 52 de ani după care nu a mai fost reeditată până la moartea sa. E o colecţie de catrene care prezic o serie de evenimente la scară globală şi presupun că e sursa de informare cea mai frecvent citată în zilele noastre pentru a sprijini scenariul judecăţii de apoi din vremea noastră, mai ales din 2012. El a vrut să scrie o carte cu 1.000 de catrene (grupuri de 4 versuri) şi ele conţin profeţiile după care el este cel mai cunoscut, care sunt nedatate. Frica de Inchiziţie l-a determinat să folosească diverse metode de ocultare a semnificaţiei reale ale acestor catrene utilizând metafore, a amestecat cuvinte din limbi diferite, a creat jocuri de cuvinte şi altele, astfel încât catrenele sunt prezentate într-o formă obscură. Trebuie spus despre Nostradamus că majoritatea dintre ele nu le-a „primit" ţinând în mână vreo oglindă mistică, sau bolul său de apă magică deoarece, am descoperit, spre groaza mea, când cercetam toate acestea, că de fapt Nostradamus le-a furat de la alţi autori care au vorbit despre profeţii.

De exemplu, cea mai mare parte a muncii sale în astrologie a fost copiată cuvânt cu cuvânt din cartea lui Richard Roussat „Livre de l'Estat et Mutation des Temps" care a fost publicată în 1515, dar sursa cea mai importantă a fost fără nicio îndoială cartea numită Mirabilis Liber, publicată în 1522 care conţine o gamă largă de profeţii aparţinând mai multor autori. Cartea nu a fost printată într-o formă prietenoasă şi treptat ea a ieşit din atenţia publicului dar nu şi a lui Nostradamus. Aceasta a fost cea care ai va „revela" cele mai multe catrene şi cred că merită de notat faptul că Nostradamus el însuşi menţionează explicit pretenţia sa de a fi un profet. Evident, majoritatea dintre catrene au legătură cu dezastre, ciumă, cutremure, războaie, invazii, crime şi boli, secete şi bătălii, toate fiind nedatate, toate fiind bazate pe modelele deja prezente în cartea Mirabilis Liber. Subiecte de maximă importanţă precum cele ale invaziei Europei de către musulmani sub conducerea lui Anticrist sunt prezentate în contextul „întunecat şi pesimist" dar nu şi în contextul unui sfârşit al lumii, aşadar e clar că Nostradamus nu a „văzut" sfârşitul lumii în perioada noastră şi de fapt nu are nimic de-a face cu 2012. Enorm de multe cărţi, mai multe decât aş fi în stare să număr, articole şi reviste susţin că Nostradamus a prezis cu succes foarte multe evenimente importante precum marele incendiu din Londra în anul 1666, revoluţia franceză din 1769, ascensiunea lui Napoleon Bonaparte, şi a lui Adolf Hitler şi chiar atentatul de la World Trade Center din 11 septembrie 2001. Dar această „reputaţie" a fost în mare parte „confecţionată" de către fanii săi contemporani. De fapt, s-a aflat că nu există niciun fel de dovezi cum că vreun catren scris de Nostradamus ar fi fost interpretat vreodată ca fiind o prezicere a unui eveniment înainte ca acesta să se fi împlinit. Niciunul! Eventual exceptând faptul că anumite exprimări foarte vagi puteau fi asociate unor evenimente foarte diferite. Un exemplu al modului de „confecţionare" a profeţiilor este discutabilul eveniment „prezis" de către Nostradamus în legătură cu atentatul de la World Trade Center din 9.11.2001. de fapt niciun a scris vreun catren ce să poată fi atribuit acestui eveniment, ci a fost scris de un student al Universităţii Brock din Canada, în anul 1999, pe nume Neil Marshall care voia doar să demonstreze cum poate fi născocită cu succes „sonoritatea" misterioasă a unei profeţii şi cum altele sunt în mod firesc greşit interpretate ca aparţinând lui Nostradamus şi de fapt erau ale lui Neil Marshall şi cum se spune uneori, restul e istorie. Acesta e

catrenul pe care ai vedeţi peste tot şi anume „În oraşul lui Dumnezeu va fi un tunet mare, Doi Fraţi vor fi loviţi de Haos, în timp ce fortăreaţa suferă, marele conducător piere, Al treilea mare Război va începe atunci când marele oraş e în flăcări". Aceasta i-a fost atribuită lui Nostradamus în anul 1654, evident că ei habar nu au de istorie deoarece Nostradamus era deja mort de 19 ani. Evident ea nu poate fi găsită nicăieri printre scrierile originale iar o alta care spune că: „În ziua a 11-a a celei de-a 9-a luni, două păsări de metal se vor prăbuşi în două statui înalte din oraşul nou şi apoi lumea se va sfârşi la scurt timp după aceasta". Nu există nicăieri un asemenea citat în scrierile lui Nostradamus. E clar că am rezolvat problema „contribuţiei" lui Nostradamus la profeţiile despre 2012 adică NIMIC. Există câţiva oameni care se referă la faimosul citat în care apare numele Hister, despre care se spunea că se referă la Adolf Hitler, doar că are o literă scrisă greşit, dar de fapt Hister este numele în limba latină pentru fluviul Dunărea (care nu are nicio legătură cu Adolf Hitler) care apare deseori în profeţiile lui Nostradamus. Ea nu reprezintă în niciun caz vreo referire la führerul german, dar evident acest lucru e repetat la nesfârşit ca fiind un indiciu al faptului că el ar fi văzut oricând în viitor.

PROFEŢIILE CĂRŢII PIERDUTE A LUI NOSTRADAMUS

9.9

A scris 900 de profeţii, majoritatea „împrumutate" şi nu originale, şi erau atât de criptice şi vagi încât cu efort minim ele pot fi asociate aproape la orice. Aşa că e greu de spus că el ar fi contribuit în vreun fel la vremurile noastre şi acelaşi lucru e adevărat pentru o altă carte, menţionată pe History Channel, numită „Cartea pierdută a lui Nostradamus". Au fost difuzate mai multe programe TV despre aceasta. A fost descoperită în Roma de jurnaliştii italieni Enza Massa şi Roberto Pinotti în anul 1994, aşadar nu cu mult timp în urmă. A fost descoperită în Biblioteca Centrală Naţională din Roma şi încă e tot acolo. În octombrie 2007 canalul History Channel a lansat filmul „Semne ale ultimei cărţi a lui Nostradamus". Impresia lăsată de film a fost însă că era vorba de o descoperire recentă dar de fapt e o descoperire veche de 13 ani. Un an mai târziu pentru a compromite şi mai mult lucrurile s-a produs un al doilea film numit „Nostradamus 2012" care încerca să lege cartea lui Nostradamus de profeţiile Maya şi 2012 iar în promo-ul pentru cel de-al doilea film documentar să pretins că de fapt cartea a fost descoperită în arhivele secrete ale

Vaticanului, însă în realitate a fost, citez, „găsită" în Biblioteca Centrală Naţională din Roma iar povestea despre cum a fost „găsită" cartea e la fel de interesantă ca povestea cărţii înseşi. Jurnalista Enza Massa spunea că a găsit cartea pe un raft, dar într-o altă declaraţie s-a afirmat că cineva din conducere a descoperit-o în bibliotecă şi că i-ar fi atras atenţia. Dat fiind faptul că Biblioteca Centrală Naţională din Roma avea la acea vreme un sistem de indexare computerizat, ce funcţiona de 20 de ani, în care au fost catalogate toate discurile, benzile, cărţile şi revistele e ciudat că această carte nu apare nicăieri pe acele liste. O altă versiune a acestei poveşti este aceea că a fost cumpărată de la o altă bibliotecă dar nu am auzit de niciun manuscris medieval care să spună asemenea tâmpenii. Mie mi se pare evident că de fapt cartea a fost „sădită". Cine a făcut asta? Fără îndoială că nu avem cum să ghicim, dar în cele din urmă se va afla adevărul. Cesarea Rematti care a lucrat ca programator analist pentru Poliţia Italiană a scris o altă carte de mare succes despre „Cartea Pierdută a lui Nostradamus" iar o ediţie a acesteia a apărut şi în SUA în anul 2002, iar documentarul difuzat de History Channel s-a bazat pe acea carte. Dar din nefericire Cesarea a murit şi s-a „transferat" spre un loc mai „bun" înainte de difuzarea filmului aşa că nu vom mai afla niciun fel de detalii cu privire la descoperirea cărţii „pierdute". Astfel, consensul aşa-zisei cărţi „pierdute" a lui Nostradamus este că ea e un fals şi încă unul de proastă calitate. Sunt multe probleme, legate nu doar despre provenienţa ei, ci şi despre hârtie, tipul cernelii, legarea foilor, diversele scrisuri de mână, copertă etc., deci e clar că Nostradamus nu ar fi putut sub nicio formă să scrie aşa ceva şi nici vreun urmaş de-al său după cum se afirma în filmul documentar. S-a mai pretins că, de fapt, cartea ar fi fost scrisă de catari, chiar dacă aceştia au dispărut din regiunile respective cu 3 secole înainte de naşterea lui Nostradamus. Marea profeţie e doar panică. E întotdeauna uşor să sperii oamenii să creadă în ceva scrieri vechi cum că sfârşitul lumii e aproape şi că va avea loc în 2012. Din nou nu există niciun indiciu despre vreo judecată de apoi în acest manuscris şi absolut nimic despre 2012.

PROFEŢIILE „MAICII" SHIPTON

Profeţiile lui Mother (mama) Shipton sunt „favoritele" mele. S-a născut în Anglia sub numele Ursula Southill în anul 1488 în Yorkshire. A murit în anul 1561 despre care vă voi reaminti mai târziu din motive pe care le veţi înţelege uşor. Conform legendelor autohtone, naşterea

ei a fost rezultatul unei legături dintre mama ei şi Diavol. În fiecare an în zilele noastre aproximativ 100.000 de vizitatori vin în fiecare an să vadă grota unde s-a născut. Fotografia a fost realizată în anul 2010. S-a presupus că şi-ar fi vândut sufletul la Diavol în schimbul puterii de a vedea evenimente în viitor. Asta e o foarte bună idee pentru a avea vânzări bune deoarece nimeni nu rezistă ideii cum că eşti în cârdăşie cu Diavolul. Chiar şi cele suspectate a fi vrăjitoare nu au fost niciodată trase în ţeapă şi ea a murit am păcată în patul ei la vârsta de 73 de ani. Clarviziunea ei versus tehnologia viitorului a fost ceea ce i-a adus celebritate alături de eşuatele profeţii ale sfârşitului lumii şi alte apocalipse care sunt falsuri prezise pentru anul 1881, deoarece aceste „predicţii" au apărut prima dată în alte scrieri, trei secole DUPĂ moartea sa iar ca supliment la scrierile ei, trebuie să spun că oamenii entuziaşti ai profeţiilor lui Mother Shipton nu vor fi deloc încântaţi să afle că, în anul 1862, Charles Hindley a recunoscut în scris de mai multe ori faptul că el a fost autorul acelor falsuri. Printre cele mai uimitoare predicţii, ce i-au fost atribuite ei, se află şi acest poem, şi se presupunea că ar fi trebuit să fi fost scrise undeva spre sfârşitul anilor 1400:

„Trăsuri fără cai vor merge, şi accidente vor umple lumea cu tristeţe. În jurul lumii gândurile vor zbura într-o clipire de ochi. Lumea cu susul în jos va fi, şi aur se va găsi la rădăcina unui copac. Printre coline omul va călători, şi niciun cal nu va fi alături de el, pe sub apă omul va umbla, va călători, va dormi, va vorbi. În aer oamenii vor fi văzuţi, în alb, în negru, în verde; fierul din apă va pluti, la fel de uşor precum o barcă de lemn. Aur se va descoperi şi se va arăta într-un ţinut care acum e necunoscut. Focul şi apa vor face minuni, Anglia în final aşi va accepta duşmanul, Lumea spre un sfârşit se va îndrepta, în 1881".

Aceasta e ceea ce a afirmat „mama" falsurilor, care a apărut într-o ediţie din anul 1862, la aproape 300 ani după moartea ei (Mother Shipton), însă o versiune extinsă a acestei ediţii a apărut cu doar 50 ani în urmă, din care evident au fost „îndepărtate" cu eleganţă, profeţiile eşuate ale lui Mother Shipton despre anul 1881.

şi pentru o mai bună „precizie" au fost „adăugate" primul şi al doilea război mondial, la mult timp DUPĂ ce ele au avut loc. Veţi afla în prezent că variaţii ale acestui text încă sunt prezentate pe tot felul de website-uri unde se pretinde că ele sunt profeţii absolut valide care demonstrează abilităţile de clarviziune ale lui Mother Shipton. Acum

este recunoscut în general faptul că Mother Shipton ea însăşi e în mare parte un mit şi că multe din „profeţiile" ei au fost „compuse" de alţii după moartea ei şi mai ales după ce acele evenimente au avut loc. Ele au fost înregistrate într-o serie de jurnale, vorba vine, dar de fapt prima versiune nu a apărut nicăieri mai devreme de anul 1681 şi cea mai cunoscută ai aparţine lui Richard Head din anul 1684 şi chiar şi el a recunoscut că a inventat aproape totul despre detaliile din biografia lui Mother Shipton. Dar falsurile nu sunt în opoziţie între ele, cred că ea e la concurenţă cu Oracolul din Delphi, sub pretenţia de a fi considerată cea mai mare profetă a tuturor timpurilor. În Anglia e renumită ca şi vizionară care e depăşită numai de cealaltă „făcătură" cu Merlin, Magicianul Regelui Arthur. În ciuda acestor falsuri şi a predicţiilor neîmplinite, sute de oameni vin în fiecare an să ai vadă grota.

profeţiile biblice

Biblia anunţă un sfârşit. Biblia cu adevărat conţine referinţe la anul 2012, dar în acelaşi timp ea prezintă zeci de alte date apocaliptice, inclusiv o apocalipsă pentru anul 2010, 2014, 2113, şi 2126. Problema cheie pe care Biblia o numeşte, se bazează în aparenţă, pe false prezumţii şi premize ar trebui să spun. E o chestiune de permutări computerizate care efectiv permit oricărui eveniment, dată sau nume să fie găsit şi descifrat literă cu literă. Mi s-a spus că dacă foloseşti aceeaşi metodă, cineva chiar a făcut acest lucru, şi anume, a utilizat exact aceeaşi metodă asupra romanului Moby Dick de Herman Melville, iar numele şi datele introduse au fost cele ale lui John F. Kennedy, Abraham Lincoln, jr. Martin Luther King, E. Gandhi, şi prinţesa Diana care au fost de asemenea găsite şi în cartea Moby Dick.

profeţiile pseudo-ştiinţifice moderne

Realistic vorbind, în această etapă care sunt dificultăţile potenţiale cu care neam confrunta?

Prima ar fi să privim spre actualele schimbări din Sistemul Solar şi primul lucru cu adevărat important pentru noi, sunt modificările câmpului magnetic. Câmpul magnetic al lui Jupiter s-a „dublat" de la data primelor observaţii, câmpul magnetic al planetelor Uranus şi Neptun de asemenea a „crescut". În data de 3 iunie 2007, NASA a trimis un satelit artificial pentru a descoperi breşe în magnetosfera Pământului care erau de 10 ori mai mari decât tot ceea ce s-ar fi bănuit a exista până atunci. Breşa era de 4 ori mai mare decât diagonala

Pământului. Câmpurile magnetice ale Pământului şi Soarelui se vor „alinia" în ciclul solar nr. 24. Maximele sunt prevăzute să apară în 2013. Câmpurile magnetice sunt aliniate, probabil în opoziţie unul faţă de altul, ca şi când s-ar alătura doi magneţi cu aceiaşi poli şi dacă polii sunt identici atunci se resping, dacă sunt opuşi, atunci se atrag.

Deci câmpul magnetic al Pământului se aliniază cu cel al Soarelui, asta înseamnă că în loc ca el să ne protejeze de radiaţiile solare, de fapt le-ar atrage înspre noi, iar unii experţi bănuiesc că vor intra în atmosfera noastră de 20 ori mai multe radiaţii, datorită acestei alinieri. De la începutul perioadei măsurătorilor a anilor 1900, câmpul magnetic al Soarelui ar fi crescut cu 213%. Al doilea lucru e legat de modificări la nivelul atmosferei planetelor. Oameni de ştiinţă, asociaţi cu Academia Sovietică de Ştiinţe ar fi afirmat că straturile superioare ale atmosferei Pământului ar forma un strat gazos de HO care e ceva nou în ceea ce priveşte cantitatea în care apare. Atmosferele lui Jupiter, Neptun şi Uranus se modifică. Atmosfera de pe Marte se subţiază în mod semnificativ de două ori mai mult decât NASA se aştepta, conforma datelor recepţionate de la sonda spaţială Mars Observer în 1997 fapt care a condus la defectarea ei.

Mai avem problema inversării polarităţii câmpului magnetic, care e cu totul altceva decât inversarea polilor geografici. Oamenii de ştiinţă sovietici şi americani ambii au relatat faptul că Uranus şi Neptun, trec printr-o perioadă de inversare intensă a polarităţii câmpurilor magnetice, fapt care e îngrijorător. Soarele de asemenea aşi inversează polaritatea câmpului magnetic la fiecare aproximativ 11 ani. O inversare a polarităţii câmpului magentic terestru ar putea fi declanşată de erupţii solare foarte masive, ceea ce pare a fi rezonabil de aşteptat să se întâmple în 2013 când Soarele va atinge un maximum de activitate, s-a crezut se va produce în 2012 dar în ultimele câteva luni, spre dezamăgirea unui anumit grup de oameni, aceste eveniment cosmic s-a amânat pe 2013. Maxima solară din 2013 de fapt se aşteaptă să fie de mică intensitate dar cred că e important să ne amintim un lucru şi anume că o furtună solară binecunoscută din 2 septembrie 1859 de asemenea a fost catalogată ca având un nivel scăzut, dar a ars toate aparatele electrice de pe Pământ. Evident, în acea perioadă civilizaţia se afla într-o cu totul altă condiţie din punct de vedere a electronicii faţă de ceea ce e în prezent. Ideea e că atunci a distrus majoritatea aparatelor electronice, dar dacă aşa ceva s-ar

întâmpla în prezent atunci ar fi absolut catastrofic. Nici nu am avea cuvinte să putem descrie şi s-ar putea întâmpla într-o zecime de secundă. Cercetătorii au început să studieze schimbările direcţiei liniilor de câmp magnetic atât în prezent cât şi pentru trecutul îndepărtat. Dacă privim această hartă, publicată pe site-ul NASA, putem vedea migraţia gradată a Polului Nord Magnetic pentru ultimii aprox 150 ani. Poziţiile au fost măsurate şi marcate pe hartă. Nu pare să existe niciun tipar al acestui comportament astfel că cercetătorii nu ne pot spune când anume va avea loc următoarea schimbare a polarităţii. Estimările lor variază în intervalul a fiecare 5.000 până la 50.000 ani între inversări, în medie. În medie, acesta e cuvântul pe care trebuie să ai subliniem. Intensitatea câmpului magnetic în perioada existenţei dinozaurilor a fost calculat ca fiind 2, 5 Gauss. Ce ar putea însemna asta pentru omul obişnuit? Asta înseamnă că la acea vreme intensitatea câmpului magnetic era cu 80% mai mare decât în prezent. Slăbirea câmpului magnetic al Pământului se suspectează a fi unul din factorii ce prezic iminenţa unei inversări de polaritate. Inversări ale câmpului magnetic au avut loc de multe ori în trecut, iar acestea nu sunt speculaţii. Ele sunt confirmate în arhivele geologice naturale deoarece se poate studia orientarea liniilor e câmp ale anumitor roci metalifere de provenienţă vulcanică, putându-se afla care era direcţia liniilor de câmp magnetic la acea vreme, înainte ca ele să se solidifice. Dar ceea ce ne face să evidenţiem media duratei dintre două inversări care e cuprinsă între 5.000 şi 50.000 ani este faptul că trebuie să ne reamintim că ultima inversare a polarităţii câmpului magnetic a avut loc în urmă cu 780.000 ani aşa că am depăşit cu mult „scadenţa”. Oare câmpul magnetic poate scădea spre 0 Gauss? Dacă s-ar întâmpla astfel, atunci rezultatele ar fi catastrofice deoarece toate dispozitivele electronice ar putea fi distruse, toţi sateliţii artificiali ar fi distruşi, ar apare efecte biologice asupra fiinţelor vii, precum migraţia păsărilor care şi-ar pierde direcţiile de zbor, ceea ce în unele locuri de pe Pământ deja se întâmplă, şi sistemul imunitar ar fi perturbat datorită radiaţiilor UV care ar genera cancer.

Dacă noi am pierde scutul protector magnetic al Pământului, atunci atmosfera ar începe să se extindă în cosmos şi să devină mult mai rarefiată decât în prezent. Aceasta ar determina de exemplu afecţiuni la nivelul mării, care azi sunt specifice numai altitudinilor înalte dar de fapt, radiaţiile cosmice care ar traversa liber atmosfera

terestră ar ucide majoritatea dacă nu cumva toate fiinţele vii de la suprafaţa solului. Numai cele ce trăiesc la adâncimi suficient de mari vor fi protejate.

Acesta e scenariul promovat de poate mulţi oameni care aşi construiesc buncăre subterane pentru a evita o asemenea situaţie. Nasa prevede că mai degrabă câmpul magnetic se va afla într-o stare dezordonată decât să ajungă la zero. Aceasta s-a întâmplat de mai multe ori în trecut, aşa că în acele vremuri se vor forma mai mulţi poli nord şi sud. Cercetările acreditate susţin ideea că magnetosfera care ne protejează de radiaţiile cosmice nu va dispărea în totalitate.

Comunicaţiile vor fi perturbate, probabil nefuncţionale în acele vremuri, dar oamenii vor găsi căi de supravieţuire. Cu toate acestea, există câteva îngrijorări cu privire la anomalia magnetică din sudul Oceanului Atlantic care perturbă sateliţii ce zboară în apropierea acelei zone, anomalie atribuită unei slăbiri a magnetosferei. Aşadar, în etapa manifestării unui câmp cu foarte mulţi poli, conform dovezilor geologice s-a stabilit faptul că inversările din trecut nu au fost letale. De exemplu, nu departe de locul unde ne aflăm, curge lavă vulcanică ce se solidifică pe Muntele Steams în timpul perioadelor de schimbări magnetice iar dovezile arată că Polul Nord Magnetic se deplasa neregulat dinspre Nord spre Ecuator şi înapoi de 3 ori în acele timpuri. Intensitatea câmpului s-a micşorat cu 20% faţă de valoarea maximă dar nu există nicio dovadă care să confirme că a ajuns la zero. Ce se întâmplă cu formele de viaţă atunci când are loc o asemenea tranziţie, atunci când are loc o inversare de poli magnetici? Având în vedere că în acea perioadă existau oameni preistorici în urmă cu 780.000 ani când a avut loc ultima inversare, ar fi fost de aşteptat să fi avut efecte absolut catastrofice.

PROFEŢIILE LUI PATRICK GERALD

Pe de altă parte, cercetătorul danez Patrick Gerald, cu care am avut legături numeroase mai mult de un an, şi care e o autoritate recunoscută prin faptul în septembrie anul trecut el a descoperit ruinele unui labirint faimos în Egipt, către sala arhivelor, care nu e localizată la Giza, ci într-un loc numit Davora. Din păcate totul e îngropat sub un râu deviat ce conduce apa spre o localitate din timpurile noastre iar în procesul devierii acestui râu, odată cu excavările ei au descoperit Marea Sală a Arhivelor. Deci e un fapt real, nu o invenţie. Conform cercetărilor lui Gerald, el susţine că ar fi

descoperit un cod în câteva din codexurile mayaşe, despre care am vorbit mai devreme, precum şi în arhivele egiptene. Aceasta i-a permis, cum spuneam de la început, să poată prevedea când anume ar putea să se producă un eveniment catastrofic. A fost unul cu 21.000 ani în urmă, altul cu 9700 ani în urmă, şi crede că următorul este… „iminent".

El a spus că atunci când particulele solare ajung pe planeta noastră ele se deplasează în spirală, de-a lungul liniilor de câmp magnetic terestru de la polul nord magnetic spre polul sud magnetic şi invers. El spune că atunci când particulele traversează această axă nord-sud, vor trece şi prin zona Ecuatorului şi că se vor „combina" între ele pentru a alcătui un inel super-energetic în jurul Pământului şi asta va genera câmpuri magnetice de mare intensitate ce se vor opune componentei terestre şi o va depăşi ca intensitate, şi spune el că asta s-ar putea „întâmpla" în următorul ciclu solar care va începe foarte curând. Gerald susţine că nu numai că polii (magnetici) s-ar putea inversa ci chiar şi rotaţia Pământului în jurul axei. Iar el ne „explică" cum s-ar putea întâmpla. În mod normal, pentru ca ceva să poată roti Pământul invers ar avea nevoie de o energie absolut colosală, dar el ne spune că acest câmp ce s-ar putea genera în jurul Pământului, care e opus celui electric produs în miezul lichid, ar putea face ca câmpul magnetic interior probabil să încetinească, să se oprească şi apoi să se inverseze, şi că miezul fluid şi cel solid ar începe să se rotească invers determinând încetinirea scoarţei terestre, oprirea ei şi apoi rotirea inversă, „evident" toate acestea având consecinţe catastrofice, numeroase implicaţii, dar cu efect minim asupra oceanului şi apoi după ce scoarţa terestră şi-a inversat rotaţia dezmembrând curenţii, aşa după cum a menţionat Herodot, despre care a scris ulterior Pomponius Mela. Vă amintiţi că egiptenii i-ar fi „spus" despre toate acestea cu 500 ani î.Hr., când Herodot a spus că Soarele a răsărit de 3 ori din locul unde înainte apunea iar Pomponius a „relatat" acelaşi lucru. Aşadar, Soarele „răsare" la vest. Şi ni se spune mai departe că Soarele va trece printr-o schimbare drastică a câmpului magnetic la fiecare 11.500 – 12.000 ani şi că atunci când se întâmplă aceasta, schimbarea polarităţii câmpului se face instantaneu, cât ai clipi din ochi. Flăcări solare vor izbucni haotic însoţind acest fenomen şi un nor imens de plasmă solară va fi aruncată în spaţiu iar o undă de şoc va ajunge la planeta noastră şi va declanşa inversarea polilor magnetici. Eu unul nu spun că asta e ceea ce se va întâmpla, eu spun că asta spune

el că se va întâmpla. Şi el îşi pune bani şi alimente deoparte, deoarece se „pregăteşte” pentru acest lucru.

INVERSAREA POLILOR MAGNETICI

O schimbare a polilor magnetici care s-a întâmplat deseori până acum, este probabil ceea ce va precede o inversare a polilor geografici iar schimbarea lor va fi atinsă atunci când scoarţa terestră ar începe să se rotească altfel decât miezul lichid, iar perturbarea în liniile de câmp magnetic ar face ca scoarţa să se deplaseze în felul următor. Să zicem că avem aici Alaska, iar polul Nord magnetic înţeapă nordul Alaskei, dacă scoarţa aşi mişcă unghiul de rotire atunci polul magnetic rămâne unde e, dar cel geografic se va forma într-o cu totul altă regiune de pe suprafaţa terestră. Acesta e mecanismul care ar determina apariţia unei schimbări de poli geografici care e complet diferită de ceea ce ar însemna o schimbare a polilor magnetici. Schimbarea polilor magnetici s-ar putea întâmpla chiar „acum” (cât ai bătea din palme n.t.), nordul s-ar muta la sud şi sudul la nord, şi nimeni nu ştie cu adevărat, în ciuda a tot ceea ce s-a afirmat, ce efect ar avea asupra tuturor echipamentelor electrice terestre. Eu nu ştiu, ei nu ştiu, unii spun că nu ar avea niciun efect, alţii spun că nu va funcţiona electricitatea, sau că toate aparatele care funcţionează pe bază de electricitate vor trebui recablate pentru ca să funcţioneze din nou şi nu e sigur că se va putea. Cum spuneam, posibila schimbare a polilor magnetici ar putea fi anterioară celei geografice, şi cu doi ani în urmă, un grup de cercetători ruşi au spus că din cauza extinderii anomaliilor magnetice care deja se manifestă în tiparul câmpului magnetic al Pământului, din cauza aceasta inversarea polilor magnetici ar fi extrem de posibilă în următorii 25 ani.

Cu un an în urmă, acelaşi grup a anunţat că anomaliile magnetice sunt atât de mari încât o inversare a polilor poate avea loc în orice moment. Evident, nu vor fi avertismente prea mari înainte. Aşadar acestea sunt pericolele reale cu care ne-am putea confrunta, şi care ar putea să apară oricând şi nu doar în 2012.

SUPERVULCANII

Dar în plus faţă de acestea mai avem anumite probleme esenţiale precum erupţii vulcanice. Am văzut recent ce efecte a avut erupţia de mică intensitate a vulcanului islandez cu nume impronunţabil (Eyjafjallajokull), când traficul aerian european a fost perturbat. Însă nimic nu se compară cu ceea ce ar putea face o calderă

a unui supervulcan atunci când va erupe, adică o erupţie de cea mai mare intensitate precum cea a supervulcanului Yellowstone ar cauza moartea inevitabilă a milioane de oameni şi schimbări climatice catastrofice asupra întregului glob, de asemenea s-a calculat din studiul arhivelor erupţiilor anterioare ale calderei, caldera e un cuvânt de origine spaniolă şi înseamnă „vas fierbinte" sau supervulcan, e acelaşi lucru. S-a calculat că dacă erupe caldera de la Yellowstone ar putea acoperi cu cenuşă întreaga suprafaţă a SUA până la o grosime de maxim 1 metru. Asta ar însemna că ar trebui să nu mai avem agricultura şi asta ar fi înspăimântător iar cea mai faimoasă regiune agricolă din lume ar fi ştearsă de pe faţa Pământului într-o clipă.

Există scenarii şi mai sinistre decât acesta, de exemplu ştim că caldera Yellowstone este într-o stare foarte instabilă, şi nu se poate face absolut nimic pentru a elibera presiunea. S-a spus că dacă s-ar putea intra cumva până acolo şi s-ar elibera presiunea, asta nu ar face altceva decât să declanşeze erupţia. Caldera este un vulcan inversat. La ultima sa erupţie terenul s-a prăbuşit iar caldera de la Yellowstone are un diametru de 96 km. E plină cu apă şi toată lumea credea că e un lac liniştit. Aici aveam de-a face cu un fenomen extrem de periculos care ar putea să se declanşeze oricând. Ceea ce ar putea fi şi mai terifiant de atât e teroristul care detonat bombele în Madrid câţiva ani în urmă. Deoarece, se pare că în arsenalul lor de „planuri" de distrugere în această ţară, acest terorist vorbea despre trimiterea, citez, „a unui vânt negru aducător de moarte" în America de Nord, prin detonarea unui mic dispozitiv nuclear în lacul de la Yellowstone, căruia de fapt ai trebuie un mic „bobârnac" ca să explodeze. Vă imaginaţi ce consecinţe ar putea avea. Frecvenţa cutremurelor de Pământ, deseori se exagerează rata de creştere a numărului de cutremure, deoarece uneori metodele care semnalează cutremurele sunt mult mai sofisticate în prezent, dar să zicem că le luăm în considerare, e clar că numărul cutremurelor majore, să zicem de magnitudine mai mare de 5 grade pe scara Richter este în creştere. Iar acesta e un lucru îngrijorător.

SOARELE

Aşadar, toate acestea sunt o mulţime de probleme serioase dar iată care e cea mai mare dintre ele şi anume aceea de a convieţui cu o stea în apropiere, a fost dintotdeauna dificil să convieţuieşti cu o stea, Ce anume? Nu mă referem la Jessie James… relaţia noastră iniţială cu

Soarele… la fiecare 10 sau 11 ani, numărul de pete solare de pe suprafaţa Soarelui creşte de la zero câte erau în 2008 până la peste 400. Aceste pete nu influenţează Pământul dar flăcările solare asociate acestora au influenţă deoarece un flux dens de protoni şi electroni împreună cu radiaţiile UV ŞI X ejectate în spaţiu creează un fenomen numit vânt solar şi se îndreaptă spre Pământ. Fără acel câmp magnetic terestru puternic şi stabil şi atmosfera noastră intactă, acea radiaţie ar fi suficientă pentru a ne prăji pe toţi dacă ne-am afla la suprafaţa solului. Ia aceasta se poate întâmpla oricând. Maximele ciclurilor de pete solare şi cum spuneam mai devreme a fost o mică neînţelegere în urma cărăria următorul ciclu solar va avea loc în 2013 în loc de 2012, se aşteaptă să fie de mică intensitate. Dar aceasta nu înseamnă că unul din fenomenele prezentate nu ar putea avea loc. Judecând după cele întâmplate în 1859, deoarece o asemenea întâmplare în zilele noastre ar fi cu siguranţă catastrofică. Există un studiu realizat în urmă cu 2 – 3 ani de corporaţia Meta Tech, şi ei au calculat care ar fi consecinţele unei furtuni solare de aceeaşi magnitudine precum cea din 1859. Aceasta ar perturba întreaga reţea de electricitate din America de Nord, dacă nu cumva şi din alte regiuni, instalaţiile de furnizare a apei potabile ar fi incapacitate în 7 ore, alimentele şi medicamentele perisabile ar fi inutilizabile după 12 până la 24 ore, iar sistemele de furnizare a carburanţilor ar fi incapacitate în 36 până la 48 ore. Toate acestea ar dura câteva luni pentru a fi reparate, probabil băncile ar trebui să fie închise, comerţul cu celelalte ţări ar înceta pe o perioadă lungă de timp, etc. Aşa că tot ce aveţi de făcut e să vă gândiţi, de exemplu dacă echipamentele mele electrice s-au ars, cum ar fi viaţa mea fără ele?

CONCLUZII

Deci acesta e locul unde aş vrea să mă refer la învăţăturile lui Ramtha, deoarece pare foarte clar, cum spuneam, că ceea ce am primit de la tradiţiile mayaşilor nu e legat de calendarul mayaş şi care nu spune nimic despre distrugere, e doar finele unei perioade lungi de timp. Ceea ce tradiţiile mayaşe ne spun despre distrugere vine dintr-o cu totul altă sursă şi anume Cartea Preotului Jaguar şi profeţiile primite în stare de transă cu multe secole în urmă. Acea era exact perioada în care cele două katun, de 14 ani, perioadă în care au sosit şi învăţăturile lui Ramtha. Este foarte frapant pentru mine când am citit ceea ce spunea Ramtha, în urmă cu un sfert de secol care au fost

ulterior publicate în cartea numită „Ultimul Vals al Tiranilor", şi spune exact acelaşi lucru şi anume un scenariu a unor evenimente ce se înrăutăţesc gradat, începând aprox, cu anul 1993 până în 2033. Acesta e locul în care apare informaţia despre dezastre conform tradiţiei mayaşe şi nu în calendarul mayaş. Calendarul mayaş nu are nimic de spus despre acel caz particular. Nu e nevoie să adaug faptul că ceea ce e de asemenea frapant în scrierile lui Ramtha este că darul iluminării, aşa cum spunea profeţia katun, este oferit lumii. După ce aceasta va prinde rădăcini o eră de aur se va naşte după ce tot acest chin va trece. Ramtha vorbeşte despre focul din **XX zipper? XXX,** în cartea sa, şi deja vedem peste tot acest lucru, problemele cu vulcanii şi supervulcanii, creşterea nivelului apelor, tsunami-uri şi valuri care ne acoperă construcţiile, etc. Paşii practici de care avem nevoie pentru a ne pregăti fiecare ai poate înţelege individual. Aş vrea să răspund la cineva care m-a întrebat că ce ar trebui să fac pentru a mă pregăti, ei bine, o cale bună este de a te reţine în a merge la magazinele alimentare timp de o săptămâmă, şi vei afla exact ce ar trebui să faci pentru a fi pregătit. Un nou Timp este promis pe cealaltă parte a acestor catastrofe, şi dacă păstrăm imaginea acestei perioade, dacă ea va sosi, nu e haosul ci e o renaştere a unei noi ere ce ar fi trebuit deja să existe. Este asemenea venirii pe lume a unui copil, cu toate plânsetele, şi imediat după aceea totul se aşază şi se îndreaptă aproape instantaneu către o stare de bucurie şi speranţă. Deci există o latură optimistă a învăţăturilor lui Ramtha, aşa după cum o regăsim şi în profeţiile mayaşe clasice care coincide şi cu recentele afirmaţii ale înţelepţilor vârstnici mayaşi din prezent. E vremea ca Pământul să dea naştere unei stări noi şi aceea nu e o stare de haos. E un fel de „apocalipsă" dar nu doar asta ci un nou ciclu urmează să apară atunci când va fi o nouă unitate la nivelul conştiinţei, atunci când, conform mayaşilor, „carantina dintre noi şi restul Sistemului Solar va fi ridicată". Vom deveni co-creatori, războaiele vor înceta, politica de azi va înceta să mai existe. E foarte posibil ca unele din aceste schimbări prezentate aibe consecinţe devastatoare dar ar fi o mare greşeală să ne concentrăm atenţia asupra 2012 în indiferent ce mod, cu atât mai puţin asupra lunii decembrie al acelui an, şi a datei solstiţiului de iarnă, chiar şi dacă ar fi data corectă, deoarece de fapt nici asta nu se ştie precis, ea nu a fost niciodată asociată de către mayaşi cu distrugere. Profeţiile katun au făcut aceasta dar nu legat de un anumit an, lună sau

zi, ci că problemele se vor amplifica pe o perioadă de 40 ani odată cu trecerea timpului. Dar ceea ce trebuie subliniat este darul iluminării care se regăseşte şi în profeţia katun este ceea ce va conta şi apoi vom intra într-o perioadă de timp, care în comparaţie cu prezentul, va fi recunoscută sigur ca o eră de aur. Aşadar cu siguranţă nu e cazul să credem şi să lăsăm de fiecare dată totul pe ultima clipă, şi de asemenea nu e cazul să gândim că lucrurile nu se pot înrăutăţi până în 2012, mai ales dacă data de 28 octombrie e asociată cu anul 2011.

De asemenea nu e cazul să planificăm petreceri şi să spunem că totul a trecut, şi că suntem teferi la un minut după miezul nopţii din 21 decembrie 2012. E vremea unor transmutări şi schimbări când trebuie să renunţăm la vechea mentalitate, dar acest timp nu e specificat. Aşadar ceea ce ar fi bine să facem e să fim atenţi şi pregătiţi dar dacă societatea modernă nu ne-a pregătit pentru aceasta, din motive de autosuficienţă, ci ne-a făcut să fim atât de dependenţi de serviciile altora, serviciile celor care locuiesc la mii de km distanţă evident că în asemenea situaţii comunicaţiile se întrerup pe o durată lungă de timp, şi evident că noi suntem extrem de vulnerabili. Iar dacă nu am fi vulnerabili, susceptibilitatea noastră de a fi afectaţi de aceste schimbări masive nu ar fi atât de severă. Dar noi am pierdut complet această stare de a ne simţi autosuficienţi despre care bunicii noştri ştiu foarte bine.

perturbări serioase în alimentarea cu produse a supermarket-urilor le-ar goli în numai câteva zile iar serviciile medicale şi altele ar putea fi extrem de vulnerabile. E timpul să fim înţelepţi, dar cu siguranţă nu e timpul să fim înspăimântaţi. Este foarte uşor, cum spuneam, să aflaţi ce trebuie făcut pentru a fi pregătiţi. Dacă credeţi că pericolele cele mai mari sunt radiaţiile solare, dacă credeţi e o supererupţie vulcanică care ar avea consecinţe asupra alimentelor, dacă credeţi că tsunami-urile ar putea să apară în orice moment, atunci e firesc să staţi mai departe de apă. E uşor pentru oricine să ia deciziile corecte pentru a supravieţui. Dar cum majoritatea oamenilor nu vor să supravieţuiască, şi de ce spun aceasta? deoarece e o chestiune neconvenabilă de a o aborda practic.

PROFEŢIILE KATUN (CONTINUARE)

Deci cele două katun nu vorbesc doar despre o perioadă a cataclismelor ci şi despre una a transmutaţiei şi mulţi dintre înţelepţii vârstnici au vorbit despre efectele acesteia. Ei spun că vom deveni tot

mai sensibili pe măsură ce se apropie esenţa acestui proces, vor creşte neînţelegerile în cadrul familiilor, cu prietenii, vor deveni tot mai tensionate, vom deveni mai iritabili, vom simţi că ne-am maturizat profesiunile, care nu ne vor mai oferi mulţumirea de dinainte. Acestea sunt toate semne ce anunţă procesul. S-ar putea să observăm o anumită accelerare (subiectivă n.t.) a timpului deoarece nu mai e la fel de uşor de a trece prin toate acestea, o zi, o săptămână, două, trec pe neobservate, şi dacă aşa stau lucrurile atunci gândurile şi dorinţele noastre profunde se vor manifesta mult mai intens. Nu trebuie să fii un expert pentru a programa câmpul cuantic deoarece noi deja facem aceasta din prima clipă de când am devenit conştienţi. Problema e că, deseori această programare conţine prea multă victimizare, frică şi auto-învinovăţire având consecinţe inevitabile. E vremea să ne observăm limitele interioare, şi să facem ceva în această privinţă pentru a ne debarasa de vechile obiceiuri nesănătoase pe care le avem, mai ales în domeniul gândului prin observarea modului în care gândim, şi să purificăm corpul fizic fiind atenţi la ce mâncare consumăm, şi programul de odihnă pe care l-am stabilit atât de greşit pentru a elimina tensiunile fizice. Dacă aceste schimbări au loc atunci ele ne vor conduce spre vremuri mai bune, cred că toată lumea e de acord cu aceasta. Aşa că haideţi să participăm cu partea ce depinde de noi înşine şi nu aşa cum Ramtha spunea deseori că acţionăm precum greierii inconştienţi în loc să fim înţelepţi precum furnicile.

PICTOGRAMELE

Iată calendarul mayaş. O nouă perioadă a catastrofelor trecute. Ştim că ciclul calendarului mayaş se încheie în 2012, ciclul Phoenix al calendarului egiptean se încheie în apropiere de 2012, data precisă nu se cunoaşte, calendarul musulman se încheie în 2076 şi cel evreiesc în 2240. În termeni de perioade istorice, aceste date sunt foarte apropiate între ele. Iată acum imaginea pictogramei ciclului Phoenix al calendarului egiptean, aceasta e imaginea unei podoabe de cap mayaşe care a apărut în iulie 2010 pe colinele de la Sillbury Hill. Noi am adus Pământul la limitele la care ne mai poate susţine cerinţele şi ar trebui să fim conştienţi de aceasta. Aceasta e o pictogramă de la Avebury din iulie 2008 şi dacă studiaţi această reprezentare ea ne arată poziţia planetelor din decembrie 2012. Aceasta e imaginea pictogramei calendarului mayaş din anul 2004 care indică finele celei de-a 4 ere şi începutul celei de-a 5-a, datat August 2004. Purificarea deja se

produce, se produce în lume şi o observăm prin numeroasele schimbări ale mediului şi societăţii, aşadar să fie oare prea târziu pentru a mai evita consecinţele ale acţiunilor noastre greşite din trecut? sau încă nu e prea târziu? Aceasta e poziţia primelor planete din 21 decembrie 2012. precisă, iar aceasta e alta ilustrând aceeaşi perioadă dar într-o reprezentare diferită.

Schimbarea de care avem nevoie noi este de a ne îndrepta spre adevăr şi respect, asta precizează profeţia celor două katun că atitudinea noastră a făcut să ne pierdem credinţa în toate religiile, guverne şi conduceri de orice fel şi prin urmare nu mai există respect pentru adevăr, nu mai există integritate în oameni. Multe tradiţii culturale spun că noi am putea fi cu toţii zei (în sens de potenţialităţi interioare – n.t.) când aceasta se va întâmpla. Iar acele reveniri despre care se vorbeşte atât de des, indiferent că ar fi vorba de a doua venire a lui Cristos, sau a lui Krishna, sau a altoa sau Kukulkán cum spun mayaşii, ei bine nu e vorba de evenimente fizice, sau ceva exterior ci ele sunt realizări personale ce pot fi atinse de către fiecare. A doua venire a lui Cristos este ceva care fie se va întâmpla fie nu se va întâmpla în mine însumi atunci când îmi controlez conştient fiinţa. La fel e situaţia cu sosirea lui Krishna sau Kukulkán sau orice altceva ce ţine pur şi simplu de sistemul tău de credinţe, acesta de fapt a fost menit să fie un proces interior după cum spun ei. Am întâlnit la un moment dat un citat din scrierile lui Albert Einstein care spunea: *„realitatea e doar o iluzie, însă una foarte persistentă”.* Deoarece noi am uitat că realitatea se bazează pe modul în care o observăm, şi spunem cum de el sau ea îndrăzneşte să dea vina pe mine pentru mizeria care am făcut-o? Eu nu am făcut asta! Altcineva mi-a făcut-o. Începutul celei de-a 6-a ere, mi-a motivat alegerea titlului pentru acest DVD şi anume 2012 – 2013 ce a fost aproape o pervertire deoarece era un element în aceasta. Dacă studiaţi istoria acestor pictograme de diverse tipuri ele ne arată evenimente în avans precum comete, de exemplu cea care a lovit planeta Jupiter ce a fost văzută în avans, nu cred că datele calendaristice trebuie luate prea mult în serios, deoarece ele ne spun că dacă ce-a de-a 6 eră va începe în 28 martie 2013 eu mi-aş imagina faptul că aş ţine cont undeva de asta. Vă mulţumesc foarte mult.

BONUS DVD – POVESTEA „PLANETEI” NIBIRU

Nicio discuţie a chestiunii 2012 nu ar fi completă dacă nu am menţiona pe aceea a planetei Nibiru. Am păstrat aceasta ca un epilog

pe acest DVD, un fragment destinat gândirii şi contemplării din motive ce sper că vor deveni clare pentru dvs. Numele Nibiru provine mai ales din scrierile lui Zecharia Sitchin, în mod particular din cartea numită „Cea de-a 12-a planetă" în care el a „postulat" faptul că o planetă gigantică cunoscută sub mai multe nume precum Marduk, Nemesis, Wormwood, Eris sau Nibiru (denumire inventată de Sitchin) folosite şi de alţi autori se presupunea că ar fi trebuit să treacă prin apropierea Pământului la fiecare 3600 ani, după cum ne spune Sitchin, când locuitorii ei sunt capabili să interacţioneze cu oamenii de pe Pământ, dar nu întotdeauna în avantajul lor. Sitchin susţine faptul că aceste fiinţe erau Anunaki din mitologia sumeriană pe care omenirea îi credea a fi zei. El a postulat faptul că luna lui Nibiru a declanşat anumite catastrofe în sistemul nostru solar cu 4 miliarde de ani în urmă.

Cu toate acestea, ideea unei coliziuni potenţiale între Pământ şi Nibiru la începutul sec. 21 nu a venit de la Sitchin ci de la Nancy Lieder care a creat pagina de web Zeta Talk. Ea pretinde că recepţionează mesaje de la extratereştrii din constelaţia Zeta Reticuli şi a anunţat că a fost „împuternicită" de ei să avertizeze oamenii de pe Pământ că un obiect de mari dimensiuni se va năpusti asupra sistemului nostru solar în jurul datei de 27 mai 2003 şi va genera o mare schimbare a axei de rotaţie a Pământului ce va avea consecinţe catastrofice asupra omenirii. În plus, ea a pretins că rotaţia Pământului va înceta timp de „exact" 5, 9 zile şi la o emisiune TV ea a recomandat ca oamenii să-şi lase libere animalele de casă şi că ea s-a pregătit pentru această catastrofă. Atunci când nu s-a întâmplat nimic în luna mai 2003 ea a „mutat" ziua judecăţii pentru data de 21 decembrie 2012, o „tehnică" care ne este deja foarte familiară, din seria lungă a profeţiilor eşuate despre sfârşiturile de lume care pur şi simplu se regăsesc pulverizate peste tot în istoria noastră. Mai recent, „ziua judecăţii" de pe Zeta Talk a fost „stabilită" mai precis prin a fi aliniată cu aceste presupuse „zile ale judecăţii" din calendarul mayaş, „evident" în 21 decembrie 2012. Când a fost observată cometa Halley-Bopp la perifeliu în anul 1997, Nancy Lieder a afirmat atunci, „împuternicită" de către Zetani, că de fapt cometa nu există, chiar dacă Halley-Bopp a fost confirmată şi prezentată ca fiind una dintre cele mai mari şi strălucitoare comete din ultimul secol.

Zecharia Sitchin s-a separat de afirmaţiile lui Nancy Lieder şi în

cartea sa numită „Sfârşitul Zilelor" a afirmat, pe baza propriilor sale „calcule" faptul că ultima trecere a planetei Nibiru prin apropierea Pământului a fost în anul 556 î.Hr., ceea ce ar „însemna" că următoarea apropiere ar putea avea loc aproximativ peste 1.000 ani. Nu e nevoie să spun că asta e deja mult mai departe decât 21 decembrie 2012. Diverse surse care discută despre pretinsele întâlniri cu Nibiru afirmă că ea e doar una din mai multe planete care orbitează în jurul unei stele întunecate numită pitică maronie care are 5 planete mai mici urmate de o a 6-a care e asemănătoare Pământului şi apoi o a 7-a care e planeta Nibiru. Cea asemănătoare cu Pământul ar fi locul de unde au venit anunaki şi toţi acei zei giganţi care ar fi trăit până azi. Nibiru este în mare parte nelocuibilă şi ar fi mai mult o staţie orbitală de război. Atunci când steaua întunecată ajunge la perifeliu, adică s-ar afla la cea mai mică distanţă faţă de Soarele nostru ea s-ar afla la o distanţă de 60 – 70 u.a. (unităţi astronomice). O unitate astronomică este distanţa aproximativă dintre Pământ şi Soare, adică 149 milioane de km. Deci atunci când steaua întunecată este cel mai aproape de Soarele nostru, între 60 – 70 u.a. ei spun că orbita lui Nibiru care e la o distanţă de 60 u.a. de stea ar avea o orbită suficient de alungită încât să treacă prin sistemul nostru solar, „de obicei" prin vecinătatea orbitei lui Jupiter, deşi s-a mai spus că ea variază. Înclinarea orbitei lui Nibiru a fost „calculată" ca fiind de 30 grade faţă de planul eliptic al sistemului nostru solar iar atunci când Nibiru trece prin sistemul nostru solar, ea se roteşte în sens invers faţă de celelalte planete, „uneori" ea face ca planetele din sistemul nostru solar să aşi schimbe poziţia generând un prăpăd de proporţii în acest proces în trecut. Trecerea ei este scurtă şi nu durează mai mult de câteva săptămâni sau luni după care ea dispare din câmpul vizual. E intens colorată în roşu având o coadă de resturi şi e înconjurată de mai multe luni. Nibiru sau lunile sale sunt… vorba vine, „responsabile" de asemenea lovituri în trecut precum distrugerea planetei Namek sau Tima, din acea catastrofă formându-se, pe de o parte centura de asteroizi şi pe de altă parte Pământul care de fapt nu ar fi aparţinut la origini acestui sistem solar. Aceasta a generat o mulţime de cratere şi crevase pe suprafaţa Lunii, şi a altor planete din sistemul nostru solar, precum şi variaţiile înclinărilor axelor de rotaţie şi orbitelor acestora. A mai „provocat" scufundarea Atlantidei şi potopul lui Noe. E o legătură fizică sau fantastică între sistemul nostru solar şi sistemul stelei întunecate,

pitica maronie. Pe măsură ce Nibiru se apropie de interiorul sistemului nostru solar se spune că ea va accelera rapid sub planul eliptic al sistemului nostru solar, trecând prin spatele şi apoi faţa Soarelui până ce va ajunge undeva dedesubtul Soarelui la un unghi de 33 grade înclinare. Ei mai spuncă NASA deja urmăreşte Nibiru cu ajutorul noului telescop SPT montat la Polul Sud. Au mai spus faptul că Nibiru, ar trebui mai întâi să fie vizibilă de toţi oamenii ca un mic obiect roşu spre mijlocul lunii mai 2009. Ea se va deplasa sub orbita Pământului iar până în 2009 singura modalitate de observare ar fi o locaţie sudică de pe Pământ. Au mai spus că până în mai 2011 ea va fi vizibilă cu ochiul liber (dar nu s-a întâmplat n.t.). Până spre finele anului 2012 s-a stipulat faptul că Nibiru va trece prin planul eliptic, va fi văzută ca o stea roşie strălucitoare şi va părea ca un al doilea Soare care se va vedea la fel de mare ca şi Luna. „Evident" că îngrijorările despre o coliziune iminentă vor fi „panoramate", se vor produce cutremure de Pământ şi fenomene meteo extreme, iar promotorii acestor teorii mai susţin că Pământul şi-ar putea opri rotaţia „vreme" de 3 zile, datorită atracţiei gravitaţionale dintre planeta noastră şi Nibiru. Prognozele elaborate de aceste „autorităţi" mai precizează că undeva la jumătatea lui februarie 2013 Pământul va orbita între Nibiru şi Soare. „Consecinţele" vor fi o schimbare a polilor geografici şi o înclinare a axei de rotaţie a planetei. Se vor produce schimbări formidabile, megacutremure, şi tsunami-uri uriaşe le vor precede. Se vor forma noi munţi, lacuri şi râuri şi majoritatea fiinţelor solului şi apelor vor dispărea. Undeva pe la începutul lunii iulie în anul 2014 Nibiru nu va mai influenţa lumea noastră şi se va îndepărta din această zonă a galaxiei. Se „crede" că în interiorul NASA, departamentul de apărare, serviciul naţional militar de informaţii, SETI ŞI CIA „speculează" faptul că două treimi din populaţia Terrei ar putea pieri la următoarea schimbare a axei polilor, „cauzată" de trecerea lui Nibiru. Alte două treimi din cele rămase, care ar supravieţui primei faze, ar urma să moară datorită foamei şi expunerii la radiaţii în numai 6 luni. Multe locuri de pe pământ sunt prezentate ca un **„preambul"** la ceea ce ar putea urma chiar acum. De asemenea există eforturi notabile de a interpreta în mod real datele ştiinţifice în diferite modalităţi pentru a susţine şi „umfla" aceste prezumţii şi s-a „spus" că încă din 1982 NASA ar fi recunoscut posibilitatea existenţei unei planete suplimentare în sistemul nostru solar. Astfel, în 1983 s-a pretins că din acest motiv ei

ar fi lansat un satelit artificial care să transmită imagini în infraroşu pentru a investiga (această teor – n.t.). S-a stipulat că s-ar fi descoperit poziţia unui obiect de mari dimensiuni şi pe primele pagini ale ziarului Washington Post din ajunul anului nou 1983 a fost publicat un rezumat al interviului cu şeful echipei de cercetători de la J.P.L. şi director al Observatorului de pe Muntele Palomar de la Calâech (California Institute of Technology), dr. Gerry Neugebauer. Washington Poste a subliniat, citez: „un *corp ceresc uriaş, probabil la fel de mare ca Jupiter, şi atât de aproape încât părea că face parte din sistemul nostru solar, a fost descoperit în direcţia constelaţiei Orion de un telescop orbital montat pe un satelit artificial american cu explorare în infraroşu. Astronomii nu ştiu dacă e o planetă, cometă gigantică sau o protostea din apropiere care de fapt nu a ajuns suficient de fierbinte pentru a deveni o stea adevărată, o galaxie îndepărtată încă atât de tânără încât ea se află încă în procesul formării de noi stele sau o galaxie atât de mult înconjurată de praf încât lumina stelelor ei nu va trece niciodată în afară".* S-a mai scris în acel articol faptul că, citez, *„cea mai fascinantă explicaţie a acestui corp ceresc misterios care e atât de rece încât nu emite nicio rază de lumină e că ar putea fi o planetă gazoasă gigantică la fel de mare ca Jupiter, situată la o distanţă de 90 miliarde de km de Pământ. În termeni astronomici aceasta înseamnă „foarte aproape", atât de aproape încât ar putea fi vecinul nostru de după planeta Pluto".* Dr. Gerry Neugebauer, şeful echipei de cercetare a formulat o concluzie în decembrie 1983, citez: „tot ceea ce vă pot spune este că nu ştim ceea ce e acel obiect". Toate guvernele ştiu despre cele prezentate (de „ei", n.t.) şi că se pregătesc să facă paşi îndrăzneţi să supravieţuiască sosirii planetei X, cometei, Nibiru, sau ce-o fi pe acolo, cu toate eforturile lor. Ei nu pot spune că toată lumea va fi salvată ci doar cei „merituoşi". Ei au un plan, dar dumneavoastră aveţi vreunul?

Bineînţeles, în ultimul sfert de secol de când a început această observare prin telescopul în infraroşu, a apărut o cantitate considerabilă de informaţie despre acest obiect misterios. Se poate afla mai multe despre aceasta într-o formă accesibilă pe website-ul oficial al NASA. Telescopul în infraroşu al NASA a descoperit până acum aproximativ 350.000 de surse de radiaţii infraroşii în primele 10 luni ale funcţionării acestui telescop în anul 1983, dar absolut niciuna nu era o planetă a unui alt sistem solar aşa că niciuna din ele nu putea fi

Nibiru. Multe din aceste surse IR nu au putut fi identificate înainte iar acesta a fost motivul principal al cercetărilor. Dar primele studii cuprinzătoare au fost urmate începând de atunci cu ajutorul unor instrumente mult mai precise, atât în spaţiu cât şi pe Pământ. Zvonurile despre cea de-a zecea planetă au început cu adevărat în anul 1984 când s-a publicat un articol ştiinţific în revista de astrofizică în care s-a vorbit despre câteva surse de radiaţii IR despre care s-a afirmat că, citez: „nu au duplicate". Cu toate acestea, cercetări ulterioare au arătat că aceste obiecte misterioase erau, de fapt, galaxii situate la mare distanţă, cu excepţia uneia care s-a dovedit a fi un grup de nori infraroşii ai lui Sirius, dar nu s-a descoperit nicio altă planetă cu telescopul în infraroşu al NASA, declaraţie făcută de NASA. Atunci s-a mai pretins faptul că Nibiru se apropia de Pământ dinspre Polul Sud şi că NASA a finanţat construirea unui telescop „tocmai" pentru a o studia. În realitate, telescopul de la Polul Sud a fost finanţat de Fundaţia Naţională de Ştiinţe, nu de către NASA, iar acel telescop nu poate face fotografii deoarece el e un dispozitiv de recepţie a undelor radio şi nu un instrument optic. Pe lângă aceasta, chiar dacă un asemenea obiect s-ar afla dedesubtul Pământului, ar putea fi vizibil din întreaga emisferă sudică. Multe din aşa-zisele fotografii ale aşa-zisei planete Nibiru din apropierea Soarelui, care sunt promovate excesiv pe internet sunt, în realitate, aberaţii fotografice ce provin de la razele Soarelui care se reflectă în interiorul anumitor aparate fotografice, fenomen cunoscut sub numele de „flamă lenticulară" care e o problemă ce deseori se produce uneori atunci când apar acele aşa-numite Globuri („The Orbs") pe care le-am explicat într-un alt DVD: The Orbs, Clues Towards a More Exciting Universe. Nibiru nu este nici Planeta X, sau Eris, iar Planeta X este un termen care în mod normal e folosit de astronomi pentru a desemna un obiect astronomic care se presupune că există dar a cărui existenţă nu a fost confirmată. Atunci când ea este confirmată atunci i se va oferi un nume adecvat. De exemplu, planetei Saturn împreună cu Pluto şi Eris au fost de asemenea, cândva numite „Planeta X". Eris este una din planetele foarte mici din afara graniţelor sistemului nostru solar, iar toate planetele pitici se află pe orbite normale şi niciodată nu se vor apropia de Pământ. Eris e mai mică decât Luna Pământului iar cea mai apropiată distanţă dintre ea şi Pământ e de 6 miliarde km. În mod special nu am introdus această prezentare în partea principală a

DVD-ului deoarece această secţiune a DVD-ului meu are rolul de a ne ghida spre contemplare şi reflectare deoarece indiferent în ce direcţie mergem nu există răspunsuri absolute în legătură cu aceste probleme. Cu toate acestea v-am condus până în acest punct în modul cel mai simplu şi obiectiv cu putinţă. Cele mai importante teme şi argumente disponibile, sunt legate de cei care cred că Nibiru există, şi cu cele ale marii majorităţi a astronomilor profesionişti şi alţii care nu cred că Nibiru există. Întotdeauna vor fi unii ce neagă evidenţa indiferent câte dovezi ar există, considerând totul drept rezultat al unei conspiraţii globale sinistre şi care vor spune că adevăratele dovezi ne sunt ascunse. Ceea ce am făcut eu a fost doar să prezint faptele cu maxima claritate posibilă de care am fost în stare, sper că am făcut aceasta cu suficiente detalii, astfel încât dvs să vă puteţi forma propria opinie. Vestea bună este aceea că nu va mai trebui să aşteptăm prea mult pentru a descoperi cine a avut dreptate. Cunoaşterea înseamnă putere iar înţelegerea înseamnă înţelepciune.

Aşa după cum am spus mai devreme, această parte din DVD a fost concepută în mod special pentru reflectare şi contemplare asupra celor mai importante chestiuni dezbătute şi propuse în acest documentar.

BONUS DVD – POVESTEA ADN-ULUI UMAN

În continuare vom analiza efectul asupra ADN-ului uman produs de către aşa-zisa Centură Fotonică sau radiaţie de la Centrul Galactic, etc. Cele două muchii ale sabiei a catastrofelor fizice versus iluminare spirituală este o temă ce apare deseori în discuţiile despre 2012.

Nr 1: Din partea ştiinţei există o claritate abundentă despre faptul că se întâmplă o serie de lucruri neobişnuite în centrul Căii Lactee şi trei dintre ele pot să ne ofere un motiv de îngrijorare.

a) profesorul Dr. Scott Hyman de la Sweet Briar Collège din Virginia a publicat un articol în ediţia din data de 3 martie 2005 a prestigioasei reviste „Nature”. Articolul său anunţa descoperirea a 5 surse de emisii radio în salve de impulsuri, atunci când au fost analizate unde radio de joasă frecvenţă de la telescopul VLA din Siccoro, New Mexico în anul 2002. Acestea au avut durata de 10 minute fiecare şi s-au manifestat la fiecare 77 minute într-o perioadă de peste 7 ore începând cu data de 21 septembrie până la 1 octombrie 2002. În aparenţă, aceasta era pentru prima dată când au fost detectate vreodată emisii de unde radio din centrul galaxiei noastre,

iar aceasta nu era din motivul că până la acea dată nu ar fi existat alte receptoare care să le detecteze. Nimeni nu a înţeles ce au fost acele semnale cu excepţia astronomilor profesionişti.

b) A doua anomalie, care se manifestă în centrul galaxiei noastre este pusă pe seama emisiei undelor gravitaţionale. În anul 1916 Albert Einstein a postulat existenţa acestor unde pe care le-a numit, citez: „ondulaţii în structura spaţio-temporală". El a sugerat că sunt transportate de o energie numită, citez: „radiaţie gravitaţională". S-a crezut că atunci când undele gravitaţionale ar lovi Pământul, chiar dacă noi nu am sesiza aceasta ar face ca materia fizică să înceapă să intre în vibraţie şi unii oameni bine informaţi cred că asemenea unde ar putea avea legătură cu erupţii vulcanice, cutremure şi tsunami-uri. Atât Calâech cât şi MIT se străduiesc să creeze metode cât mai bune de detectare a acestor unde, ce se crede că ar fi cauza distrugerilor masive sau modificări de fază din Univers. Măsurătorile sunt extrem de complexe datorită influenţei prea mici pe care ele o au asupra senzorului de detecţie din moment ce amplitudinea undelor scade enorm de mult cu pătratul distanţei faţă de sursa de origine.

c) În anul 2005 a fost descoperit un alt fenomen în centrul Căii Lactee de către satelitul european XMM Newton în domeniul razelor X, iar această descoperire a fost prezenţa unei structuri asemenea unei bucle cu o grosime de 20 ani lumină şi uriaşă în lungime, aproape o cincime din diametrul galaxiei. Oamenii de ştiinţă de la Institutul Max Planck pentru fizică extraterestră, de la Universitatea Lester cred că acea buclă produce particule subatomice de înaltă energie. Ca şi când ar fi produse de un generator cosmic. E interesant de comparat aceasta cu imaginea mayaşilor despre lume, că centrul galaxiei pe care ei al numesc Hunab Ku, (care în traducere înseamnă Unic Dumnezeu, n.t.), emite energie şi că viitorul omenirii depinde de ceea ce se întâmplă acolo în Hunab Ku. În al doilea rând, dr. Paul Laviolette a afirmat că radiaţii gamma de înaltă energie au început să bombardeze Pământul, radiaţie ce va creşte nivelul de vibraţie fiecărui atom şi moleculă. Repet, nimeni nu ştie de fapt ce înseamnă aceasta, cu excepţia că e considerat XXX ominuos xxxx. Unii au adoptat o viziune optimistă spunând că aceasta va „ridica" energia „spirituală" a materiei, sistemul solar va fi „translatat" într-o dimensiune superioară, fapt care va pregăti calea pentru o eră de aur spirituală.

Nr. 2 în general este acceptat faptul că majoritatea galaxiilor au

găuri negre în centrul lor. În esenţă, ele sunt câmpuri gravitaţionale care atrag şi consumă energie şi materie pe o scară imensă. Când are loc această consumare gaura neagră emite radiaţii puternice.

Nr. 3 Teoria centurii fotonice este astăzi foarte cunoscută în anumite grupuri. Ea susţine ideea că o concentrare imensă de fotoni, care sunt cele mai mici unităţi de lumină sau radiaţie electromagnetică pe care o putem măsura, se deplasează prin spaţiu. Dar nu există nicio dovadă fizică care să arate că centura fotonică există cu adevărat. Dar unii dintre promotorii acesteia a afirmat că: „de fapt e vorba de o energie spirituală care nu poate fi detectată de ştiinţă în stadiul actual de dezvoltare". Se spune despre centura fotonică că în prezent s-ar afla în vecinătatea Pleiadelor dar s-a sugerat că se va apropia de Pământ în anul 2012. Cei care cred că există un astfel de fenomen, ne spun că el va avea un efect pozitiv asupra dezvoltării noastre spirituale, precum şi impact negativ asupra tehnologiei şi climei. Pleiadele sunt deseori cunoscute sub numele „Cele 7 surori" datorită celor 7 sori strălucitori care pot fi observaţi noaptea pe cer. În realitate, Pleiadele sunt o constelaţie de circa 500 de stele, majoritatea din ele neputând fi văzute cu ochiul liber. Oamenii de ştiinţă ne spun în termeni cosmologici că aceste stele sunt foarte tinere, deci ard la temperaturi foarte mari, motiv pentru care lumina cu frecvenţă mai mare ce vine de acolo ne apare ca fiind de culoare albastră, în spectrul vizibil. Pleiadele se deplasează în prezent printr-un nor imens de praf, lucru verificat ştiinţific, o colecţie interstelară de materie şi gaze, numită nebuloasă. Particulele de praf reflectă lumina acestor stele albastre creând iluzia unui halou sau a unei centuri albastre de radiaţie, ce se vede în jurul celor „7 surori". Nu ştiu dacă acesta e locul din care a venit ideea unei centuri fotonice. Teoria centurii fotonice a postulat faptul că energia ei, de fapt, s-ar presupune că vine din alte dimensiuni ale existenţei şi că ne va conduce spre o renaştere spirituală pe întreg cuprinsul planetei. În timpul trecerii centurii fotonice, Pământul va avea experienţa a 3 zile de întuneric. Centura fotonică va excita atomii şi moleculele aici pe Pământ, iar aceasta în cele din urmă va avea drept consecinţă naşterea unei ere de aur de realizare spirituală. Ni s-a mai spus că cei care nu vor „dori" să „li se ridice" frecvenţele de „vibraţie", se vor „descoperi" într-o dimensiune inferioară a Universului care se va „potrivi" cu nivelul lor de dezvoltare spirituală.

CONCLUZII

Eu unul sunt foarte sceptic în legătură cu orice sistem al unei iluminări automate şi oricine trebuie să fie la fel de sceptic atunci când se spune că mai multe planuri vor aduce o aşa-zisă ascensiune, fără a acorda nicio atenţie asupra începutului unei înţelegeri a ceea ce ar putea să însemne o ascensiune.

Cu toţii am crescut cu instinctul recompensei în societate şi cultură. Nouă ne place să gândim şi să sperăm că probabil există pe „undeva" un „dispozitiv", o „licoare", „pulbere", sau o simplă tehnică care ne vor aduce o transformare rapidă, fără a ne cultiva prea mult voinţa, sau perseverenţa din partea noastră. Evident, o asemenea credinţă este o iluzie. Ceea ce ne place să numim evoluţie spirituală este ceva absolut personal precum este a servi propriul mic dejun. NICIO PERSOANĂ SAU LUCRU NU O POATE FACE ÎN LOCUL NOSTRU.

Cred că e oportun să vorbesc despre sugestia conform căreia ADN-ul poate fi afectat fie de frecvenţa radiaţiei din centrul galaxiei, fie a oricărei alte surse. Toate cele despre care s-a vorbit am ajuns să aflăm recent faptul că ADN-ul fiinţelor chiar poate fi modificat prin expunerea lor la radiaţii de anumite frecvenţe. Aceasta desigur, deschide o cutie uriaşă a Pandorei, o discuţie asupra ceea ce este ADN-ul cu adevărat, până la ceea ce este Viaţa cu adevărat, şi în primul rând, cum de a ajuns pe această planetă. Această cunoaştere a impactului radiaţiilor de o anumită frecvenţă asupra ADN-ului nostru înseamnă că nu mai e posibil să privim pur şi simplu ADN-ul nostru ca pe un fenomen biochimic, un fel de moleculă fizică. Chestiunea care trebuie adresată e, dacă există o cale fundamentală prin care radiaţia de o anumită frecvenţă creează legături în materia fizică formând o moleculă. Acesta e un tipar prin care realitatea fizică se structurează în forme ce depind de frecvenţe.

BONUS DVD – STRUCTURI FOTONICE DETERMINISTE

În august 2007, s-a relatat într-o întrunire internaţională a Academiei de Ştiinţe Rusă, Institutul Max Planck, şi Universitatea din Sydney (Australia), au descoperit că praful galactic poate forma instantaneu spirale simple sau duble şi acea substanţă anorganică de fapt posedă memorie şi capacitatea de a se autoreplica asemenea ADN-ului nostru.

O gândire analogă asupra vieţii extraterestre posibile a fost asumată de Consiliul Naţional de Cercetare, un corp de consiliere al guvernului SUA. El spune că NASA ar trebui să înceapă o căutare a ceea

ce e descris ca „viaţă neobişnuită" precum organisme cărora le lipseşte ADN-ul sau alte molecule găsite în viaţa terestră şi probabil descoperirea a ceea ce e cu adevărat fundamental în toate organismele vii nu e ADN-ul, ci spirala ce se află la baza tuturor formelor de viaţă.

Dr. Ignacio Ochoa Pacheco a condus o serie de experimente care au atras atenţia foarte mult în toată lumea. El a luat un container închis ermetic, foarte bine sterilizat, astfel încât să nu existe niciun fel de microorganism viu în interior după care a pus numai apă distilată şi nisip, totul fiind complet sterilizat şi ermetic închis. În experimentul său în interiorul containerului s-a format ADN atunci când a fost expus conştiinţei observatorului. Acel ADN se putea manifesta în acel container numai sub influenţa unei radiaţii de o anumită frecvenţă. Nu era posibil niciun fel de contact fizic. Experimente la fel de renumite ale dr. Saigen Changen au transferat cu succes, prin unde electromagnetice, unele din caracteristicile grâului asupra unor seminţe de porumb pentru a crea cu succes o plantă cu caracteristici mixte de grâu şi porumb. Acele caracteristici le-a transmis mai departe altor generaţii. Utilizând o tehnologie asemănătoare, el a supus 500 de ouă de găină la radiaţiile de mică putere ale unui generator de microunde, care au fost modulate cu semnalul ADN-ului preluat de la **o raţă.** Nu erau suficient de intense pentru a-i face vreun rău dar au fost suficient de intense pentru a-i pune în „vibraţie" ADN-ul. Din cele 500 ouă de găină 480 s-au clocit şi majoritatea puilor de găină care au ieşit din ouă au avut caracteristici de raţă precum labe de raţă, cap în forma celui de raţă, şi o altă poziţie a ochilor. Într-un experiment asemănător cercetătorul rus dr. Peter Gariaev, considerat deseori ca fiind părintele geneticii ondulatorii a utilizat o rază laser pe o salamandră, pentru a culege informaţia tiparului moleculei de ADN-ul şi a o transmite ulterior epigenetic asupra ouălor unei broaşte influenţându-le ADN-ul. El ar fi produs cu succes mormoloci cu caracteristici încrucişate de broască şi salamandră. Laserul a cules informaţia ondulatorie a ADN-ului salamandrei şi a transferat-o ADN-ului din ouăle de broască.

Recente descoperiri în astrofizică au arătat că din centrul galaxiilor sunt emise microunde de mare intensitate şi că aceşti nori energetici se deplasează dinspre centru spre periferie. Aceste câmpuri energetice galactice par a avea suficiente cuante de informaţie energetică provenind de la galaxia însăşi pentru a reprograma ADN-ul tuturor fiinţelor vii de pe Pământ. Dat fiind faptul că majoritatea

ADN-ului pe care ai avem a fost clasificat ca „balast”, de curentul oficial al ştiinţei, e posibil ca acest ADN ar putea fi transformat printr-o emisie de energie de la centrul galaxiei. Desigur nu e doar un simplu vis. Mai departe, pentru a numi acea transformare, citez: „evoluţie spirituală”, aceasta ne aruncă înapoi la vechea dihotomie dintre fizic şi spiritual prin care ceea ce există cu adevărat este un singur lung continuum a cărui stare joasă de energie o numim în mod obişnuit „fizică” şi la a cărui stare de energie înaltă ne referim formal prin „spirituală”. Pentru convenienţa discuţiilor de zi cu zi am putea continua utilizarea acestor termeni, ceea ce ar fi în regulă câtă vreme suntem conştienţi de limitările lor.

CONCLUZII

Dar probabil cel mai bun lucru ce ar putea fi realizat prin intermediul fluxurilor energetice, indiferent că e vorba de cele din centrul galaxiei sau ale centurii fotonice dacă acestea ar fi reale, nu poate avea loc decât în lumea fizică într-o formă ce ne permite o ambunătăţire a ADN-ului ce ar putea ulterior favoriza o creştere a activităţii cerebrale de exemplu obţinând un indice de inteligenţă ambunătăţit printre alte efecte. S-a arătat faptul că în ultimii 100 ani, media I.O.-ului populaţiei umane a crescut cu 10 unităţi la fiecare 10 ani. Dar cauzele acestui fenomen sunt încă necunoscute. Probabil că sunt legate de radiaţiile galactice, dar cu toate acestea calităţile spirituale tradiţionale precum înţelepciune, toleranţa, înţelegerea reală a potenţialelor umane şi tehnicile de a le realiza practic încă mai trebuie dezvoltate spre o concentrare necesară accesării acelor energii de „înaltă frecvenţă” precum şi stările şi calităţile ce le corespund pe care noi le descriem ca fiind „spirituale”. Nicio centură fotonică, şi nicio radiaţie de la vreun centru galactic oricât de puternice şi fizice ar fi ele nu ar putea niciodată să facă ceva de-aşa natură încât să ne trezim a doua zi dimineaţă cu marile realizări spirituale ale maeştrilor noştri. Pentru a ne menţine fermi în faţa acestor poveşti din istoria noastră s-ar impune să fim receptivi, realişti, responsabili, dar mai mult decât orice, să fim bine informaţi. Cea mai mare parte a informaţiei care circulă e exagerată şi irelevant, dar mai rău de atât e că nu ne ajută cu nimic în a ne pregăti pentru ceea ce pare a fi, după toate standardele, un moment de răscruce în istoria omenirii. Planeta noastră deja trece prin schimbări rapide şi fără precedent în termeni de climă şi dezastre naturale. Aceste schimbări aparent haotice la nivelul Soarelui deja

produc efecte notabile asupra tuturor planetelor din sistemul solar. Dacă emisiile de energie din centrul galaxiei se dovedesc a fi importante noi nu putem şti cu certitudine ce efect vor avea asupra Terrei, benefice sau nu, dar avem nevoie să fim pregătiţi. În aceeaşi măsură noi nu ştim ce alte lucruri neaşteptate ar putea avea loc precum potenţială coliziune cu un asteroid. Următoarea apariţie a unui asteroid având un diametru mai mic decât al Pământului ar putea fi foarte aproape, de exemplu în jurul anului 2029 conform unor calcule dar asta e departe de a fi o ştiinţă exactă şi cine ştie ce ar mai putea veni din spaţiul neexplorat. Noi am devenit fanatici în a vorbi despre armonie şi ordine a unui Univers conceput să fie armonios dar confundăm formele exterioare cu ceea ce înseamnă stabilitate naturală pe o perioadă foarte extinsă de timp ce pare a fi rezultatul unui Design Inteligent a unei surse. E vorba de două lucruri complet diferite. Într-o mare măsură, Universul în imensitatea sa se află într-o stare foarte dezordonată, iar traiul aici pe Pământ, o casă fragilă, e departe de a putea afirma că totul e foarte bine, că viitorul va continua să se deruleze precum ceea ce ştim din trecut şi că nimic din ceea ce ar putea fi periculos pe scară globală nu se va manifesta vreodată. Pur şi simplu încă nu am apucat să existăm de suficient de mult timp pentru a afla aceasta. Dincolo de orice, ceea ce ar trebui să evităm prin toate eforturile este frica şi teama sau mai rău, căderea noastră într-o totală lipsă de încredere deoarece deja credem că nu putem face nimic în legătură cu aceasta sau să ne punem speranţele noastre de supravieţuire în „mâna" unor entităţi supranaturale iluzorii, care nu sunt genul de fiinţe ce ar putea fi comparate cu „Creatorul Universului". Este mult mai precis a vorbi despre Dumnezeu prin intermediul unui verb decât al unei persoane. El nu e un bătrân cu barbă lungă ce stă pe nori, ci o sursă a întregii existenţe, o energie oscilantă care se manifestă în esenţa oricăror lucruri de care suntem conştienţi. Aceasta e o „entitate" extrem extrem de diferită de una care ar interveni şi ar răspunde la rugăciunile noastre de a ne salva. Lucrul ciudat e următorul: chiar dacă chestiunile problematice despre care am vorbit în această prezentare nu sunt încă de domeniul trecutului, eu le-am inclus pe acest bonus DVD din motive de reflectare şi contemplare care e cel mai important lucru pe care ai avem de făcut. Chiar dacă niciuna din aceste chestiuni stringente nu se va manifesta, fără nicio îndoială, efortul pregătirii noastre în a pune în echilibru

structurile noastre mentale, biologice şi subtile în beneficiul familiei, şi prietenilor noştri, deja ne propulsează spre un moment al schimbărilor în noi înşine. Cel mai notabil rezultat al acestui efort este acela că vom fi foarte bine echipaţi pentru a trăi în indiferent ce vremuri ni se arată. Strămoşii noştri, oamenii şi protooamenii au trecut prin toate acestea sau chiar mult mai rău (şi au supraieţuit ca spre – n.t.). Dacă suntem înţelepţi şi noi vom trece şi vom supravieţui. Înţelegerea înseamnă înţelepciune şi cunoaşterea înseamnă putere.

ÎNTREBĂRI ŞI RĂSPUNSURI

— Poate aveţi câteva întrebări, dar nu vă pot garanta că voi avea şi răspunsurile însă voi încerca să vă spun ceea ce ştiu.

— Aş dori să ne povestiţi despre tot ceea ce ştiţi în legătură cu pictogramele care pe mine mă fascinează, cine şi cum?... de unde provin? dacă aveţi vreun gând, o idee? Mi-ar plăcea să aud părerea dumneavoastră.

— Există mult mai multe puncte de vedere asupra a ceea ce sunt pictogramele, cine şi cum le face, decât aş putea eu să ştiu. E clar că nu ştiu, le spuneam prietenilor mei de aici, din rândurile din faţă, că în urmă cu câţiva ani am avut ocazia de a vizita colinele Sillbury din Whiltshire unde s-au fotografiat multe din cele ce au fost prezentate azi, şi este cu siguranţă o experienţă uimitoare dar eu unul nu ştiu cine creează pictogramele, dar „ei" cu siguranţă ştiu ce fac. Deoarece simboluri precum acesta, care prezic lucruri ce ulterior s-au întâmplat precum impactul cometei cu Jupiter, toate s-au dovedit a fi extrem de precise şi toate au fost create într-un interval de timp de aproximativ 30 secunde. De aceea vă spuneam că nu ştiu cine le face, dar evident că fac o treabă bună, oricine ar fi ei. Acesta nu e un răspuns foarte bun dar e tot ceea ştiu (despre acest subiect n.t.).

— Există multe zvonuri despre profeţii, printre care şi acela că „sfârşitul vremurilor" ar avea legătură mai mult cu autodistrugerea religiei monoteiste decât orice altceva şi cele mai terifiante viziuni provin de la monoteişti.

— Da, absolut! Aveţi perfectă dreptate. Ultimul meu DVD despre suferinţă pomeneşte exact despre acest lucru. Dacă priviţi cu atenţie la dovezile clare din lume puteţi vedea o cantitate uriaşă de suferinţă inutilă pe o scară monumentală. Dacă ţineţi cont de numărul celor ucişi în războaie, din perioada secolului 20, şi aici e vorba de fiinţe umane şi comparaţi acum cu numărul celor care au murit în dezastre naturale.

Războaiele au ucis între 300 şi 400 milioane de oameni doar în acest secol, iar mai apoi religiile monoteiste au adunat argumente nefondate pentru a susţine imaginea unui Dumnezeu iubitor, atotputernic, atotştiutor, dar atunci când apar evenimente negative o asemenea viziune nu mai poate fi susţinută, dar ei nu vor admite aceasta. Cu siguranţă, viziunea religiilor monoteiste este singura şi cea mai mare barieră în faţa înţelegerii corecte a divinului din interior, şi până aceasta nu va dispărea de tot marea majoritate a populaţiei nu va fi capabilă să depăşească bariera şi foarte rar oamenii reuşesc asta, deoarece acest lucru a pătruns cumva până la nivelul ADN-ului şi ne este inoculat prin spălarea creierului încă din copilărie. Aceasta e o operaţiune fizică mai degrabă decât una de schimbare a unor idei ale minţii, deoarece aceste gânduri s-au concretizat într-o formă fizică în fiinţa noastră, aşa că eu cred că aveţi perfectă dreptate şi evident că această tranziţie va fi aşa cum spuneţi în mare parte. Mulţi oameni au devenit atei, precum Nietzsche care e un exemplu grăitor în acest sens, în a fi ateu… însă în societatea modernă ateii sunt mai „cu picioarele pe Pământ", mai delicaţi şi mai agreabili decât Nietzsche, precum Christopher Hitchens şi Richard Dawkins. Ei nu reacţionează la Dumnezeu, ci la imaginea lui Dumnezeu portretizată de religie, care e atât de bizară, aşa că aceasta e tragedia oamenilor care resping aceste imagini care sunt absolut şi complet incredibile. Pericolul e acela de a arunca copilul împreună cu apa de baie. Doar pentru că nu există un Dumnezeu „undeva sus acolo", care „are grijă" de tot Universul de la cea mai mică particulă de praf până la galaxii precum Calea Lactee, un concept de altfel formidabil, nu înseamnă că nu există o Forţă creatoare în Univers, iar dacă nu există atunci suntem pierduţi deoarece la nivel fizic nu suntem importanţi. Ne gândim la măreţia din noi înşine şi la alte nivele ale existenţei care se ascund chiar înăuntrul nostru, nivele pe care le putem accesa numai dacă reuşim să înţelegem într-o anumită formă sau cale ceea ce vine prin noi. Eu personal cred că cuvântul Dumnezeu nu poate fi reabilitat deoarece s-au acumulat atât de multe „bagaje", deci aveţi absolută dreptate, până când religiile monoteiste nu sunt îndepărtate nu va fi nicio speranţă la scară extinsă pentru ca oamenii să îşi revină.

— În ultima perioadă un cercetător, care a scris o carte despre 2012, menţionează existenţa unui nor de energie interstelară în care intrăm. Aveţi

9.9 0 9

vreo informaţie în ceea ce priveşte această menţiune?

— Există foarte multă informaţie despre aceasta care spune că atunci când va avea loc această aliniere cu centrul galactic, sau cu norii întunecaţi sau cu falia galactică atunci se va produce o deschidere spre această energie care vine de la gaura neagră din centrul galaxiei şi cred că ar putea fi din aceeaşi sursă de informare, care spune că energia majoritară a unui nor insterstelar vine spre noi, dar de fapt nimeni nu ştie mare lucru despre aceasta. Aşa cum de fapt nu se cunosc detalii foarte multe despre ciclurile şi petele solare, şi cum generează diverse lucruri. Toate acestea se află într-o stare de cercetare incipientă. Însă există un lucru faţă de care trebuie să fim vigilenţi, anume sentimentul că ceva din afară va face totul pentru noi, că trebuie să existe o pulbere magică, o licoare, o maşinărie sau ceva care va face totul pentru noi. Foarte mulţi oameni vorbesc despre 2012 ca şi când am trece printr-un proces de înălţare spirituală, dar ştim cu toţii că un astfel de proces nu e ceva ce poate fi făcut de altcineva pentru tine, la fel cum altcineva nu poate să servească micul dejun în locul tău. Este ceva inevitabil personal. Aşa că eu sunt sceptic în legătură cu norii energetici, adică mi-ar plăcea şi mie să vină un nor de energie şi să ne facă pe toţi sfinţi. Dar eu cred că de fapt amestecăm mere cu portocale pe o scară extinsă, dacă credem că Ceva va veni să o facă în locul nostru. Poate ar ajuta, dar eu nu ştiu, şi nici Lawrence Joseph sau oricine altcineva care a scris despre asta, din păcate nu ştie.

— Ştim că există articole publicate în anii ’80, care ne spun că s-a descoperit o… sursă mare în spaţiul cosmic care se îndreaptă spre noi…

— Oh, o planetă?

— Planeta X, Marduk, Nemesis, Wormwood, i-au fost atribuite multe nume, nu aţi spus nimic despre aceasta.

— Aşa este!… Ideea a apărut prima dată în circulaţie atunci când Zecharia Sitchin a publicat cartea sa despre cea de-a 12-a planetă, „Cronicile pământului”, e vorba de o serie de cărţi „în care a susţinut ideea că documentele sumeriene, evident el a descoperit documente care aveau legătură cu această planetă care va intersecta orbita sistemului solar, de la o distanţă foarte mare în spaţiu, având o orbită eliptică uriaşă care intersectează orbita sistemului solar la fiecare 3600 ani. Există multe dovezi că au avut loc numeroase catastrofe în

sistemul solar, de exemplu centura de asteroizi e o colecţie imensă de resturi care sunt rămăşiţele unei coliziuni catastrofice undeva. Aşa că unii sumerieni au crezut că aceasta s-ar fi datorat coliziunii cu planeta Nibiru, Planeta X, Wormwood, sau oricum aţi vrea să o numiţi. Motivul pentru care nu am spus nimic despre Planeta X este că nu ştiu care sunt faptele reale. Ascultând seria de conferinţe ale unui fost ofiţer al serviciului de informaţii, cred că numele lui era John O'Rourke, vă amintiţi cumva? În care spunea că Planeta X a fost acolo şi că s-a apropiat de Pământ din direcţia Polului Sud şi de aceea nu a fost vizibilă dar eu cred că e pură ficţiune, adică cineva trebuie să o fi observat indiferent unde s-ar găsi, există o mulţime de observatoare la Polul Sud, deci fie e o conspiraţie colosală care ne ascunde aceste fapte, ceea ce e plauzibil, fie nu e real sau cel puţin nu se întâmplă în acest moment, deşi am văzut imagini filmate de la observatorul solar SOHO, care arată prezenţa unui obiect orbitând în jurul Soarelui sau se află în drumul Soarelui nu de multă vreme, care e foarte ciudat şi nu e una din planetele care orbitează cu regularitate pe acolo. Îmi imaginez că dacă acolo s-ar afla Planeta Nibiru, sau X, atunci deja de pe acum ar trebui să producă efecte, nu doar în 2012 şi ar trebui să fie vizibilă, chiar şi dacă ar fi vorba de o stea „pitică maronie" sau poate există şi alte explicaţii. Dar asta e tot ceea ce ştiu despre subiect. Eu cred că pericolele sunt mult mai reale din partea altor surse, omul care a vorbit a spus că de fapt 2012 e o diversiune pentru a focaliza atenţia lumii asupra unui pericol imaginar despre care evident că nu vom şti nimic decât în al II-lea ceas, între timp criza se va manifesta înainte de 2012 şi nimeni nu va fi pregătit, aşa că nimeni nu va intra în panică şi nu va deranja guvernele lumii cu revolte şi alte chestii. Aşa că eu nu ştiu. Există menţiuni clare în arhivele istorice babiloniene şi sumeriene care vorbesc despre ceva catastrofic, prin care s-a format centura de asteroizi dar nu ştiu ce puncte comune au aceste două idei. Intenţia mea în această prezentare a fost de a nu ne focaliza strict asupra anului 2012, în sensul că nimic din cele discutate nu s-ar putea petrece mai devreme. Dimpotrivă oricare din lucrurile menţionate mai devreme se poate întâmpla în orice moment.

— Aş vrea să vă mulţumesc pentru faptul că aţi făcut acea descriere în analogie cu naşterea unui copil care în primele momente ţipă şi e sânge peste tot în jur, după care totul se linişteşte, aşa cum se întâmplă la o naştere reală, şi a fost

copleşitor pentru mine şi apreciez foarte mult, iar celălalt lucru, despre profeţii care înseamnă ceva mai mult, e minunat să fie transmise tocmai în scopul ca să nu se adeverească, iar ceea ce ar putea fi rău să fie schimbat, apreciez foarte mult ce ne-aţi ampărtăşit şi voiam să vă mulţumesc pentru munca dumneavoastră.

— Mulţumesc şi eu! Dacă înţelegem faptul că timpul se derulează în paralel, deseori ne gândim că timpul e liniar, ca şi când ai avea o casetă şi ai vrea să asculţi de la piesa nr. 5 atunci apeşi butonul „derulare înainte" ca să treacă de primele 4 piese, iar dacă vrei să ajungi la piesa nr. 2 atunci trebuie să apeşi „derulare înapoi", dar nu aşa funcţionează timpul ci e mai degrabă ca în situaţia CD-urilor sau DVD-urilor în care poţi accesa orice piesă instantaneu, aşa că orice schimbare, indiferent cât de umilă ar putea fi, ea se desăvârşeşte printr-un salt înspre ceva „paralel" şi mulţi oameni sunt deranjaţi de implicaţiile pe care le-ar putea avea deoarece se referă la ceea ce spunea Albert Einstein că ***realitatea e doar o iluzie, e holografică, şi e extrem de sensibilă la puterea gândului.*** Acesta e lucrul de care încă nu suntem conştienţi indiferent de câte ori ni s-a spus, dar acesta e modul prin care au loc schimbările şi anume printr-un salt în ceva „paralel" care se derulează simultan cu ceea ce trăim acum. Noi facem aceasta tot timpul. Toată lumea face asta, până şi un beţiv de pe un pod la fel de mult ca un om de ştiinţă sau mistic, cu excepţia maeştrilor care o fac într-un mod superb deoarece focalizarea lor asupra a ceea ce fac este mult mai profundă, dar e acelaşi proces. Toată lumea face aceasta.

— Aţi mai spus că, după ce toate acestea se vor întâmpla, o mulţime de oameni vor fi ca într-o lume descrisă de cântecul african „Kumbaya", toată lumea ţinându-se de mâini şi cred că se leagă de cealaltă întrebare, în ce fel vor afecta aceste schimbări (dacă vor avea loc) felul de a funcţiona al minţii oamenilor din prezent?

— Dacă totul ar fi ca în „Kumbaya" atunci aş alerga în direcţia opusă. Atunci când vorbim despre era de aur sau a iluminării, eu nu cred că ea se referă la faptul că toată lumea ar începe să se ambrăţişeze şi să se sărute continuu, asta e mai mult o viziune creştină, ci ea se referă la o stare de lucruri foarte diferită, subtilă, standardele noastre s-ar schimba, şi toate paradigmele vechi care ne-au ţinut în limitare vor dispărea. Ştiţi ce greu e să ai de-a face cu oameni care se simt

continuu în nesiguranţă? Ei simt că cineva ai atacă la orice mişcare, orice le-ai spune ei se vor simţi ofensaţi şi manifestă aceste stări în viaţa lor trăind la nesfârşit în propria închisoare. Deci la asta mă refer atunci când spun că toate acestea vor dispărea, toate aceste capcane pe care ni le-am pregătit pentru noi înşine şi care ne fac viaţa atât de grea, acestea vor fi îndepărtate. Dar ele nu vor fi într-un sentimentalism ieftin dinamic de genul sărutări.

— Eu cred că aici în Statele Unite doar extremiştii au aceste idei, că numai ei au dreptate şi toţi ceilalţi greşesc, şi au nevoie să ai de-a la o parte pe ceilalţi pentru a dovedi cât de „mult" au dreptate. Credeţi că aceste schimbări ai vor influenţa şi pe ei?

— Da!

— Deoarece nu au nimic în prezent.

— În mod categoric vor fi influenţaţi. Cred că acesta e una din căile prin care vor trebui să se pregătească în cazul în care aceste lucruri s-ar întâmpla, şi e chiar foarte probabil să se întâmple. Haideţi să luăm un exemplu, când înţelepţii vârstnici mayaşi au vorbit despre acestea cu câţiva ani în urmă, adică 30 de zile de întuneric complet? când nimic nu o să funcţioneze, nu vom avea electricitate, ce efect credeţi că va avea aceasta asupra oamenilor care vor să ai controleze sau elimine pe alţii, aşi vor pierde minţile sau vor muri de frică. Eu cred că indiferent ce s-ar întâmpla nu ar fi neapărat 30 de zile de întuneric sau altele, ci eu cred că întreaga gamă de evenimente vor trebui suportate. Dacă se vor întâmpla toate acestea va fi astfel încât ai vor şterge de pe Pământ pe aceşti oameni. Conştiinţa lor e atât de limitată şi ei sunt atât de egocentrişti încât nu vor fi capabili să supravieţiuască.

— Înţeleg, mulţumesc!

— Ei nu vor putea trece mai departe.

— Ar putea fi, precum a ne îndrepta spre centrul unui magnet.

— Da, şi nu vom mai trăi în polaritate, „balansându-ne" de la o extremă la alta, ci vom fi exact în centru.

— Eu îmi aduc aminte că se spunea că e vorba de 30 de ore şi nu 30 de zile.

— Ah, da. Îmi cer scuze, da, e vorba de 30 ore… relaxaţi-vă.

— Da, 30 de ore va fi suficient.

— Acesta este motivul pentru care suntem aici, este ca să ne

pregătim noi înşine conştiinţa să fie îndeajuns de schimbată, de deschisă, să ajungă la acea frecvenţă la fel ca cea a frecvenţei viitorului; îmi aminteşte de ce spuneaţi, despre aceste fiinţe, nelegate de timp şi care nu au o anumită imagine, ne vom schimba şi noi dar nu îmi pot imagina cum; pot doar să mă întreb cum va fi, puteţi să ne spuneţi dvs cum va fi această nouă eră care vine, faţete ale ei, cu noi vibrând în mod diferit

— Eu nu cred că o mare parte din ei vor fi lăsaţi deoparte în mod automat, dar cred că ne-am adunat aici pentru a face ceea ce deja am pomenit în răspunsul la întrebarea domnului de acolo, şi aceasta e că noi trebuie să eliminăm efectele acestor lucruri care au rămas în fiinţele noastre.

— Vă aduceţi aminte că Ramtha spunea recent faptul că fiecare în viaţa sa particulară trebuie să aleagă un anumit curs al acţiunilor, dar dacă nu ai rezolvat aceasta în acea viaţă, atunci în următoarea viaţă acea situaţie nu mai e la alegere ci este ceea ce ai devenit tu. Aşa că eu cred că noi trebuie să facem faţă la ceea ce am devenit până acum. Totul în noi îndeplineşte o anumită funcţie cu care poate interacţiona oricine. Aşa cum menţionam zilele trecute despre căsnicie şi spuneam că în principal acesta e „serviciul" pe care soţul şi soţia şi-l oferă unul altuia când o anumită parte a „bagajului" pe care ai „cărăm" în spate de atât de mult timp, de atâtea vieţi, este acum îngropat atât de adânc în mine şi dumneavoastră, încât nu avem speranţă de a ni-l observa în noi înşine, dar suntem sensibili exact la aceleaşi lucruri dar numai la alţii. Acesta e lucrul care ne trage în jos, iar motivul este pentru că aceasta e cea mai mare problemă pe care o avem noi. Bineînţeles că nici nu visăm la aşa ceva aşa că în loc să interacţionăm cu oamenii de fapt ne pomenim că ne calcă pe nervi în legătură cu ceva şi atunci ne gândim „cum poate fi atât de iraţional? de nesuferit, de egoist". În realitate ne face un serviciu şi cu cât mai devreme pot accepta că e în mine cu atât mai repede îmi va influenţa viaţa mai puţin deoarece nu vom mai avea „magnetismul" care menţinea situaţia nerezolvată.

— Deci ceea ce ar trebui să facem nu e o chestiune apropo de ceea ce spunea domnul de aici, nu e o problemă de a-ţi schimba ideile cu altele mai profunde şi iluminatorii, ci trebuie curăţit „gunoiul" ce s-a implementat până în ADN-ul meu, e atât de grav dar exact asta s-a întâmplat. De aceea suntem aici, de aceea ne pregătim, în aceasta

constă cea mai bună pregătire de fapt. Dacă un cataclism ne „așteaptă" după colț, atunci cea mai bună pregătire e de a curăți „mizeria" pentru a încerca să pătrundem într-o stare mai echilibrată. Atunci veți fi mult mai fericiți, eu sunt mult mai puternic, dar propria noastră voință de a ne schimba e creată cel mai mult de o himeră (atașament) pe care o menținem din trecut și nu o lăsăm să plece. În niciun caz nu o lăsăm să plece, preferăm să revenim la scutece.

— Aș vrea doar să adaug la ceea ce ați vorbit faptul că în ziua în care ne-ați vorbit despre Maria Magdalena, Iisus și maeștri și ne-ați vorbit despre Toma și cum trăia acele învățături și ai aducea și pe alții la starea Prezentului, deoarece alții le spuneau să nu facă asta, ce am înțeles din aceasta puțin mai târziu era că tocmai am înțeles deși ne fusese spus de mai demult că nu I s-ar fi întâmplat lui Toma dacă ar fi avut prezență în crearea realității zilnice, dacă ar fi extras viitorul, ar fi avut clarviziune înainte de a muri. Am înțeles că dacă avea un har, aceasta nu înseamnă că automat le avea pe toate celelalte, care conduce la ideea ca a nu fi pregătit sau pretinzi a fi maestru presupune să ai deschidere în ambele lumi în același timp. Și trecerea prin stadii nu este automată pentru toți oamenii dacă nu știi cum să faci această muncă și să înțelegi că avem creierele ca niște computere pe care să le programăm și să ne schimbăm genetica întregului sistem care suntem, această minunată entitate multidimensională ăți vei amblânzii cu adevărat propriul armăsr care este acest corp fizic de acum, nu se petrece automat

— Din acest motiv sunt atât de potrivnic ideii conform căreia oricare din acești nori galactici să „facă" treaba în locul nostru. Asta înseamnă o și mai mare renunțare la puterea ta interioară, asta nu e ceva ce să poată fi realizat de aceea nu vorbim despre CEVA care să facă treaba în locul nostru, ci despre inevitabil personal, al meu și nimeni altcineva nu o poate face, nicio mașină, pulbere, licoare, nimic nici măcar maestru, nimeni altcineva, ci trebuie să fie individual. Aceasta e o „bătălie" câștigată în fiecare zi, una azi, o alta mâine, este ca și cum ar fi îndepărtat un strat după altul și în stadiul final ești pe cont propriu

— Aș putea să mai adaug încă ceva? de asemenea am folosit mai mult iertarea și autoacceptarea deoarece suntem cu toții implicați în asta deci toți suntem responsabili și avem nevoie să

ne iertăm participând la piesă (de teatru), şi după aceasta am încetat să îmi fie frică de mine însămi, deoarece e vorba doar despre mine, şi totodată e vorba despre fiecare individ în parte şi cum lucrăm la aceasta, întrucât noi suntem ca un inel şi împreună formăm un lanţ şi influenţăm lumea. Simultan avem nevoie să fim conectaţi la alţii... pentru că noi avem nevoie să devenim maeştri

— Foarte frumos spus, vă mulţumesc. Cred că o mare parte a problemei este, aşa cum vorbeam cu o altă ocazie despre Maria Magdalena, că *noi nu suntem aici pentru a schimba lumea, ci suntem aici pentru a schimba modul în care experimentăm lumea.* Aşa se procedează. Oamenii care încearcă să schimbe lumea sunt păgubaşi şi de aceea ei exteriorizează totul când în realitate tot ceea ce ni se întâmplă e legat de interior. Aceşti oameni sunt în pericol mare în a-i forţa pe alţii şi aici vedem o serie de rezultate catastrofice atât în est cât şi în vest. Dacă ne-am da seama de aceasta atunci am înţelege că dacă vrei să schimbi pe cineva aceea nu mai e iubire ci putere de a stăpâni şi controla şi aceasta e marea capcană în care cad cei mai mulţi.

— Aş vrea să mai discutăm puţin despre ipoteza conform căreia în câmpul cuantic există posibilitatea ca să fie o lume în „paralel" cu aceasta iar noi facem parte din acea lume „paralelă" şi atunci dacă eu privesc spre lucruri precum pictograme ca şi semne ale procesului nostru de evoluţie, eu contemplez faptul că acest întreg fenomen al anului 2012 al transformării ce trebuie să se producă în interior, şi că există posibilitatea ca pe măsură ce reuşim să facem aceasta, să avem accesul rapid spre o altă dimensiune şi eu simt că „schimbarea de axă" e în mine, şi apărem în acea lume paralelă şi mie îmi pare că profeţiile nu e obligatoriu să se împlinească deoarece noi am reuşi să ne transferăm în câmpul cuantic... aţi putea comenta aceasta?

— Sunt complet de acord cu ce spuneţi. Aceasta am fost meniţi să facem. Dar aşa cum am spus mai devreme în prezentarea noastră, cu cât ne apropiem mai mult de timpul acelor întâmplări cu atât mai greu este de a realiza saltul spre o paralelă. e ca şi când ai aştepta ca boala să te vindece, e foarte greu să realizezi ceea ce spunea Iisus, atunci când te rogi pentru ceva, să crezi că el este deja al tău. E extrem de greu pentru noi să imaginăm ceva deja fiind al nostru şi asta nu pentru că am fost programaţi să ai cerem, implorăm, căutăm şi să ne adresăm

lui Dumnezeu pentru indiferent ce am avea nevoie, deoarece e catastrofic, dar e de asemenea foarte greu să reconciliem starea de a fi „sărac" şi să te simţi îmbelşugat sau a fi bolnav şi răpus de cancer şi să te simţi perfect sănătos la minte până ce va apărea vindecarea (nu poţi fi învăţat să înoţi când eşti pe cale să te îneci – n.t.). E extrem de greu de realizat acest lucru aşa că morala poveştii este: dacă vrem să facem un salt spre o paralelă atunci cu cât va fi mai deveme cu atât va fi mai bine, şi să nu aşteptăm până ce apare cineva pe treptele de la intrare, pentru că este mult mai dificil, dar ceea ce spuneţi e corect. Adică e posibil să facem un salt într-o paralelă unde nu vom mai avea polarităţi, dar nu ştiu dacă acea lume e în aceeaşi linie temporală cu a noastră, dar dacă este atunci se poate face saltul şi cel puţin s-ar ameliora unele efecte ale acestor lucruri.

— **Mulţumim mult.**